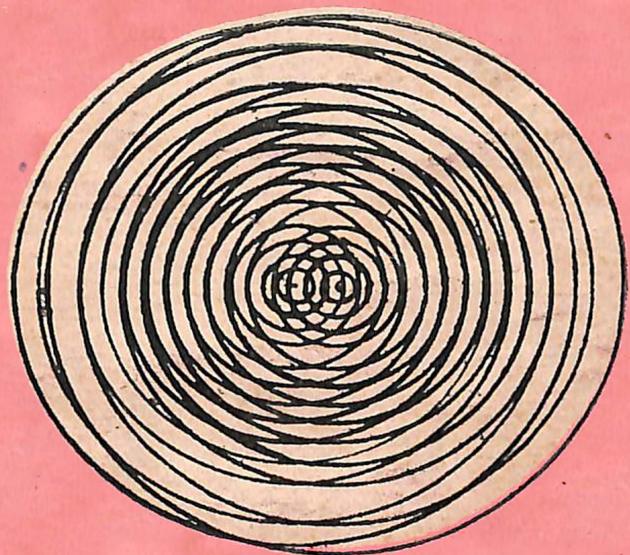

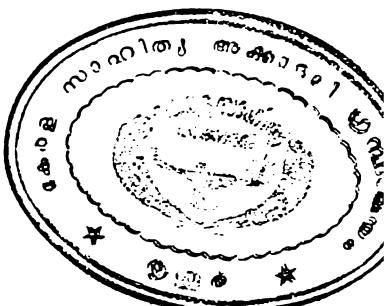
തിരുവാന്ന
വിലാസം

ശ്രീരാമപിണ്ഡാവികൾ

1
= 112 (2)

നിജാനന്തര ഭവിലാസം

നീജാനന്തരവിലാസം

ശ്രീ ചട്ടമിസ്റ്റ്‌പാമി

നാരായണഗംഗാകുളം

ആനിവാസപുരം P.O, വർക്കല
കേരള 695 145

വില 5 രൂപാ

NIJANANDA VILASAM

SRI CHATTAMBI SWAMI

First Edition —Oct. 1980

Printed at Mangala Press, Varkala

Published by

Narayana Gurukula Hq.

Srinivasapuram P.O

Varkala, Kerala

India 695 145

Price Rs. 5

Cover and Frontispiece by

Madhu

27278

1-3000-1980

ആരുമുപേം

1924-ൽ സർ റജാബൻ മാർഷൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹസ്രവർത്തകനായി ആർ. ഡി. ബാനറ്റി സീസൈപ്പുപ്പറ്റേത് മോഹൻരാജാവാരോ, ഹാരപ്പാ എന്നീ പരിഗ്രാതീത സംസ്കാരങ്ങളിന്റെ അവസരിപ്പിക്കർ കണ്ടപിടിച്ചതാണ് പ്രസ്താവിച്ചതു് ഒരു വലിയ സംഖ്യാസിതനാം. നമ്മുടെ പുർവ്വികൾടെ സംസ്കാരങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്ന അപൂർവ്വമായ പല ചരിത്രവേക്കളും അവടിക്കാവനാം. ചെങ്കല്ലേപ്പാർ കിട്ടകയുള്ളായീ. എത്ര വലിയ മേധകളാണ് കാലത്തിന്റെ പ്രഹരമേറ്റു്, രഘീൻ റാണ്ണകുടി ശഭന്തനനാം പറയുവാൻ പ്രശ്നാസം.. തുട്ടു മുഖം ഒരു രോസാപ്പുവു് കണ്ടപ്പേപ്പാർ കുർബാനാം പാടവാൻ തോന്തിയതു്,

‘ഒരു സീസറിന്റെ ക്ഷതം ചീനിയിടത്തല്ലാതെ
ഇതു റാഗദ്രോഗനിമയുള്ള പന്തനിൻപുവു് വിടത്തോ?
കൂടുതലാലിമയുള്ള ഈ റാധാസീതുദാങ്ങളിൽ
സംഫുരിക്കുന്നതു മണ്ണമരണവത്തെ മധ്യാകാരവും.’

:974-ൽ ചെപനയിലെ കർഷകർ ഒരു കഴക്കിനാറിനു് വേണ്ടി ഭൂമി തുറന്ന ചെന്നപ്പേരാർ കിട്ടിയതു് കൂടും ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരവും B.C. മുന്നാം ശതക ശത്രിലെ ചെപനാസു് കലാശാരകകളിലുണ്ട്. സംസ്കാരം ഒരു വിന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലും ചരിത്രാവിശേഷങ്ങൾ രാജ്യങ്ങളുടെ അടിശാഖകളും ഉംതിപ്പുത്തല്ലിക്കവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും. നമ്മുടെ ജീവിത ഒരു തന്നെ പരിവർത്തനാം. ചെയ്യിക്കവും കഴിയുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ തോന്നാം. അവ തരാറില്ല. ഇതിൽ നിന്നും തുല്യം വിഭിന്നാണു് മണ്ണും ഞൗപോഡി ഒരു റഹാത്മാവിന്റെ ദർശനം. രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വല്ല താളിഓച്ചാലഹോ കരുപ്പും പ്രതിയോ ഏവിടോ എന്നു് കിട്ടിയാണു്. പശ്ചാ കുട്ടബന്ധങ്ങളുടെ എട്ടുകൂട്ടുകളും ഇടക്കൂട്ടുകളും പൊളിച്ചു കൂളിനാട്ടും അപീടിക്കുന്ന ആധുനിക നീതിയിലും എഡ്സ്കുൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വർഷ ചപ്പും ചവറും വാരിശ്രീടിക്കും തീ വച്ച തീടി നീം എത്രം അനുശ്വലപ്പള്ളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ ആവശ്യമാണു്!

നമ്മുടെ കാലത്തു്, എന്ന പറഞ്ഞാരാൻ 20-ാം നൂറ്റാഞ്ചിന്റെ ആദ്ദേഹത്തിൽ, കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അതൃജീവ്യപ്രഭ പ്രതിഭാശാലി ആശ വിദ്യാഭ്യാസാജന്മാണു് ശ്രീ പട്ടമ്പിസ്പാനികൾ എഴുതിയ ‘വേദാധികാര

നിത്യപരം' ഒരുക്കൽ തൊൻ നടരാജ്ഞത്വവിനെ വാഹിച്ച കേൾപ്പുകൾ കുണ്ടായി. ആ പുസ്തകത്തിലെ ഓരോ വാക്കും അത്യാദരം കലർന്ന അത്രത്തെതാട്ടുടിയാണ്. ഒരു ഗ്രഹിച്ച കേട്ടതു. എന്നിട്ട് മുക്കു പറഞ്ഞു, “അതുണ്ടാണെ! ഈ വാക്കുകളുള്ളതിനിരിക്കുന്ന കഡലാസിനു” തീ പിടിക്കാത്തതാണോ “അതുണ്ടാണെ! തീ പോലെ സത്യവായ വാക്കുകൾ! ഈ തുടക്കിയിരിക്കുന്ന റിതികൊണ്ട് തുനു അറിയാം ഇതോടു ബുദ്ധിമുന്നുമാണെന്നുവന്നു. ദവറു എൻഡു പേരിൽ നാശു നിറുത്തി രക്ഷ വാക്കിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിബേം ബാക്കി എവിടെ ഒഴിച്ചിരിക്കുന്നവുമായും കണ്ണപിടിക്കുന്നു.” അതിനു വേണ്ട അന്നേപ്പുറം നടത്തുവാൻ നടരാജ്ഞത്വത്തെ തന്നെ ചട്ടവസ്തുസ്പാമികളിടെ ഗ്രഹസ്ഥമാണുമാരിൽ പ്രദിവനായിരുന്നു ശങ്കുപ്പിള്ളുന്നയാട്ടു പറഞ്ഞുകുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അതിനു വേണ്ടി പല അന്നേപ്പുറം നടത്താതിരുന്നീലും, സുത ഉഷ്ണിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ‘വേദാധികാരനിത്യപരം’ വളരെ വല്ലതായ ഒരു അനുമമായിരുന്നു. അതു ഒരു സ്ഥലത്തു വച്ചായിരുന്നീലും എഴുതിയെരുതു. പരിശുഭരിക്കായ സപാമാകൾ ഓരോ സ്ഥലത്തും വച്ച എഴുതിയിരുന്നതും പല ക്രതമായെടു വിടകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഈ എൻപതു പേരുകൾ മാത്രമേ പ്രകാശം കാണുകയുണ്ടായിരും. അതേപുറം ഒരു തന്ത്രം വേണ്ടി വേണ്ടിരിക്കുന്നേം അണും ശ്രീ ചട്ടവസ്തുസ്പാമികളിടെ സന്ധാസിഗിഷ്ടക്കാരിൽ ഒരാളും യിരുന്നു ശ്രീ ബാലാനന്ദസ്പാമാകൾ ‘നിജാനന്ദവിലാസ’ തുണിബേം കമ്മുക്കുതു പ്രതി കൊണ്ടുവന്ന തന്ത്രം എഴുച്ചിപ്പുതു.

‘നിജാനന്ദവിലാസ’ വെറും ഒരു ചരിത്രാവശിഷ്ടമുണ്ട്. വ്യാസതു ലൃഗായ ഒരു ശഹർപ്പി അപദേശക്കുമായി പരിഹനം. ചെണ്ണ നാർപ്പുതിഭായ കൂദായ ഒരു ശഹർപ്പതിപ്പാണെന്നും. വേദാന്തത്തിലെ പ്രസിദ്ധവിജ്ഞാനത്വപരിഷ്ഠാപം പ്രസാദം. ഇതിൽ പുനഃപ്രവചനം ചെയ്യുമ്പുടക്കിരിക്കുന്നവുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ ഈ അസാധാരണക്കുത്തിയുടെ ഒരു ചെറുവിവരണം പോലുംകൊണ്ടുണ്ട്. സർവ്വത്രാസപത്രനായിരുന്നു ആ രഖാഗ്രൂത കരുതണ്ണാതിശേക്രമൈച്ചുടി. എക്കാലത്തും. സത്യാന്നേപ്പഥികൾക്കു പ്രയോജനം ഏപ്പടം എന്നും കത്തകി ചൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾ ഓരോനും സ്ഥാപിക്കാപോലെ സപ്താംഗങ്ങൾ; പിന്നാമണിപോലെ അത്യാളത്തുകരു ചായ പ്രകാശയോരണിയുള്ളതാണോ. ഈ ഒരും കൂതി മനസ്സിലാക്കുന്ന തുകാണ്ടു തന്നെ അവിടുചൊഴിഞ്ഞും പരമാർത്ഥത്തെ പകൽപോലെ കാണുവാനിട വരും. അതു വിശീഷ്ടചായ ‘നിജാനന്ദവിലാസ’ പുസ്തകം പ്രത്യേകിച്ചും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ തുട്ടപ്പാണി സ്ത്രീകൾക്കു തുടക്കാണും. പ്രത്യേകിച്ചും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പരമാർത്ഥം കുടംബം കാതണ്ണു നിറുത്തുന്നു. സകലക്കാവലിപ്പിനും, സദാഗ്രൂഹം സദാഗ്രൂതവും. തുച്ഛപ്രശ്നിയായി പരമാർത്ഥം കുടംബം പോദാരവിന്നും കേടുപാടും കുടംബം പരമാർത്ഥം നമ്മുടിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട്. ഈ

ഉള്ളടക്കം

പേജ്⁵

അവധിപാഠ	V
1. അവസ്ഥാത്തരവാദാധനാസ്രൂത്യ പ്രകരണം	1
2. ഗ്രണ്ടായിക്കുള്ളന്തെ ആരോപനക്ഷുമനിത്രപണ പ്രകരണം	8
3. പ്രവേശജീവജഗപീഡേഷണ നിത്രപണ പ്രകരണം	19
4. മാഡ്യാലക്ഷ്യനാനിത്രപണ പ്രകരണം	26
5. സദനഭവനിത്രപണ പ്രകരണം	34
6. ചിദനഭവനിത്രപണ പ്രകരണം	43
7. അന്നദാനഭവനിത്രപണ പ്രകരണം	49
8. മനോനാശമാർഗ്ഗനിത്രപണ പ്രകരണം	58
9. അവരണ്ണവിക്ഷപനാവൃത്തി പ്രകരണം	66

(ശ്രീ ചട്ടമിസ്പാമിയുടെ കൃതികൾ

(ക്രണ്ടത്തിയിട്ടുള്ളത്)

1. വേദാധീകാരനിത്രപണം
2. അരബ്ദപ്രതച്ചിന്താ പദ്ധതി
3. പ്രാചീനമലയാളം
4. നീജങ്ങളുടെ പിലാസം

ശ്രീ ശിവായ പരമഗുരുവേ നമഃ

1

അവസ്ഥാത്തയ ശ്രാധനാസ്വപ്നായ പ്രകിരണം

സർവ്വജ്ഞതക്കാരാദത്തിയായും പരമഗുരുവായും പ്രകാശിക്കുന്ന പ്രാണനാമ! അടിയന്മ പരമഗതി അടയാറല്ലെങ്കിൽ മാർത്താ ലളിതമായി മനസ്സിന്മ ധരിക്കുന്നതുവിധത്തിൽ ഉപദേശിച്ചു എന്നുമേ!

ആചാര്യൻ: ജീവൻ ദേഹത്തിന്റെക്കരണങ്ങളേയും അവയിൽ അവസ്ഥാത്തയാദ്ദേശ്യം ആവരിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെപ്പതന്നു തെളിയും ഇവരറിനന്നിസ്ഥാനമായ അസംഗ്രഹാദാസീന നിത്യത്തിലെ മുഖ്യപരിപൂർണ്ണ ശുട്ടസ്ഥ ശ്രൂരാമചെപ്പതന്നുഞ്ഞും വിവേകാഭാവ ഹേതുവായിട്ട്, സപയം വെണ്ണയായ സ്ഥാടകിക്കം ജീവാക്ഷനുമാണിയിവശാൽ രക്തസ്ഥാടകമെന്നും കാണാസ്പൃഷ്ടംപോലെ, നാശം, ഏരേറിയും ഏന്നും തിരിച്ചും വിപരീതമായി കാശഭക്താളി നാതിനെ തള്ളി ഉള്ള പ്രകാരം പാശച്ചമാവായി തന്നെ ദർശിച്ചാൽ, അതു തന്നൊയാക്കണാ പരമഗതി.

ശിഷ്യൻ: സപാമിൽ, വെണ്ണുംഈണ്ണ ഒരു വസ്തുതാനിൽ ഗാജുമാഡിട്ട് കൂപ്പ് മുതലായ ഭേദമാക്കുന്ന ഓഫീസ് പാററിയാൻ കാതിരുന്ന മരഹാ ത ക്രിയാത്തരുത്താൽ ഏട്ടണ്ണു മാറ്റും. സ്ഥാടകത്തിൽ ഇല്ലാതെ തോന്തി അങ്കേദമായി കലാന്നുനിന്നു രക്തവാൺമെന്നാൽ പോലെ ചേരും പാടില്ലാതെ ഇരിയ്ക്കുന്നതിനെ ഏന്തേനെ പിരിച്ചുള്ളട്ടാ? ആചാര്യ: അപ്രകാരം ഇല്ലാതീതനാലും ദേഹത്തിന്റെ വിവേകാനഭ്യന്തരിയാൽ പിംബ ചുട്ടക്കാം.

ശ്രീ: ആ വിവേകാനന്ദത്തി എപ്രകാരമുള്ളതാക്കന്ന്?

ആചാര്യ: ദേഹം, ഇത്രീയം, അന്തഃകരണം, ജാഗ്രതയും സ്വപ്നങ്ങൾ ഇവയിൽ വിഷയമായ ഭാവാഭാവത്രപമായിരിക്കുന്ന ജീവത്തും, സർവ്വവും ജീവമാക്കുന്നു. അവരെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചിത്ര ചിദാഭാസനക്കന്നു. അതിനും അധിപ്പൂനമായിരിക്കുന്ന ചിത്രം തുടക്കമുറിയുമ്പോൾ പരമാത്മാവാണ്... അവയിൽ പിരിച്ചെടുത്തുകാണ്ട വിധത്തിൽ കലന്നു തോന്നുന്ന ആ തത്ത്വങ്ങളെ പിരിച്ചു നോക്കുന്ന വിചാരം:

ജാഗ്രതത്തിൽ പിരിച്ചു കാണിക്കുന്നു

ഉണ്ണായി ഒരു ചാന്ദരക്കുന്നിൽ ജലകണ്ണസംബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്നും ആ ചാന്ദരലിൽ എത്തിനെ ജലവ്യാപകം (ഇംപ്പും) കാണപ്പെടുന്നവോ അപ്രകാരം, അഞ്ചേരുള്ളിയ കർമ്മങ്ഗളിൽ ലോട്ട തുടിയ ഈ സമുല്ലദേഹം ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ ഭാവാഭാവത്രപമായ ഘടപടാണി പ്രത്യക്ഷജഗത്തായി? കാണപ്പെടുന്നും, നിർവ്വാതദീപം പോലെ കരണ്ണുള്ളിയങ്ങളെ വിക്ഷേപാജ്ഞാത ഒരു നിലയിൽ നിറുത്തി റിവപെതമാന്നേറ്റ കത്തായോടു തുടിയ, പരമഗുരുപ്രസാദത്താടക്കുടിയ, വിവേകാനന്ദത്തിയാൽ നോക്കുകിൽ, സംഖ്യാതസ്ഥാനങ്ങളും ദേഹം, രണ്ട് വകയോടു തുടിയ ഇത്രീയം, അവററിൽ വിഷയമായ ജീവത്തും, ഇവകളെ അങ്കത്തുനാമത്തെപ്പോലോടും ഭിന്നഭിന്നമായി തോന്നിപ്പിച്ചും അവയെ ഉള്ളിച്ചും വെളിയും വ്യാപിച്ചു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന തന്നെ ആത്മവായും അവകളെ ചുറ്റുമായ അനാത്മാവായും അനഭവിപ്പാറാക്കം.

ജലസംബന്ധമുള്ള ചാന്ദരത്തുടിം ഉണ്ണായിയാൽ അതിൽ ജലസപഭാവം കാണപ്പെടാതെ ജലവ്യാപകാഭാവം അനഭവിക്കുപ്പെടും. അപ്പോൾ ആ ചാന്ദരത്തുടിനും ജലത്തിനും ഉള്ള ദേശം എപ്രകാരം ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നവോ അതുപോലെ, സമുല്ലദേഹത്തെ വിട്ടു ജാഗ്രതാണി വൃദ്ധഹാരത്തിൽ നിന്നു നീണ്ടു ആ ആത്മചെപ്പതന്നും സ്വപ്നങ്ങളെത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നും, ഇതു സമുല്ലദേഹം, ഇതു രണ്ട് വകയോടു തുടിയ ഇത്രീയം, ഇതു ഭാവാഭാവത്രപമായ ഘടപടാണി ജീവത്തും എന്നാളും അഞ്ചേരിക്കുന്നും എന്നിങ്ങനെ ഇവകളും കണ്ടു അനഭവിക്കുന്നും ദേഹാഭിക്രമിൽ നിന്നു ആത്മമചെപ്പതന്നും വേറാക്കണമെന്നു പിരിച്ചുനഭവിക്കുപ്പെടും.

സപ്പുന്നത്തിൽ പിരിച്ചു കാണിക്കുന്നു

സപ്പുന്നാവസ്ഥയിൽ സുക്ഷ്മരീതത്തിൽ ഇത്തന്നംകൊണ്ട് ആ ആത്മചൈതന്യം പ്രകാശിക്കുവോഴും, അപ്രകാരം തന്നാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട തരം ദേഹാദി സകല ജീവത്തിലും വ്യാപിച്ച പ്രകാശിക്കുവോഴും, മോലമാധിലും, നക്ഷത്രമാധിലും, ചന്ദ്രമാധിലും ഇവകളിൽ വ്യാപിച്ച ഇവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചന്ദ്രജീവ്യാതി ലും ചെറുതും, വലിയതും, വളക്കും മുതലായ ആകൃതികളോടുകൂടിയ ആ മോലാദികളിൽ നിന്നും അനുമാകുന്നവെന്ന അനാദിവിക്കപ്പെട്ട ടന്റുപോലെ, സപ്പുന്നത്തിൽ കണ്ണ തരം ദേഹാദി സകല ജീവത്തും സപ്താമ്നചൈതന്യവ്യാപകത്തിൽ ദ്രശ്യമായി കാണപ്പെട്ട കയാൽ അവകൾ അനാത്മാവെന്നം അവകളിൽ വ്യാപിച്ച കണ്ണ തന്നെ അനാത്മവിലക്ഷണ സപ്പുന്നത്രംഞ്ചാവായ ആത്മാവെന്നം വിവേകത്താൽ നിഭാനിച്ച നോക്കുവോൻ അപ്രകാരം തന്നെ അനാദിവത്തിനു വരും.

അല്ലാതെയും ഈ ആത്മചൈതന്യവ്യാപകം അവിഭ്യരം സുഷ്ടൂപ്പിയായും ഇരിക്കുന്ന കാരണങ്ങരീതത്തിൽ പ്രവേഗിക്കുവോൻ മുൻപായപ്പെട്ട സുക്ഷ്മരീതിരുവും അതിന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ കണ്ണ സപ്പുന്നപ്രപഞ്ചവും ഈ ആത്മചൈതന്യവ്യാപകത്തെ വിച്ച് നീണ്ടിയറുകൊണ്ട് താനാഞ്ഞാളെ ഉള്ള പ്രകാരം ജീവജീവായിട്ട് കല്പിച്ച് കാണാത്തകവും ഭവിക്കം. അതുകൊണ്ടും അവകളിൽ നിന്നും ആത്മാവു അനുനാകുന്നവെന്നാളും അനാദിവും വരും.

സുഷ്ടൂപ്പതിയിൽ പിരിച്ചു കാണിക്കുന്നു

സുഷ്ടൂപ്പിയിൽ അവിഭ്യരാകുന്ന കാരണമുരീതത്തിൽ ആത്മചൈതന്യവ്യാപകം പ്രാപിച്ച സമയത്തും താൻ അനുനാകുന്ന എന്നാളും ദേഹക്ക്ലൂന് വിട്ടും അദ്ദേഹാധിക്കപ്പോലും കല്പിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടാതെ മുന്നുംപോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തന്റെ ധില്യം അവസ്ഥ വിലക്ഷണതയെ കണ്ടുവെച്ചില്ലെന്നും.

ഈ: ജാഗ്രത, സപ്പും ഈ രണ്ടുവസ്ഥകളിലും സമുലസുക്ഷ്മ നേരുകുന്ന രണ്ട് ശരീരങ്ങളോടും മുടി സകല ജീവത്തും ദ്രശ്യമായി കാണപ്പെട്ടതു കൊണ്ട് ഇതു ആത്മവസ്തു, ഇതു അനാത്മവസ്തു എന്നിങ്ങനെ വിവേകിച്ചും അറിയാൻ കഴിയും. സുഷ്ടൂപ്പത്ര വസ്ഥയിൽ ദ്രശ്യം, പ്രക്ഷും, ദർശനം എന്നാളും ദേശം അനാദിവിക്കപ്പെടാതെ സ്ഥിതിയിൽ ദ്രശ്യം, ആത്മാനാത്മവിവേകാനഭൂതി എന്നെന്ന ഘട്ടി ഫോ?

ആചാരം ദ്രോഹിയിൽ കാണപ്പെട്ട് ഒരു രജജുവെ ഇതെന്നു" സാമാ ന്യൂജുണ്ടാനത്താൽ കരിക്കുന്നോൻ അതിനു വേറായി കല്പന ഫേറ്റ വായിട്ട് തോന്നിയ സർപ്പം ബുദ്ധി വഴിയായി അന്നവീഡുപ്പെട്ട നോൻ എറിയ ഭയത്തോട്ടുടർന്നു ആ കയററിമേൽ വീണ മുർച്ചു ലാടഞ്ഞടിട്ടും, ആപ്പോൾ കണ്ണു വഴിയായി കയററിരുന്നും ബുദ്ധി തിലുഡിച്ച ഇതെന്ന സാമാന്യജീവനവും ഭ്രാതാ നിശിത്വം രജജു വിൽ കല്പിക്കുപ്പെട്ട ബുദ്ധിയിൽ വഴിയെ സർപ്പമായി പ്രകാശിച്ച സർപ്പജീവനവും തമിൽ ചുട്ടുപെട്ടു. അരിപ്പുൾ ശരവ വേരു ആകന്നവന്നുള്ള വിവേകരത്തിനു അവസ്ഥയില്ലെന്നിരാനാ. എങ്കിലും, മുർച്ചു തെളിയുന്നോൻ ഇതും, സർപ്പം എന്ന രണ്ട് ഇതിനുവും പ്രത്യു ക്ഷേത്ര മന്ദിരം മന്ദിരം ലഭിച്ചുപോലെ ബുദ്ധിയിൽ വഴിയില്ലെടു രജജുവിൽ ഉഭിയും ആ ഉഭിച്ച അവസ്ഥയെക്കാണ്ട് വിവേകി ക്കിൽ ദേശഭാവന ആറും. മുർച്ചുയുടെ മുവും പിന്നും ആയി ഉഭിച്ച രണ്ട് ഇതാനത്തിൽ, ഇതെന്ന ഇതാനാനഭവം വസ്തുതയ്ക്കായ കയ ററിനു ചേർന്ന വിവേകജീവനമെന്നും, സർപ്പജീവനാം കർത്തൃത തയ്യാറായ ആരോപിതസർപ്പവിഷയവിവേകജീവനമെന്നും, വിവേകാനഭൂതി ഉണ്ടാക്കമാറുപോലെ, സൂഷ്ടുപ്പത്തിയിൽ കാരണശരീരതേനാട്ട് ബാട്ടുപ്പെട്ട് ഭാഗങ്ങേക്കല്ലും തുടാതെ ശ്രീന്ദ്രപോലെ കാണപ്പെട്ട ഇതാനസപ്രത്യുമായ ആത്മവ്യാഹരം ഉണ്ടാനോൻ, തൊൻ എന്നമരിയാതെ സൂഖ്യമായി ഉറന്നാഡൈനാള്ളു അനഭവം ആകട്ടെ, ആ ആത്മാവും സൂഷ്ടുപ്പത്തിയിൽ സമീനാപ്പെട്ടുനോൻ അന്നനാലുണ്ടായ ചില വാക്കകൾ നിന്മിത്തം ഉണ്ടാന സ്വഭാവമാകട്ടെ, ഇവരെറു ശോധിച്ചാൻ ആ അവസ്ഥാഡു ചേർന്ന ആത്മവിവേകം ഉടിക്കാവുന്നതാണോ. അതായതും ഉറന്നാനോൻ ചില ചൊല്ലുകൾ കേൾക്കപ്പെടാതെയും ചിലതു കേൾക്കപ്പെട്ടും, ആപ്പോൾ കരണ്ണാറ്റിയാദാദാശിശൈത്രം ശ്രീന്ദ്രം പോലെയിരുന്നു ആ ആത്മവ്യാപകം യാതൊരു കല്പനയോടും അഭിമുഖപ്പെട്ടാതെ തെളിവായി ഉഭിച്ചും, അനന്തരം മരിയാതെ ചൊല്ലാൻ നാതിശേഖരം പോതാനുള്ള തുടിശു കല്പനയോടു തുടനു ആ, അവസ്ഥാഡു വിവേകത്താൽ അനന്തബിച്ച നോക്കകിൽ ശ്രീന്ദ്രത്താൽ തന്നെ അസ്ത്രപ്പോലെ കണ്ടു കൊണ്ടുള്ള കരിപ്പും, ശ്രീന്ദ്രത്തിനു വേറായി കല്പനയാടെത്തിരിട്ടാതെ ചില ശണ്വിശേഷങ്ങളാൽ കരണ്ണാറ്റിയാദാദാശിശൈത്രം സംബന്ധം കൂടാതെ സാമാന്യമായി ഉള്ളിൽ ഒരു ഉണ്ണർവ്വും മാത്രമായി ഉഭിച്ചു പ്രകാശിച്ച കരിപ്പും അനാന്തരം ചില ശബ്ദങ്ങളാൽ ഉണ്ടായ അതിശേഖരം അത്മമായ കല്പനയോട്ടുടർന്നു പ്രകാശിച്ച കരിപ്പും

നിബാനമായ വിവേകത്തോട് കൂടി അനബേച്ചുനോക്കിയാൽ ശുന്നും പോലുള്ള അസത്യപലാവമാകട്ട സാമാന്യമായ ഉണർവ്വിന്റെ കരിപ്പുകട്ട, കല്പനയോടുകൂടിപ്രകാശിച്ചതാകട്ട, ഇവറിനും, ഇവക്കെല്ല ദ്രശ്യമായ അനാത്മവസ്തുക്കളായി പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഒഴുവായ ഉഥാനസ്ത്രയുപമായ തനിക്കു തമിലുള്ള ഭദ്രഭാനാനാഞ്ജകി ഉണ്ടാകം.

ആകയാൽ ആകാശത്താരിടത്തിൽ പതിവായിരിക്കാന ചന്ദ്രമണിയലം ദ്രോജിചലനദേശത്തോട് കൂടി നോക്കപ്പെട്ടുനോർ ആ സ്ഥലത്തു് ചന്ദ്രമണിയലം ഇല്ലാത്തതുപോലെയും ഒരു നാലു കോലിനകലമായി രണ്ട് മണിയലമായിട്ട് ഉഡിച്ച പ്രകാശിയ്ക്കുന്നതു പോലെയും അവയിലും ദ്രോജിയുടെ ചലനദേശത്താൽ ഒരു മണിയലം കണ്ടും കാണാതെയായും മരിറാതു മണിയലം നല്പോലെ വട്ടം തികഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചും കാണപ്പെടുനോർ അവൻ്നു സ്ഥാനത്തു് അവൻ്നു ശുന്നുവും മരിറാതു സ്ഥലത്തു് മണിയലം കരിപ്പുകൂടാതെയുള്ള അവൻ്നു ഉദയവും വേരാതു സ്ഥലത്തു് മണിയലം തികഞ്ഞ വിശ്വഷമായ ഉദയവും ഒരു ദ്രോജിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതു പോലെ, കരണ്ണാദ്രിയാദി അടങ്കി ആത്മാ മാത്രമായി ശേഷിച്ച സ്ഥലത്തു് ശുന്നും പോലെയുള്ള അവൻ്നു അഭാവവും അതിൽ നിന്നും ഭേദമായി വാശേഷിം കുടകാതെ ഉണർവ്വു് മാത്രമായ സാമാന്യ ഉദയവും സകലാത്താടകൂട്ടിയ വിശ്വഷ ഉദയവും എത്തു ആത്മചൈതന്യവ്യാപകത്തിൽ ഭേദിച്ചു് കാണപ്പെടുന്നവോ, ആ ആത്മചൈതന്യവ്യാപകത്തെ വേരായിട്ട് കണ്ടു് അതിനെ വസ്തുതയ്ക്കായ അഹംപദാർത്ഥമായിട്ടു് നിർബന്ധമായാണവേച്ചു്, അവനു ദ്രശ്യമായിഞ്ഞാനിയ ശുന്നുസാമാന്യവിശ്വഷക്കാരിപ്പുടെ കുളു കുത്രുതയ്ക്കായ കല്പിാവസ്തുവായിട്ടു് തെളിഞ്ഞു് ആ കല്പി തന്നെതും ഭേദമായി അനഭവിക്കപ്പെടും. വിവേകത്താൽ നാഡിക്ക പെട്ടും. രണ്ട് കാലത്തു് തന്നെ അഥവിനുംനാ നാനീനും വേരാശിം ക്ഷയിണ്ണുന്നുമതിച്ചു രജജുവിൽ തോന്നിയ സർപ്പത്തെ രജജുസന്നാരായാൽ വ്യാപിക്കു ആ സന്താനയാൽ സർപ്പസന്ത കാലത്രയതിലും വേരായില്ലാതെ വിട്ടനീണ്ടി രജജുവിൻ്നു വ്യാപകസന്താതുമാണു പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ അഭാനന്തരമായ ആത്മവിന്നു സന്തയും സന്തയും ഇം ശുന്നും, സാമാന്യം, സകലമായ വിശ്വഷം, ആപ്രകാശംസപപ്പനജഗത്തു്, സമുലദേഹത്തോട് കൂടിശാഖ തുപ്പണിം, ഇവരും വ്യാപിക്കുന്നതിനും സാധനമായ ഇന്ത്രിയും കുളുവാനാണും, ഇതുകുളു ഏല്ലാവരെയും അനഭവിച്ച പ്രകാശ

കാർഖയാൽ ഒരു കാലത്തു് അഭീമവപ്പെട്ടകകിൽ അക്കാലത്തു് ആദ്യനമററ ആത്മപ്രകാരസമുദ്ധരിൽ നാമത്രപ്പണ്ണളായ അല, കമിള, നര മതലായ ഈ പ്രപഞ്ചമശേഷവും ല്ലതികൾ അടങ്കുന്നതായി അനുഭവത്തിനു വത്റം. ആകയാൽ കാറ്റു് ശമിച്ച വ്യാപകസമുദ്ധരിലുണ്ടായ അലാറരകമിളകൾ അതേതു സ്ഥാനത്തിൽ ജലമാത്രമായി അടങ്കി വ്യാപകസമുദ്രമായി കാണുന്നതു പോലെ, അനേക നാമത്രപവിച്ചിത്രങ്ങളായി ദ്രോഗങ്ങേതേരാട്ട കൂടിയ അനേക ബ്രഹ്മാണിസമാഖ്യലഭ്യങ്ങളായി വേം സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണങ്ങളെന്ന ജലപ്രപഞ്ചങ്ങൾ വാസനയെന്ന കല്പനയാകന ചലനവായു അടങ്കവേ അവകൾ തത്തത്സ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ ആധാരപ്പെട്ടിള്ളാന സമുദ്രമാത്രമായിട്ടു് അടങ്കി കാണും. ആവിധ പുത്രിസമുദ്ധരതെ ഉറു നോക്കുന്നോൻ ആദിമഃസ്വാനത്രശൂന്യമായി സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണാഭി ദേം ശ്രീടാതെ ഏകാക്രമാമായി, ഇണ്ടാനാനന്ദാലപനമായി, അനുഭവത്തിനു വത്റം. ആ അനുഭവവും കരതലാമലകം പോലെ തന്റെ ഇണ്ടാന പ്രകാരത്തിൽ ദ്രോഗമായി ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടകയാലും ദ്രൈമരേഷവും അനാനാസമാക്കാക്കുന്നും, അതിനെ വ്യാപിച്ച പ്രകാശിക്കുന്ന സപ്രത്യപജ്ഞാനവഹനിയിൽ ദ്രൈമയ പുത്രിക്കുമം ഭവിപ്പാൻ കാരണമില്ലയെന്നും നിഷ്പയാക്കുന്നോൻ ആതും. അധിഭ്യൂനാത്മസപ്രത്യപ ഭാനമാത്രമായി നിന്തിപ്പോകും. ഈ ആത്മസപഭാവത്തെ അഹംകാരപ്പെട്ടിസംബന്ധം കൂടാതെ താനായി പ്രകാശിക്കുന്ന പ്രകാരം അനുഭവിച്ചാലും.

ശ്രീഷ്ടൻ അപ്രകാരമേ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണങ്ങളായി തോന്തിയ ബ്രഹ്മാണിസമാഖ്യലഭ്യങ്ങളും സപാനാഭത്തിൽ കണ്ട പ്രകാരം, ബഹിരിന്ത്രിയങ്ങളാൽ വ്യാപിക്കപ്പെട്ട പദാർത്ഥങ്ങളും ബഹിരിന്ത്രിയ വ്യാപാരോപയോഗിയായ വിഷയാധാര അവണിയ പുതിയിലും, അന്തരിന്ത്രിയങ്ങളാൽ വ്യാപിച്ച പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട സൂക്ഷ്മപ്രപഞ്ചങ്ങളെ സൂക്ഷ്മവിഷയഗ്രഹണോപയോഗിയായ വിഷയാധാര അവണിയപുതിയിലും, കാരണപ്രപഞ്ചത്തെ, അതിനെ വ്യാപിച്ച പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന കാരണപ്രപഞ്ചവിഷയഗ്രഹണസാമഗ്രിയായ വിഷയാധാര അവണിയപുതിയിലുമായിട്ടു് ചരയിപ്പിച്ചു്, മുന്പിൽ വിക്ഷേപപ്പുതിയാൽ തോന്തിയ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മ പരഞ്ഞുതന്നേഴുടെ വികാരങ്ങളായ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മ ശരീരങ്ങളാട്ടം ശ്രീടിയ പ്രപഞ്ചാഭാവമാക്കുട്ടു്, അവിഭ്യാസം തോന്തിയ ഭാവാഭാവപ്രകാരക ആത്മപ്രകാരത്തെ മറയ്ക്കുന്ന കാരണ

പ്രപഞ്ചാഭാവമാകട്ടെ, ഇവരെ തനിക്കാദേശമായി കാണിച്ചു അവബാധ പരിപൂർണ്ണമായതി മാത്രമായിട്ട് തന്നെ അവത്തിൽ വന്ന സമയത്തു് അതിനെന്നും, ആച്ചാര്യരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അതിന്റെക്ഷ്യുമമായ തന്നതു് ത്രിപുടിശുന്ധ സ്വപ്നപ ശശാഗ്രതയും ആ പുത്രത്തിനും ഉള്ളും വെളിയും ഇടവിടാതെ നാശം പ്രകാശിക്കുന്ന ഭാഗവൻറെ പുത്രത്തിനുംബന്ധം കുടാതെ താനായി അനാദിവിക്രൈ, മുൻപറയപ്പെട്ട പുത്രത്തിനും കാലഗ്രാഹിയിലും ഇല്ലാതാതായി നീങ്ങാം ഭാവാഭാവാത്മകപുത്രത്തികളില്ലാതെ സ്വപ്ന കാശമായ തന്നതാത്മസ്വപ്നാവത്തെ സ്വപ്നാദിവത്തിനാൽ അടഞ്ഞു്, സ്വപ്നത്വാനന്ദസ്ഥാനത്തിൽ മുഴക്കി, വാസനാത്രയമറിവനായി വേഖിച്ചു.

ഗുണാധിക്യജന്മ ആരോപ സൃഷ്ടിമനിരൂപണ പ്രകരണം

ശിഷ്യൻ ആചാര്യരെ വദിച്ച് വണക്കത്തോട് കൂടി ചോദിച്ചു:

ഇപ്രകാരം ഭാവാഭാവപുത്തിസംബന്ധം കൂടാതെ, സപ്രപ്രകാശ പരമാത്മാ ആവിശ്വാവതിരോഭാവം തീരുമായി ഏകാലം എന്നും പ്രകാശിക്കുന്നതിൽ, അഭ്യൂതം ഒരുപ അപവാദം നേരിക്കു ആദരവായി നിന്ന പ്രപഞ്ചാഖ്യാസം ആ ഭാസമായിട്ടുണ്ടാക്കിയും വരാൻ കാരണമെന്തു്? തോൻ നേരിക്കുയാതെ സുവാമായി ഉറഞ്ഞി എന്നതിനെ പരിശോധിക്കുന്ന വിധം എങ്ങനെന്നും ഇവരെ അതും ചെയ്യണമെ!

ആചാര്യൻ: തോൻ എന്നം, സുഖം എന്നം, നേരിക്കുയാതെ ഉറഞ്ഞി എന്നം കാണാപ്പെട്ടതിൽ, ‘ഈ സർപ്പ’മെന്നതിൽ പ്രത്യക്ഷമായി ദാനങ്ങവിക്കപ്പെട്ട ഒള്ളുവാർത്ഥ ഇതുന്ന അഭ്യാസം സാമനോളാന മഹാത്മന എങ്കിലും സർപ്പാനദിവജ്ഞാനമാക്കുന്ന പോലെ, ഭാരതന്ന ശ്രദ്ധാനം സാമനോളം ദിനംവേണ്ടിയും തോൻ വിശ്വാസം അഭ്യാസം മുഖ്യമായി ആശാനമാക്കം. കൂദാശയിൽ സർപ്പത്രേ അഭ്യാസം വിശ്വാസിക്കുന്ന മുഖ്യമായി കാണുന്നതിൽ ആപ്രമാണാഖ്യാനമാക്കുന്ന പോലെ, തന്ന മറിയും തുറഞ്ഞി എന്ന അഭ്യാസം വിശ്വാസിക്കുന്നമായിരിക്കിലും അപ്രമാണാഖ്യാനമാക്കുന്നതിൽ ആശാനമാക്കം.

രാജീവൻ: അതെന്നെന്നെന്നു?

ആചാര്യ: ജീവാജാരതത്തിൽ ശുദ്ധാധിക്യജന്മ ദയവൻ മററായ ജൂല തത്തിൽ ശ്രൂതിശാസനാധിക്കണ്ണോൾ, ശിവാധിക്കണ്ണാപവീതത്തോട് തുടിയ തരണിൽ ദേഹത്തെ കണ്ണു് അതിനെ മറന്നു് തന്ന ബ്രഹ്മ

ഞാനന്നു നിന്നുമ്പോൾ സപീകരിച്ചതുപോലെ ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ രഹമാനുമാംസാദികളാലുണ്ടായി സമുല്ലരീതെത ഞാനന്നു മാനിച്ച് അവസ്ഥ വിട്ട് സപൊന്നാവസ്ഥയെ പ്രവേശിക്കുകയാൽ മനോമാനുത്താൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട താൻ എന്ന ബിനുവിൽ വാസന യാൽ തോന്തിയ ശരീരം കാണപ്പെട്ട്, അതിനെത്തന്നെ ഞാനന്നു അനുഭവിച്ച്, അനന്തരം ആ അവസ്ഥ വിട്ട് സൂഷപ്പിയിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ ഇരുംഖിയവാസന മനോവാസന ഈ രണ്ടം അഹംകാരമാകുന്ന ബിനുവിൽ നിന്നു വേർപെട്ടതിനാൽ സമുല്ലനുകൾക്കുപൊക്കൻ വിശ്വാഭാവവും കാരണസംബന്ധാഭാവവും നിമിത്തം അവിദ്യാസ്ഥകാരത്താൽ വിഴ്ഞ്ഞപ്പെട്ട്, കഷണമാനുത്തരിൽ അതും ലയിച്ച്, ഇസ്യനമില്ലാത്ത ആശാകണം പോലെ അഹംകാരപ്രതിബിംബിത്തജീവഭ്രംഗവും തന്റെ ബിംബമായ തൃടസ്ഥ ചെച്തന്നുത്തിൽ ആതു മാനുമായങ്ങളിയീ തന്നു, അനന്തരം കർമ്മവാസനാവശ്യത്താൽ നിരാകാരമായ പുത്രി ഉഡിച്ച്, അതിൽ കൂടസ്ഥൻ ജീവനുപന്തിബിംബമായി തോന്തി, ആ പുത്രത്തിൽ പ്രതിബിംബപ്രകാശത്താൽ ആ അഹംകാരമെന്ന ബിനു പൂർവ്വപോലെ അഹം എന്ന പ്രതിഫലിച്ച്, ആ അഹംകാരപ്രതിബിംബിൽ നിരാകാരപ്രതിബിംബമായി മുൻ പ്രതിബിംബിച്ച ചെച്തന്നും തന്നെ പ്രതിബിംബിച്ച്, ആ ആത്മപ്രകാശത്താൽ തന്നീക്കു ഗതേതാടക്കുടിയും ആഹാരവും അക്ഷണത്തിൽ തന്നീക്കു വിഷയ ഗ്രഹണസാമഗ്രിയായുള്ള ദേഹേന്റ്രിയാദക്കുടുടം വാസന തന്നിലൂ ദിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അഹം അഹം എന്ന താൻ പ്രകാശിച്ചിട്ടും.

അവിടെ നിർവ്വികാസവിശ്വാസ കൂടുന്നധനായ താൻറെ ബിംബചെച്തന്നും തന്നില്ലാതുമായി പ്രകാശിച്ചകൊണ്ടിരുന്നും വിവേകാഭാവം നിമിത്തം അതിനെങ്ങും, ഈ അഹംകാര പുണ്ടിക്ക് സാക്ഷിമായി കറിച്ചറിയുന്നതിനും സാമർത്ഥ്യമില്ലാതെ, ഈ അഹംകാരപ്രതിബിംബിച്ച് പ്രകാശിക്കുന്ന തന്നെങ്ങും, അഹാരപ്രതിബിംബ ചില്ലജ്വലവിവേകമില്ലായുംകയാൽ ഇതു അഹംകാരം, താൻ അഹംകാരി എന്നറിയുന്നതിനും വലും മില്ലാതെ നിർവ്വിഷയമായിരുന്ന നിർപ്പുത്തിക നിരാകാര കൂടുന്ന ചെച്തന്നുമാക്കുടെ, നിരാകാരത്തുല്ലസന്തപ്രാരാപ്രതിബിംബിൽ വിശ്വേഷകൂടുന്ന ചെച്തന്നുമാക്കുടെ, അഹംകാരപ്രതിബിംബി ബിത അഹാരിചെച്തന്നുമാക്കുടെ ഇഷ്ടനം ആഹാരപ്രാരായിൽ വിഷയവാസന ഉഡിക്കായുംകയാൽ നിർവ്വിഷയമായ അഹംകാരം ഇതനിടും ഇല്ലാത്തതുപോലെ ഇതനു നിന്നുമ്പൊൻ പാടി

ശ്വാത്തതിനാൽ നീരാലംബമായി വാടി മയ്ക്കും, ആ സമയത്തു് തന്നിലടങ്കിയ തമോഗ്രണം ആ അഹങ്കാരവുത്തായിൽ പ്രകാശി ചുരിക്കുന്ന അഹങ്കാര ചെച്ചതനുത്തേയും അതിനു ബീംബസ്ഥാന മായിരിക്കുന്ന തുടസ്യ ചെച്ചതനുത്തേയും അഭാനമായി സിഖാ ക്കാതു വിധത്തിൽ ലയത്രപമായിതനു മയ്ക്കും, ആ അവസ്ഥയിൽ ലയത്രപമായ തമോഗ്രണത്താലുണ്ടായ അഹംകാരത്തിന്റെ ഫോറമായ മയ്ക്കിനു് അഹംകാരത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു അഹം കാരചെച്ചതനുവും പ്രാപിച്ചതുപോലെ ഭേദിച്ചു് പ്രകാശിക്കും, ആ അഹംകാരവുത്തിക്കളുടെന്നീയ രജോഗ്രണം തന്ത്ര ശ്രദ്ധ യാൽ അതിനുകൂളമായ വാസനാത്രപമായ സമുലസുക്ഷ്മമ കൂടി വികാരങ്ങളാകട്ട, അവയുടെ വിഷയങ്ങളാകട്ട, അവയുടെ സൗഹ്യത്തിയെ പ്രജ്ഞാമാത്രമായി ഉളിപ്പിച്ചു അക്കണ്ണാത്തിൽ ആ അഹംകാരവുത്തിന്മുള്ളുടെന്നീയ സത്തപത്രണം അഹംകാരവു തത്തിക്ക വിവേകലേശം പോലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ രാജോഗ്രണത്താൽ തോന്തിയ അതിനുകൂൾമാരുത്തായ ആ വിഷയങ്ങളെ അതിനുകൂൾമാരുത്തായി കാണിച്ചു അവകാശത്തെനു അതു അവലും പെനമായിച്ചു് അഭിമാനിച്ചുരിക്കും, ആ അന്തരുത്തിയിൽ ആ വിധ അവലംബനത്തോടു കൂടിയ അഹംകാരം ആ സത്തപത്രണത്തിൽ സഹായത്താൽ അതിനുകൂൾമായി വാസനാത്രപ ഭോഗഭോഗം ഭോക്കു ത്രിപുടിയെ കൊടുക്കുന്ന ക്രത്വികരണങ്ങളാട്ചംകൂടി, അതിൽ നിന്നു് മുമ്പുള്ള അനഭവത്തെയും വർത്തമാനത്തിന്റെ അനഭവത്തെയും ഭേദമായി കണക്കു്, ഈ വർത്തമാനാനഭവത്തിന്റെ തോററമില്ലായ്മ തന്നെ ഭ്രതകാലാനഭവത്തിൽ ഉണ്ടാനത്തിന്റെ അഭാവമായി കല്പിക്കപ്പെട്ടു ആ കല്പനയാൽ തുടസ്യ പരമാത്മ ചെച്ചതനുമായ തന്ത്യാപ്രാനചെച്ചതനും തന്നെ, ഒരു സ്ഥാണം ചോരായി തോന്തന്ത്രപോലെ, അജ്ഞാനമായി തോന്തി, അപ്രകാരം തന്നെ തന്നെ സപത്രപം സഹജമായി മരപ്പെട്ടു സമുലസുഷ്മമാപാധികളിൽ ആത്മബുദ്ധി തടിച്ചു്, ആ ശാന്തതു വന്നുവിൽ തടിച്ചു് ആ ആത്മബുദ്ധിയാൽ ജാഗ്രതു്, സപൈനം, മുഖ്യം എന്ന മുന്നവസ്ഥകളിലും ആവരണം, വിക്ഷേപം എന്ന രണ്ടു ശക്തികളാൽ സപത്രപശ്വാനപ്രകാശവിവേക ഉണ്ടാനും തുടാതെ ഭ്രാന്തനെപ്പാലെ ചുഴലുന്നു.

ഇതിനെ വിവേകിച്ചു് ശോധിച്ചു് തള്ളുന്നതിനുള്ള വിവരം:

സമുലവ്യാപകമഹാത്മയെ സമുലത്തിനു വേറായിട്ടും, അപ്രകാരം സമുലത്തിനു വേറായി സൃഷ്ടിതെ വ്യാപ ചുതായും

ഇരിക്കുന്ന ആ അഹനതയെത്തെന്ന സൂക്ഷ്മതത്തിനു വേറാക്കി അതു നെത്തെന്ന ആ സൂക്ഷ്മതത്തിനു കാരണമായും, സമുലസൂക്ഷ്മ ബീജമായ ആ കാരണത്തെ വ്യാപിച്ച അഹനതയെ ആ കാരണ തത്തിനു വേറായും, അഹംപദാർത്ഥമെന്ന കാണണം. അപ്രകാരം കാണുകിൽ ആ ആവരണവിക്രഷപ ശക്തികളും അവരൊരു തോന്ത്രിയ മുന്നവസ്ഥകളും തന്നിൽ നിന്നു വേരായിട്ട് തോന്ത്രിയ അനാതമവസ്ഥാഭ്യാസിയി നിങ്ങൾക്കുപെട്ടും. ശ്രോതരത്തിനാൽ ത്രപ്തം കാണുന്ന കഴിയാത്തതുപോലെ ആവരണവിക്രഷപദ്ധതി വിട്ട് നീങ്ങിയി ആത്മാ പ്രശ്നാ മാത്രമായി നില്ക്കുന്നിൽ, മുൻ പറയ പ്പെട്ട അനാതമവസ്ഥകൾ തോന്ത്രിയെ നിരുദ്ധാരമായി നശിച്ചു പോകം. അക്കാലത്തു ദേപതവസ്ഥകളുംപ്രാശ്നികയാൽ അഹം പദാർത്ഥമായി അനുഭവാതിനു വരും.

ആ അനാദ്യത്തിയിൽ സമുല സൂക്ഷ്മ കാരണമായ സകല പ്രപഞ്ചവും ശ്രൂട്ടുമായ പരമാത്മ സപ്തത്രം വ്യാപക ചെച്ചത്തായുമാത്രമായിട്ട്, ജൂലവുദ്ദൈപ്പുതെരംഗാദികളോടു കൂടിയ ഒരു വിസ്താരമായ തടാകത്തിൽ സഹജമായി ഇടവിടാതെ നിരിഞ്ഞ വ്യാപകാകാരം മറഞ്ഞു കാണുകയിലും തടാകത്തെ പ്രതി ബിംബിച്ചു ആക്കാശം നോക്കുപ്പെട്ടവോൾ ജൂലവികാരമായ ഫേന ബ്യുദ്ദൈപ്പുതെരംഗാദികളും ആത്മകർക്കു് ആധാരമായ ജൂലവും ബിംബകാരണങ്ങളെ മറഞ്ഞുന്നതിനു് വല്ലഭമില്ലാതെ, അനാദ്യ തീയിൽ കാണുകപ്പെടാതെ, പ്രതിബിംബാകാരാശസ്ത്രയെ തന്നില്ലെ വേരായിട്ട് കാണുകിംബെ, ബിംബാകാരാശസ്ത്ര തന്നെ ഏങ്ങിനെ അനുഭവിക്കുപ്പെട്ടുന്ന താണം. ഇങ്ങനെ അനുഭവം വരുകിൽ ആദ്യാസനത്തിന്റെ വിവരവും സൂഷ്ടുപ്പിയിൽ ആത്മാനാതമവിവേകഫൈബന്ന് വിവരവും ഉള്ളിതമായി അറിയാറാകം.

ശ്രീ: അഹനത മുന്നവിയ ഉപാധികാരം വ്യാപിച്ച വിധത്തെയും, അതിനെ അവകളിൽനിന്നാം അപ്പുറപ്പെട്ടതുനു മാതിരിയേയും, വിവരമായി വിസ്തരിച്ചിരത്തെവെള്ളും ഉപദേശിച്ചതാണോ! ആചാ: സൂഷ്ടുപ്പിയിൽ നിന്നും ഉദിച്ച അഹന തന്ത്രം സത്തപം, രജസ്സ്, തമസ്സ് എന്ന മുന്ന ഇന്നങ്ങളിൽ, തങ്മാർണ്ണാതാൻ അഹം പൊതുനിന്നെ അശ്വാനമായി കൊണ്ടു് രജോഭ്രാതാനും ആതിസ്തു ക്ഷമമായിട്ട് വാസനാമയങ്ങളായ ക്രാവികരണങ്ങളും കല്പിച്ചു്, സത്തപംിന്നതാൽ അവരെ അവലംബിച്ചു്, ആ അവലംബപ്രകാരം അതിൽ പ്രതിഫലിച്ച അഹംകാരിചെപ്പത്തായും അപ്രകാരം

തന്നെ പ്രകാശിച്ചതെന്നു മുന്പേതന്നെ നീത്രപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തിനെ ഇനിയും വിചാരിപ്പിക്കാം: അതായത്, തമോഗ്രം മെന്തു് തന്നിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യത്വത്തെ തെളിവായി കാണിക്കാതെ മറ്റെത്തതുപോലെ കാണിക്കുന്ന വല്ലഭദ്രതാടക്കുടി യതാക്കന്ന. രജോഗ്രം തന്നിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യത്വത്തെ മറയാതെയും ചെച്തന്യമായി കാണിക്കാതെയും നാനാത്രുപദ്ധതി ഓയി തോന്നിച്ചു് പ്രകാശിപ്പിക്കം. സത്തപ്രഭം മുൻ രണ്ട് മുണ്ണങ്ങൾക്കും ഉൾപ്പെട്ടപോയതിനാൽ നാമത്രുപവിഷയാകാര പ്രതിഫലനങ്ങളും, ജീവം പോലെയുള്ള തമഃപ്രതിഫലന തെയ്യം അഹംവൃത്തിയിൽ പ്രതിഫലിച്ച ചെച്തന്യത്വത്വത്വം തന്നിൽ പ്രതിഫലിച്ച ചെച്തന്യസത്താവലത്താൽ വെച്ചേരിയായി നല്ല പോലെ കാണിച്ചു് അപ്രകാരം പ്രകാശിപ്പിക്കം. അഹന്ത സത്തപ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യപ്രകാരം കൊണ്ട് അവരെന്ന വെച്ചേരിയായി കാണിക്കില്ലും, തന്ത്ര സ്പദാവധാരം സ്വന്നമായ സ്വന്നമായി താഡാത്യുപ്പിക്കിയിൽ താഡാത്യുപ്പിക്കിയിൽ അവയിൽ താഡാത്യുപ്പിക്കിയിൽ

ഈ മുൻ മുണ്ണങ്ങളാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന വിഷയങ്ങളും അവകാശി അഹന്ത താഡാത്യുപ്പിക്കിയിൽ മാതൃരിയേയും പറയാം: മുന്നാമരത അവസ്ഥയിൽ നിന്നും അഹന്ത ഉഡിച്ചു്, അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യപ്രകാരത്താൽ തന്നാളിട്ടുണ്ടായി സത്തപ്രഭാവിൽ ബലത്താൽ അഹന്തയ്ക്ക് വത്തമാനത്വിൽ അഹമർത്ഥം തമിലത്വാനവും, ദുരക്കാലത്വിൽ അഹമർത്ഥം തമിലത്വാനാഭാവവും, അതു തന്നെ അജ്ഞത്വാനവും ആയി ഫേഡിച്ചു് കാണപ്പെട്ടും. അഞ്ചെന്ന തന്നെന്ന സ്ഥൂത്തിക്കേഡേമായി സത്തപ്രഭാവത്താൽ കാണിക്കപ്പെട്ടു തന്നെന്ന സ്ഥൂത്ത്യാഭാവഘ്ണണന്തന്ത്രപമായ അജ്ഞത്വാനത്വത്വതെന്ന തന്നെന്ന സ്വഭാവമായ തന്നതാത്യുത്പത്താൽ സംബന്ധിച്ചു് താഡാത്യുപ്പിക്കും, തദ്ദേശയിൽ തന്നെന്ന അഭാവത്വത്വത താഡാത്യുമായി പ്രാപിച്ചു്, തന്നിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യവും, അഹംകാരം നീജങ്ങിയ തന്ത്ര സ്ഥൂത്തിക്കു മുമ്പായ തന്ത്ര താഡാത്യുത്വത്വിൽ അവലംബ മായുള്ളതു തന്ത്ര അധിഷ്ഠാനവുത്വത്വിയിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെച്തന്യം അവിംബ പ്രകാശിച്ച നീഡുയിൽ ആ താഡാത്യുദായിലുണ്ടിച്ച ലഭ്യത്വപത്മാളംണത്തിക്കും ആധിക്യത്വാൽ അധിഷ്ഠാനവുത്വാ പ്രതിബീംബിത ചെച്തന്യവും, അതിനെ താഡാത്യുമായാട്ടുണ്ടു് അവിടുന്നു് ആ പുത്തിപ്രതിബീംബിതചെച്തന്യവും, അഹന്ത പുത്തിക്കു തദ്ദേശയിൽ സത്തപ്രതിബീംബിത സഹായം തമസ്സാൽ ബാധി

ക്കുപ്പുട് ആ തമോഗ്രംബന്തതിൽ പ്രതിബിംബിച്ച ചെച്തന്യം പ്രകാശത്രപമായിരിക്കില്ലോ അതും, ആ ഉപാധിവലത്താൽ ജീവം പോലെ തന്നെ പ്രകാശിക്കും. അങ്ങിനെ പ്രകാശിക്കേ, ആ ഉപാധിയേയും അതിശാസ്ത്ര മയമായ തന്നെയും തന്നൊൻ തന്നതാം വമായി കല്പിക്കപ്പെട്ട തന്ത്രധിഷ്ഠാനവും തന്ത്രധിഷ്ഠാനവും അദ്ദേഹമായി ക്കൊണ്ട്, ഇത്യാഖ്യാനം, ഇതു ലയത്രപതമോളണം എന്ന പിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള വിവേകമില്ലാതെ ലയത്രപതമോളണത്തിനു മയക്കത്താൽ മയങ്ങാറി നില്ലും. ഇതാക്കുന്ന അഹന്ത താദു ത്യുപ്പുട്ടന്ന വിധം. ഇന്നീ ഇതിനെ അപ്പുറപ്പുട്ടത്തുന്ന വിവരം പറയാം:

നീ ഉന്നർന്നിരിക്കുന്നു സൗജ്ഞ്യപുതിയരശ്വം പ്രാപിക്കാതെ പ്രാപിച്ചു്, അനന്തരം അതിൽ നിന്നും അഹന്തയും ഉദിപ്പിച്ചു്, എന്നാക്ക ഘടപടാദിക്കശ്ശു ഇങ്ങിയ സത്തവാൽ വ്യാപിച്ചു് അനഭവിക്കുന്നോൾ ഘടപടാദി നാമത്ര പദ്ധത്തോടുകൂടി അനഭവിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അവരിൻ നാലു പാർശ്വപദ്ധതിലും നാമത്രപദ്ധതിലും നിരക്കാരമായെങ്കാൽ വ്യാപകചെച്തന്യം നിർവ്വിഷയമായനഭവിക്കുപ്പുട് അതിൽ ഘടപടാദി നാമത്രപദ്ധതി കാണപ്പുടാതതുകൊണ്ട് ഘടപടാദ്യഭാവം കല്പിക്കുപ്പുട്, ആ വ്യാപകചെച്തന്യാരഭവം തന്നെ കല്പിക്കുപ്പുട് ആ, അഭാവപുത്രതിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു് ആ അഭാവപുത്രതിയെ അഭാവമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചു് കാണപ്പുട്ടനോ അങ്ങനെ തന്നെ, ആ അഹംകാരപുത്രതിപ്രതിബിംബിത ചെച്തന്യപ്രകാശവും തതാൽ ആ അഹന്താപുത്രതി സൗമ്യരിച്ച പ്രകാശിപ്പിക്കേ അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചെച്തന്യം അതിക്കൽ ഉള്ളടങ്ങിയതാകാതെ ആ അഹങ്കാരം ഘടപടാദിക്കളുപ്പോലെ ജീവമായും വണ്ണമായും ഉള്ള വിധങ്ങതാട്ടക്കിയതാകയാൽ, വണ്ണമായ ജീവത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചെച്തന്യം അവണ്ണമാകയാൽ ആ അവണ്ണചെച്തന്യം ആ അഹന്തയുടെ ഉല്പത്തിക്ക മുമ്പും ഉല്പത്തിക്ക പിന്മും ഉല്പത്തിഓര യില്ലും ആയ സകല പാർശ്വപദ്ധതിലും അറിഞ്ഞു് വ്യാപിച്ചുനഭവിപ്പതിനാൽ അപ്രകാരം വ്യാപിച്ചുനഭവിക്കേ ഈ അഹന്ത ഉദിച്ച തുകാണ്ട് ഈ അഹന്തയുടെ അനഭവവും ഈ അഹന്ത ഉദിക്കാതുതുക്കാണ്ട് മുൻ സ്ഥലത്തു ഇതിഞ്ചു അഭാവാനഭവവും കാണപ്പുട്ടം.

ഘടഭാവം കല്പിക്കുപ്പുട്ടനൊമക്കിൽ ഘടത്തിൽ കല്പിക്കുപ്പുട്ടുകയില്ല; ഘടത്തിനും ഘടഭാവത്തിനും ആധാരമായ പുമ്പി

യിൽ തന്ന കല്പിക്കപ്പെടണം; ഇപ്രകാരമാകിൽ, ഉദിച്ച സ്ഥാനത്തു ഈ അഹന്തയുടെ ഇരിപ്പും ഉദയത്തിന് മുമ്പായ സ്ഥാനത്തു ഈ അഹന്തയുടെ അഭാവവും കല്പിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ഒരാധാര തെത്തുറി കല്പിക്കണം; അല്ലാതെ നിരാധാരമായി കല്പിക്കപ്പെട്ട കയയിലും; എന്നിങ്ങനെ അനുഭവേദ്യുഷ്ടിയിന്നാൽ ആലോച്ചിച്ചു്, ആ അഹന്താസമ്പുത്തിയേയും, മുമ്പിലെ ദശയിൽ ആ അഹന്ത അഭാവമായി കാണപ്പെട്ടുകയാൽ അതിരെൻ്റെ അഭാവത്തെയും അനുഭവേദ്യുഷ്ടിയിന്നാൽ നിഭാനിച്ചു്, ആ അഹന്തയുടെ ഇരിപ്പും അതിരെൻ്റെ അഭാവവും എത്രാരാധാരത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട തോന്ന നാഭവന്നു് നോക്കുകിൽ ഈ രണ്ടും തന്ത്രശ്രക്കാധാരമായ ഭാവാഭാവ തെത്താന്നലറ്റ ശൃംഗാരാഭവത്താൽ വ്യാപിക്കപ്പെടുകയിൽ, ആ ശൃംഗാരം തന്ന പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അധിക്ഷീം പ്രകാശസന്ധയെത്തന്നെന്ന തനിക്കാധാരമായി കാണിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പന്നലും തനിക്കാധാരയിരിക്കുന്ന കയയിലും. അങ്ങനെ ഭാവാഭാവനോതാന്നലറ്റ ശൃംഗാരാഭവമാക്കുക, അഹംകാരാഭാവത്തോന്നാലിരെൻ്റെ അനുഭവമാക്കുക, അഹം ഭാവാഭാവനോതാന്നലറ്റ ശൃംഗാരം ഭിന്നതന്നു് പ്രകാരം ഭിന്നതന്നു് പ്രകാരമായിട്ടു്, അഥവാ, മേര ഇവ പോലെ, വ്രശ്യത്വിരെൻ്റെ ഭേദത്തെ പ്രാപിച്ചു ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ ഭാവാഭാവദ്വശ്യത്തോന്നൽ താനായി കാണപ്പെടുവാൻ തനിക്കാനുമായി കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ, സൗഖ്യപ്രതിക്രിയപോകുന്നോഴം അതിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രകാരം ഭിന്നതന്നു് പ്രകാരമായിട്ടു്, അഹന്ത, തദ്ദോവം, ഈ രണ്ടു തോന്നലുമില്ലാത്ത ശൃംഗം, ഈ മുന്നാം താനുലി ഹാണംപുടാതെ തനിക്കാനുമായി അനുഭവിക്കുപ്പും. ഏന്താർബം, ഈ മുന്നിനേയും പ്രകാശിപ്പിച്ച ആത്മ ചെത്തന്നുറയിരെൻ്റെ വികാരമെന്ന വത്കയിലും. ഇതിനെ അനുഭവത്തിൽ പറയാം:

അഹംകാരം മുന്ന മുന്നതോടു കൂട്ടിയതാകയാൽ ആ മുന്ന മുന്നതെത്തയും പിരിച്ചുനോക്കുകയിൽ ആ അഹംകാരം സപ്തത്തുപമറ്റു ആത്മചെത്തന്നുമാത്രമായ അഹംപദത്തിരെൻ്റെ പരമാർത്ഥപ്പാത തുായി ശ്രേഷ്ഠിക്കും. അതു് ഏന്താഭേദയന്നാൽ, തോന്നിയതിനെ തോന്നാത്ത വിധത്തിൽ ചെയ്ക്ക, ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതുപോലെ തോന്നിക്കും, തോന്നിയതിനെ പരിപാലിക്കും, ഈ മുന്നിനേയും, വെണ്ണ, ചെമ്പു്, കുറപ്പു് ഈ മുന്നിനേയും, ഒരു മുത്തപ്പടത്തിൽ

മുണ്ടായി കണ്ണു് അവയെ ബുദ്ധികോണ്ടു പരിശീച്ഛത്താൽ മുണ്ടാർക്കാധാരായ ലടവും നശിച്ചു് അതിൽ ആദ്യങ്ങളും താഴീനായി മുണ്ടായും നിരാധാരായും പ്രകാശിച്ച പ്രകാശമാനുഭായി ശേഷിച്ചു് ആനദ്ദെ തതിനു വരം. അതുപോലെ, ഈ മുണ്ടാർക്കാധാരാഃ അഞ്ചാം കാരവുമഴിഞ്ഞു്, അതിൽ ആദ്യങ്ങളും താഴീനായി മുണ്ടായും നിരാധാരായും കുടാതെ നശിച്ചു്, ആധാരാധേയങ്ങളായിരുന്ന അഹംകാരം, അവരിൻ മുണ്ണം, ഇവകളായി പ്രകാശിച്ച പ്രകാശം താനേക്കായിട്ടു് ശേഷിച്ചു്, ഭാനമാനുഭായി അംഗവാന്തിനു വരം.

[ശിഷ്യൻ അപ്രകാരമേ ആ അഹങ്കാരത്തിൽ വ്യാപാരങ്ങേതരാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട ആ മുന്നു മുണ്ടായും, ഒരു കയറിനു ചേർന്ന പരികളെ പിരിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ, മുന്നു തൊഴിലുകളും അതിൽനിന്നു നീക്കവേ നിർവ്വാഹാർമാധനനിന്നു മുണ്ടായും തനിങ്ങെ ചീഞ്ഞു്, അഹങ്കാരമായി തോന്നൽ, ഇല്ലാതെ മരയൽ, അപ്രകാരമായി പ്രകാശിക്കൽ ഈ മുന്നു് സ്വപ്നാവവുമില്ലാതെയായിട്ടു്, അഹരം നശിച്ചു്, അപ്രകാരമേ ആധാരം കുടാതെ മുണ്ടായും നഷ്ടമായി അഹങ്കാരവും മുണ്ടായുമില്ലാതെ ഭാനമാനുഭായ അംഗുത്തി പൂരാതനമായ തന്ത്ര സ്വപ്നത്വമാനുഭാവിനിട്ടു് എത്തനു പോലെ നിരഹങ്കാരമെന്ന ഉപശാന്തിപദവിയിൽ മുഴക്കി നിന്നു് വിജ്ഞാപിക്കുന്നു്]

പ്രാണാനാമനായ പരമഗ്രഹാ! നല്ലതുപോലെ അറിഞ്ഞു്, ഒരു വക്കുന്ന നാമത്തെയും ലക്ഷ്യാന്തരത്തും മരിാതവൻ വേഷമായി പുണ്ടു മോഹിപ്പിക്കൽ പോലെ, അഹം ഏന്ന നാമവും അഹം ഏന്ന പ്രകാശിക്കലുമായ വേഷമാനുഭാവം ഈ അഹരനു ആത്മവന്നുവെന്നപോലെ മോഹിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ വിവേകിച്ചു് അനദ്ദെവമായി ഗോക്കരിൽ ഒരു പുക്കാതിൽ തോന്നിയ ശ്രേഷ്ഠരക്ഷയ്ക്കു പോലെ മിമ്യായിപ്പോയി. അപ്രകാരമേ അഹരം തന്ത്രം തിരോധാനത്താൽ അവസ്ഥാത്മജ്ഞനാനാരോധനമായ അജ്ഞനാനവും അഹരാന്തായായി പ്രകാശിച്ച വിപരീതജ്ഞനാനവും ഈ രണ്ടു വിധമായും കൂടുതെ തോന്നായു് കയായ ശുന്നുജ്ഞനാനവും, ഇല്ലാതവശയായ ഈ ത്രിഗ്രാണ്ടുക്കുടം സാമ്യദാനവശ്യങ്ങളാൽ തോന്നിയതെന്നും, ഇവയും മിമ്യാതുരുത്താക്കന്നവെന്നും അറിഞ്ഞു എങ്കിലും, ഇല്ലാതെ ഈ അഹരം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി, ഇല്ലാതെ മുണ്ടായും സമുലസ്തുക്കുമണ്ഡളായ വിഷയങ്ങളെ കല്പിച്ചു് അവരെ സ്വന്നമായി കാണിക്കുന്ന സ്വപ്നാവമെന്നുന്നു?

ആചാർണ്ണ സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നും ത്രിലംബങ്ങളാലും ആഹരിത താൻ മാത്രമായി തനിച്ചു നില്ക്കുന്നോൻ ആത്മാ അദ്ധ്യയനാകയാൽ അതിനെ താഭാത്മ്യപ്പൂട്ടുന്നതിനു ഉപകരണപ്പടാതെ വാടി നിശ്ചീ, രജോഗ്രാഹണം മുന്നു് അഹങ്കാരത്തെ തോന്നിപ്പിച്ചതു പോലെ, അതിനുകൾമായ വാസനയിനാൽ ആ ആഹരിതയിൽ ശമ്പളഗ്രഹണ സാമത്യത്രാടക്കുടിയ ശ്രോതൃമെന്നു ഒരു പ്രജന യായി കല്പനപ്പെട്ടു്, അതിനെ ആ ആഹരിത രജോഗ്രാഹണത്തിന്റെ മുമ്പിലത്തെ സമുലവാസനാസംബന്ധത്തെ താഭാത്മ്യപ്പെട്ട ശമ്പളകൾ പോലെയുള്ള രക്തമാംസാഡികളാലുണ്ടായ ചെവിയെ അഭിമാനിച്ചു്, അതിൻറെ മല്ലുത്തിൽ ശ്രവണവല്ലഭദ്രതാടക്കുടിയ ശ്രോതൃരൂപത്രായമായി ഭവിച്ചു്, അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെതന്യപ്രകാശം അതിനു ശ്രവണാശക്തിയായി പ്രകാശിച്ചു നിന്നും. ആപ്രകാരം തന്നെ, രജോഗ്രാഹണം ആഹരിയ്ക്കു അതിനുകൾ മായ വാസനാവിശ്വാസത്താൽ ത്രപ്പാഗ്രഹണ സാമത്യം ഒരു യാകെ കല്പിക്കപ്പെട്ടു്, അതിനെ രജോഗ്രാഹണത്തിൽ പൂർവ്വവാസ നാനുപമായ സമുലവമാക്കുന്ന രക്തമാംസാഡിവികാരമായുള്ള ബുദ്ധി ബുദ്ധത്വല്പമായ നേതൃത്വത്തെ അഭിമാനിച്ചു്, ഞാൻ കാണുന്ന ഏന്നൊന്നും പ്രകാശിക്കേ അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ആത്മാചെതന്യപ്രകാശവും അതിനു ദർശന വല്ലഭമായി പ്രകാശിച്ച നിന്നും. ഈന്ന കൈത്തെന്ന രണ്ട് വക സ്ഥാപിക്കുന്നും ഇരുന്നിയങ്ങളും, രജോഗ്രാഹണത്തിൽ ചൊതിനുകൾമായി പ്രകാശിച്ചു നിന്നും അവരെ പൂർവ്വം അതിനു ദർശന വല്ലഭമായി പ്രകാശിച്ച നിന്നും പോലെ ആ ആഹരിത താഭാത്മ്യപ്പെട്ടകയാൽ അതതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ആത്മാചെതന്യപ്രകാശവും അതതിനു ആതേതു വല്ലഭമായി പ്രകാശിച്ചു നിന്നും ചൊതിനുകൾമായി ആഹരിയ്ക്കുചുപ്പു് അവരെ പൂർവ്വം പോലെ ആ ആഹരിത താഭാത്മ്യപ്പെട്ടകയാൽ അതതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ആത്മാചെതന്യപ്രകാശവും അതതിനു ആതേതു വല്ലഭമായി പിഷയികരിക്കപ്പെട്ടു്. അവരെ ആ ആഹരിത ഇരുന്നിയങ്ങളും രജോഗ്രാഹണത്തിൽ സമുലവാസനയെ മുന്നിട്ടു് ഇരുന്നിയങ്ങളുക്കുണ്ടിൽ താഭാത്മ്യപ്രതോടക്കുടിയ ആഹരിയ്ക്കു രജോഗ്രാഹണത്തിൽ സുകൾമായി വാസനയായി കല്പിക്കപ്പെട്ടു്. അവ സമുലവമായി ഗോളക്കുപാരാബഹിർമ്മവമായി വിഷയികരിക്കപ്പെട്ടു്. അവരെ ആ ആഹരിത ഇരുന്നിയങ്ങളുക്കുണ്ടോടക്കുടിയ സമുലവേഹരിയ്ക്കു വ്യാപിച്ചു്, അതിനെ ഞാൻ ഏന്നാഭിമാനിച്ചതുകൊണ്ടു് പുറമേയായി തോന്നിയ ആ വിഷയങ്ങളെ താൻ വ്യാപിച്ചിരുന്നു്, അവയിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ആത്മാചെതന്യപ്രകാശവും അവയ്ക്കു ആവക ശക്തികളായി പ്രകാശിച്ചു നിന്നും. ആപ്രകാരമേ, സപ്പന്നവസ്ഥയിലെന്നും അറിയേണ്ടാതാണു്.

ശാ!: അയ്യാ! ഇംഗ്ലീഷ് സത്തപ്രസ്താവനിൽ വികാരങ്ങളാക്കാവെനം, കമ്മറ്റിയങ്ങൾ രജോഗ്രാഹി വികാരങ്ങളാക്കാവെനം ശാസ്ത്രവിജ്ഞാൻ കാണാപ്പട്ടിരിക്കേ; ഈ റഷ്ട് വക ഇന്ത്യയിൽ നിന്നേയും രജോഗ്രാഹി സാഖാവികാരങ്ങളും അതളിച്ചുപ്പെട്ടു എന്നെന്നാണോ?

ശ്രീച.: റഷ്ട് വക ഇന്ത്യയിൽ തുറിക്കാം. ഏകിലും റഷ്ട് വക ഇന്ത്യയിൽ കല്പിക്കാപ്പെട്ട സ്ഥാപ്തികൾ മാത്രം, രജോഗ്രാഹി നിന്നും വാസനാമയങ്ങളാക്കം. തോന്ത്രിയവകളെ അതേതു ഗ്രംഡ്രേഡ് കൂടി വെവ്വേറു പ്രകാശിപ്പിക്കൽ സത്തപ്രസ്താവനിൽക്കും വാസനാമയമാക്കം. അതു പ്രധാനമായതുകാണും, അവരെ സത്തപ്രസ്താവനിൽക്കും വികാരങ്ങളായി പറയപ്പെട്ടു. ആ ഇന്ത്യയിൽക്കും ഒപ്പോൾ കാലത്തിൽ തന്നെ തന്നെ വ്യാപാരസ്ഥാപകരുടെ റിരോധാനപ്പട്ടാവല്ലാം അന്താരാഷ്ട്ര വരകയാൽ നിരാരമായിപ്പോരുത്തുകാണും. അതു അപ്പാനമായാലും അവകളിൽ തന്മാഗ്രാഹി ഉള്ളതു തന്നെയാക്കം.

ഇന്ത്യനായാക്കിരി, ആഹാരയുടെ മുന്നാ മുണ്ടാക്കു പിരിച്ചു പോലെ, അഹാരയിലുണ്ടിപ്പു മുന്നാ മുണ്ടാക്കു വെവ്വേറായായ സൂക്ഷ്മവാസനകളും പിരിക്കിൽ, ബൈജശക്തിയിൽ പുമ്പാജിയാംശങ്ങളെ ബുദ്ധിക്കാാട് പിരിച്ച നോക്കനോബാൾ ബൈജം, ദൃക്ഷാം ഏന്ന വികാരം നാഡിച്ചും, ബൈജമായും ദൃക്ഷമായും പ്രകാരം റൈച്ച് ബൈജശക്തിയാണ് ആമുഖപ്രത്യേകതയും പ്രകാശമാത്രമായി ശോഭിക്കുന്നതു പോലെ, ആ മുണ്ടാക്കുകട്ട, അവററിൽ വാസനകളും, വാസനകളും സമുലമുക്കിയും വക്കുപ്പുകളും ദേഹാന്തരിംഗാബി വിഷയങ്ങളുകട്ട, മുവ നാർവവും ആഡാവമാണീ, ഇവക്കെള്ളാമായി പ്രകാശിച്ച ആത്മാചൈതന്യപ്രകാശമാത്രമാണീ, അന്താരവികപ്പെട്ടു.

ഗിംഗുസ് ആപ്രകാരമേ, വിഷയങ്ങളെ ഇന്ത്യയിൽവച്ചുകൊണ്ടു, ആ ബഹിരിന്ത്യയിൽക്കു ശാമ്പരികകളെ അവരുടെ വ്യാപിച്ച ആഹാരയോടും മുണ്ടാക്കു സൂക്ഷ്മവാസനാമാത്രമായടക്കി, ആ വാസനകളും അവയ്ക്കു ആധാരമായ മുണ്ടാക്കു ചലനവിഭാഗങ്ങളിലടക്കി, ആ ചലനങ്ങളും തന്നെക്കു ആധാരമായ ആ മുണ്ടാക്കു നിലച്ചുകൊണ്ടു, നിരാകാരമായി യാതൊത, തോന്ത്രിമറവറു സഹജമായ പ്രഗരാഭവത്തെ, ദേമിയിക്കലിതന്നു സൂചിപ്പിക്കാവുന്നതിനാൽ ഉംബപ്പ

ഭഗതതില്ലള്ള സുര്യമണ്ഡലവും അധ്യാദാഗത്തില്ലള്ള ദ്രൈംഗോ മുകവും ഗ്രഹിക്കപ്പെടാതെയിത്തന്നാൽ ആ അന്തേതി എപ്പുക്കപ്പറം ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നോ അപ്രകാരം, പ്രാപിച്ച ആയനഭൂതിയിൽ നിന്നും, വെണ്ണമ ചേർന്ന ഒരു ഭിത്തിയിൽ മരിരാതു നിന്നെത്ത ഇട്ടാൽ ആ നിറം മാറി ഈ നിറമായിട്ട് വരുന്നതുപോലെ, ദ്രൈ മായ മുമ്പാറഞ്ഞവയും, അതേതു സ്വപ്നാവത്രേതാട്ടം കല്പനപ്രകാരം കണ്ണ നാമത്രപത്രേതാട്ടം തുടിയ പ്രകാശമാക്കുന്ന ഭിത്തിയിൽ തന്ത്രഭവമായി കണ്ണ പാശവർണ്ണനാട്ടം, നെടിയത്രു്_കറിയത്രു്, ചെറുതു്_വലതു്, നീളം_എനം, ഇവകൾ തുടാതെ, പ്രത്യുഷപ്പെടാതെ താനായി പ്രകാശിപ്പിക്കും അതാനാനുഭവം എന്ന ആത്മാനഭൂതിയാക്കുന്ന നിറത്താൽ അഴത്തി വ്യാപിച്ചു നോക്കിയാൽ ആ നാമത്രപദ്ധതി വിശ്വാസിഞ്ഞു് ഭാനമാത്രമായി, അവണ്ണമായി പ്രകാശിച്ച പ്രകാരം അനുഭവിച്ചു്, അങ്ങിനെ അവണ്ണമായപ്രകാശാനഭൂതി മാത്രമായ തന്നിൽ കാലാത്രയത്തിലും, തുക്കതിയിൽ രജതമെന്ന പോലെ, പ്രപഞ്ചം യാവും ഇല്ലയെന്നതെളിഞ്ഞു്, നിർദ്ദയമാക്കുന്ന പരമാനന്ദസമുദ്രത്തിൽ മുഴക്കി.

വൈഹാമേഖജീവജഗദ്പിശേഷണ നിരുപണപ്രകിരണം

ആചാര്യൻ: ശിഷ്യനെ മുർഖാവിൽ ചുംബിച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്തു, നിജാനന്ദനാഹപരവശനായി അതളിച്ചെല്ല!

അവണ്ണ പരിപൂർണ്ണാത്മാനാഃ സുധാസമുദ്രത്തിൽ ഇല്ലാതെ അടങ്കിയ പ്രപഞ്ചകോലാഹലത്തോട്ടുടർന്നിയ, നിർദ്ദേശമാക്കണ മാഹാത്മ്യത്തെ അടത്തെ പുതിയയാദേഹം! നി കൂത്തുത്യനായി വൈച്ച. ഈ മഹാഭാഗ്യാദയം മറ്റൊരുത്തർക്കം ദുർബദ്ധതനെന്ന യാണോ.

ഇപ്രകാരം പുകഴ്ന്ന വൈഹിക്കുവന്നാക്കിച്ചെല്ലപ്പോൾ എറിയ വണ്ണക്കത്തോടെ ആഞ്ചുലി ചെയ്തു വാ പൊതു വിലക്കി നിന്ന ആ റിഷ്യനെ നോക്കി ആചാര്യൻ:

സംശയമെന്നു ഉള്ളപ്രകാരം പ്രത്യുഗ്രഭിന്നലുഹാനാദ്വാതിയ പ്രാപിച്ചിരിക്കില്ല, യുക്തിവിശേഷങ്ങളാൽ ആ ആനദ്വാതിയ ഉല്ലാസിച്ചു അനുഭവിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നതിനും ഇപ്പുഡിംബാധിനാ നാൽ വിചാരിക്കാം.

ശ്രീ: മേലായ പ്രത്യേതാടക്കുടിയ ഭക്തിസഹിതം ഇപ്രകാര മുള്ള മാഹാത്മ്യത്തെ ചേർന്ന ഗ്രഹാനാഭവത്തെ ആടയ്ക്കാ മാർഗ്ഗം അതാന്തരാപമായ ഒന്ന തന്നെയാക്കാം. ഏകില്ലം അഥാനസാധന മായ ആനസനസാന്നവും അതിനെ ചേർന്ന മനനവിശേഷവും ബഹുഭേദങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിനെ ഏകദേശമെങ്കിലും വിസ്തരിച്ചു ഉപദേശിക്കേണമേ!

ആചാര്യ: ശ്രൂഹം, ഇംഗ്ലീഷ്, ജീവൻ, പ്രപഞ്ചം, എന്നീ നാമങ്ങൾ നാലു വിധമായിട്ടു് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടുണ്ടാണ്. അവയിൽ മുഹമ്മദന്നായ നിത്യനാഭവികാരാസംഗ്രഹാസീന അവാസപ

രിപുർഖ്യ സച്ചിഭാനന്ദസപദാവമായി പ്രകാശിക്കുന്ന നിർമ്മണ ചെത്തന്മാകം. ഈഗൾ എന്നത് സർവജ്ഞത്വസർവസ്വദിർഘം സർവകല്പാണളണ്ടായാര സർവകർത്താവായ ദോഷാധിക ചെത്തന്മാകം. ജീവൻ എന്നത് പുണ്യപാപകർമ്മവാസനാ മിറു കിണ്ണിജ്ഞത്രപാദിളണ്ടായാര പാതന്ത്രണോപാധിക ചെത്തന്മാകം. പ്രപഞ്ചം എന്നത് വിചിത്രതരാനേക നാമത്രപദങ്ങൾ ഭിന്ന ജൂഡാജൂ ഗ്രണ്ടാധിക്രമാദ്യവസ്തുവാകം. ഈ ദ്രോഹാധിക്രമാദ്യ നാമത്രപദപഞ്ചം ദ്രോഹാധിക്രമവസ്തുത പാശാശ്വതിക്രമങ്ങലക്ഷണാഭത്ത ചേർന്നിൽ നാൽ ആ ഭാഗത്തെ അജൂധമെന്നം, ഈ ജൂഡാജൂധമാധിക്രമവസ്തു ഇത് വക്പും ഉദിക്കത്തക്ക നമാനമാധിക്രമവസ്തുത ഒട്ടന്തരതക്ക നമാനമാധിക്രമവസ്തു ദ്രോഹവോൾ (അസൂമിക്കവോൾ,) പ്രപഞ്ചം, ജീവൻ, ഈഗൾ, ശ്രൂഹാ എന്നാളുള്ള അബന്ധനാദയം തുടക്കതെ മഹാമൂന്നപുംപോലെ യുള്ള നിരാകാരവക്ഷണത്തെ ചേർന്നതാക്കവോൾ, ആ ഭാഗത്തെ മാധിക്രമവസ്തു പരയപ്പെട്ടും. ഈ മാധിക്രമവസ്തു നിർമ്മണ ശ്രൂഹചെത്തന്മാ പ്രതിബിംബിക്കേ മഹാമൂന്നപുംപോലെയുള്ള സർവവ്യാപകനിരാകാരമായി മറഞ്ഞിരുന്ന ആ മാധി ചെത്തന്മാപുകാരവലംകൊണ്ടു തന്റെ ലക്ഷണത്വാട്ടക്രമിയതായി പ്രകാശിക്കും.

നിത്യകല്പാണളണ്ടാഖരായ ഉത്തമനായകനാധകികൾ എകാനത്തിൽ സന്ദിക്കേ ആ രണ്ട് പേരുടെ ഏദെയവും പ്രിയമാർമായി തടിച്ച ബിന്ദുമാർമായി ഉതകി നില്പുത്തപോലെ, സ്വജ്ഞാദിയാക്കന്ന ആദ്യപരിപാലനം, സാഹാക്ഷിയായ നാധകന്നു സൗംഘ്യവടിവിക്രമയമായ റതീവിലാസം പ്രിയമായി തടിച്ച സംസ്കാരമായ ബിന്ദുവായുങ്കി നില്ക്കു, തുതത്തിയിലടപ്പെട്ട കാറു് അതിനകത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന ചലനമറ്റ ആകാശപോലെ ചലനം തുടക്കതെ നിരാകാരമായി അദ്ദേഹമായി കാണപ്പെട്ടു എങ്കിലും, തുതത്തിയിലെ വീക്കത്താൽ (ഹംബുതൻ) ആകാശത്തിന് വേറായിട്ട് ചലനയമ്പേരുടു തുടിയ കാററിൽ ഭേദം അനദ്ദേഹിക്കപ്പെട്ടുന്നതു പോലെ, ആ പ്രകൃതിപുതശ്ശസനനിയാനത്തിൽ ജനിച്ച ആ സംസ്കാരം പ്രകൃതിപുതശ്ശസനാര അദ്ദേഹമായി കലവൻ നില്ക്കുവോഴം അതിൻ പ്രതിബിംബിച്ച പ്രകാശിച്ച ചെത്തന്മാപുകാരവെല്ലത്താൽ പാണി പാദ മനുക ഉംഗ മുതലായ പരിണാമങ്ങളത്തിന് കാരണമായ ഗർജ്ജരിയായി അനദ്ദേഹിക്കുന്നതു പോലെ, പ്രപഞ്ചമാതാവായ പ്രകൃതിയുടെ ഉദരത്തിൽ എല്ലു്

തിരിലടങ്ങാത്ത അനേക പാണി പാദ മസ്ക് ഉംഗ മുതലായ പരി സാമ്പേദത്തിനു കാരണമായിതന്ന പ്രപഞ്ചകാരം ഗർഭകൾഡായിട്ടു പ്രകാശിച്ചിരിക്കും.

ഈ വിധ പ്രപഞ്ചകാരഗർഭമായി വെച്ചു സംസ്കാരംഡായ പെണ്ണു, ഒരു ക്ഷേടത്തിന്റെ വിജു ശംഖമാണി ധാരിക്കപ്പെട്ടുവോൻി തന്നുള്ളിപ്പണായ ജ്ഞാവിന്റെ ശരീരമായും ആതിനാവാബാനമായ അബാസമായും ഭവിച്ചിരിക്കുപോലെ, വിജാർ പുതഃശരീരമായും ആതിനാവരണമായ ശ്രൂഹാണിമായും ഭവിച്ചിരിക്കും. ആ ശ്രൂഹാണിയശരീരത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ച ചെപ്പതന്നും പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഫല ഭോഗദശയെ പ്രാബന്ധം ചെയ്യുത്തക വിച്ചിത്രതങ്ങളായ കംഘവാസ നയെ മുന്നിട്ടും പ്രപഞ്ചത്രപമായ വിരാൾ ശരീരത്തെ കരണങ്ങളിൽ വികാരങ്ങാട്ടപ്പെട്ടിട്ടും, അങ്ങിനെ ഉദ്ദീപ്പിച്ച പ്രപഞ്ചത്രപമായ വിരാൾ ശരീരം വിരിഞ്ഞു അനേക അവയവാവയവിയോടുള്ളടച്ചിയ കാരണവികാസോദയത്തെ പ്രാപിച്ച അവന്തിര കേരമായിട്ടും ആകാശവും, പാദമായി മേരിയും, ശ്രൂതമായി അഷ്ടദിക്ഷകളിൽ, നേത്രമായി സൂര്യനും, വാക്കായിട്ടും വൈവരീ ശബ്ദങ്ങളും, രസനയായി അസ്ത്രിയും, ഉദരമായി സമുദ്രങ്ങളും, അസ്ഥിക ഭായി പർവതങ്ങളും, നാഡികളായി നദികളും, രോമങ്ങളായി സൂക്ഷ്മങ്ങളും, മുഖവാളുത്തചരണങ്ങളായിട്ടും ശ്രാഹണക്ഷത്രിയ വൈശ്യത്തുവെള്ളുംഭേദങ്ങളും, കടിതലത്തിനു കീഴും ചരണം വരെ അതല വിതല സൂതല രസാതല തലാതല മഹാതല പാതാളം എന്നിങ്ങനെ ഏഴു ലോകവും, കടിതലത്തിനു മേലോടും ശിരസ്സു വരെ ഭർത്തവ സപർ മഹർ ജന സൂപ സത്കു എന്നിങ്ങനെ ഏഴു ലോകവും, വീണാഭാസമായി മഹാമേതവും, മനസ്സായി ചപ്രയും, മറുള്ള കരണങ്ങളിയങ്ങളായിട്ടും ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരിപ്പുട തത്പരങ്ങളും, അവന്തിര ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഭീമഭാഗമായി വികസിച്ചിരിക്കും.

ആ വിധമായ മഹാവ്യാപകത്തെ ചേർന്ന വിച്ചിത്രമായ വിരാൾ ശരീരത്തിന്റെ സംബന്ധത്തെ പ്രാപിച്ചില്ലെങ്കിൽ വിച്ചിത്രങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ നിറഞ്ഞതിനും അവരെ ഗ്രഹി ചെന്നതിനു സാധനങ്ങൾ പോലെയുള്ള, ഭ്രതവികാരങ്ങളാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട, ദേവതിരുംഗർ മഹാഷ്യാദി ത്രപ്തങ്ങളുടുകൂടിയ പുത്രികാദികൾ നിറഞ്ഞ ആ വിഷയങ്ങളെതു തന്നെക്കു സുഖിക്കുന്നതിനായിട്ടും എന്നിനെ ശക്തിയിററവയാകമോ അപ്രകാരം തന്നു, നിറഞ്ഞ ഭോഗങ്ങളെ സുഖിക്കുന്നതിനും ശക്തിയില്ലാതെ നില്ക്കു

കുന്നതായി വീഴു്, ആ വിധ പ്രപഞ്ചത്തുമായ വിരാൾ ശരീരത്തിനു്, ഭോഗകാരണമായ കൂർജ്ജൻമിൽ തന്ത്ര കാരുദാളായ ഫലങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നതിനു പക്കത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതും ആ കാരുദാളവാതാവായ മായാപ്രതിബിംബം ഇംഗ്രേസിൽ അതിനെ കണ്ടു് വിചിത്രങ്ങളായ പ്രപഞ്ചങ്ങളെത്തന്നെ ശരീരമായെടുത്തായ ഇംഗ്രേസിൽ ശരീരം തന്മാലാക്കപ്പെട്ടിട്ടും പ്രയോജനമറിതായി കുറിക്കുന്നു. ഈ പ്രയോജനപ്പെട്ടമാറു് ചെയ്യിക്കേണ്ടതു് സർവ ശക്തിയോടുകൂടിയ നമ്മുൾ ചെരിച്ചു് മരിറാനിനും കഴിയാത്തതു തന്നെയാണു്, പ്രകൃതികൾക്കു രാജാവെന്ന പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തുമായ വിരാൾ ശരീരത്തിനു നാം തന്നെ നാമനാക്കണം, എന്നാലേപാചിക്കേ ആ ആലോചനയിൽ സംസ്കാരമുഖിച്ചു് ആ അഹന്തയിൽ മായോപാധിയോടുകൂടിയ നിരഹജാര സർവ വ്യാപക സാക്ഷിചെപ്പതന്നുമാകുന്ന ആ ഇംഗ്രേസിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു്, ആ അഹന്തയോടു താദാത്മ്യപ്പെട്ടു്, ആ വിരാൾ ശരീരമായ പ്രപഞ്ചത്തെ അനുപ്രവേശിച്ചു് വ്യാപിച്ചു നിലവുകേ, ആ അഹന്താപ്രതിബിംബം ചൗക്കുസാബന്ധവലത്താൽ പ്രപഞ്ചവിലക്ഷണമുള്ള വിരാൾ ശരീരം നോന്നുമാറിച്ചു പ്രകാശിക്കും.

ആ അഹന്താചെപ്പതന്നുമായ വിരാൾ ശരീരി, ആ പ്രപഞ്ചത്തുമായ വിരാൾ ശരീരം എക്കുമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോഴും ചക്ഷുമുള്ളിൽ വ്യാപിച്ചു അഹന്താചെപ്പതന്നുത്തിൽ വെളത്താൽ തൊൻ ദോക്കി എന്നും അപ്രകാരമേ മറുള്ള ഇതുമുഖങ്ങളിൽ തന്ത്രവ്യാപക സംബന്ധത്തെ പററി കേട്ട്, സ്പർശിച്ചു എന്നും ഭിന്നഭിന്ന ജീവാനം ജീച്ചു്, ഒരോരോ ഗോളക്കോപാധി കൊണ്ടു് അവ ററിൽ വ്യാപിച്ചു അഹന്താചെപ്പതന്നും അവിടെ അനുഗ്രഹാനി തിരോധാനപ്പെട്ടു്, ആ ശക്തിയെ ഇഴനിറിക്കുന്നതും പോലെ, സമഷ്ടിപ്രപഞ്ചത്തുമായ വിരാൾ ശരീരത്തിന്റെ അവധിവ ദേശങ്ങളായി ഉഭിച്ച വ്യഞ്ജികളുായ ജാതിവർഗ്ഗങ്ങാനുഖ്യർമ്മ നാഈതിയോടു കൂടിയ ശരീരങ്ങളുടെ താദാത്മ്യസാബന്ധത്താൽ അവിടെലവിടെ ഉഭിച്ച വാസനങ്ങളായ ശഹികൊണ്ടു് അതേതു സ്ഥലത്തു് അവബന്ധഗതി മറഞ്ഞു്, അതേതു ഉപാധിമയമായി ഭിന്നപ്പെട്ടക്കയാൽ ആ വിധ ഭിന്ന ഉപാധികളോടുകൂടിയ അഹന്താപാദങ്ങളിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു് ആ അവബന്ധം ചെപ്പതന്നും തന്നെ അതായും ഉപാധികളുടെ വാസശക്തികളുാൽ വാസംപോലെ പ്രകാശിച്ചു നിലവുകും.

ആ ഉപാധികൾ വാസങ്ങളായതു കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ വാസം ശക്തികളാൽ തിരോധാനപ്പെട്ട ആ അവബന്ധശക്തി (വല്ലു) ആ

ജീവഹാർക്ക തിരോധാനപ്പട്ട് കിഞ്ചിത്തിരന്നപോലെ ഭവിച്ച തിനം, വണ്ണാവണ്ണങ്ങളായ ഇന്ത്യിയങ്ങളിൽ അഭിമാനത്തോട് കൂടിയ അഹരംപാദവൈദ്യത്തും അതേതു സ്ഥലത്തിൽ (അവിടെയവിടെ) വണ്ണാവല്ലഭത്തോട് കൂടിയതായിട്ടിരിക്കും സ്ഥല സൂക്ഷ്മകാരണങ്ങളെയും അതേതവസ്ഥക്കെല്ലാം സ്വന്തം അഹരാ മാത്രമായ ഉപാധിയോടുകൂടിയ ചെപ്പത്തും വ്യാപിച്ച്, ആ സകല വല്ലഭങ്ങളോടും കൂടിയ അവണ്ണാശകതിമത്തായി കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ, ദിനഭിന്ന ജീവരാശികളുടെ വ്യഞ്ജപാധികൾ അവയവങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമഷ്ടിപ്പുവശമായിരിക്കുന്ന വിരാൾ ശരീരത്തെ അഹരാമാത്രമായ ഉപാധിയോടുകൂടിയ ചെപ്പത്തും വ്യാപിച്ച് ഞാനന്ന് പ്രകാശിപ്പിക്കുകൊണ്ട്, ആ അഹരയും അതിൽ പ്രതിബിംബിച്ച ചെപ്പത്തുവും അവണ്ണാശകതിയോടുകൂടിയതായി ഭവിച്ച്, മുതി ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ഇവിധമായ പ്രപഞ്ചം ഇപ്രകാരം ഉഭിപ്പതെ സ്ഥാപിയെന്നും, പ്രളയം വരെ അഴിയാതെ കാക്കിപ്പുട്ടുന്നതെ സ്ഥിതിയെന്നും, പറയപ്പെടുന്നു.

ങ്ങ തടാകത്തിൽ നിരത്തെ ജൂലം ഇഷ്ടംകാലത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠിക്കുപ്പെടുന്നതുപോലെ, കല്പാത്രത്തിൽ പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ ചേർപ്പാക്കുന്ന വിരാൾശരീരവും വാസനാമാത്രശ്രേഷ്ഠിത്തായി അഴിഞ്ഞും ആ അവധുക്തത്തിൽ അതുമാത്രമായി എടുത്തി നിലച്ചേക്കേ ആ അവസ്ഥയിൽ അവണ്ണാശമായ വിരാധാരതയിൽ വണ്ണാശങ്ങളായ ജീവാഹരികളും വാസനാമാത്രശ്രേഷ്ഠിത്തായി അടങ്കി ആ വിരാധാരയും അവധുക്തത്തിൽ അദ്ദേഹായി ലയിക്കേ അവധുക്തവും തന്ത്രധിഷ്ഠാനപ്രഖമചെപ്പത്തുത്തിനു വേറായിട്ടു തോന്നാതെ അധിഷ്ഠാനപ്രഖമചെപ്പത്തുമാത്രമായി മഹാശുന്യപോലെ അടവുറ്റിരിക്കും. ആ അവസ്ഥയാകുന്ന മഹാപ്രളയമെന്ന പറയപ്പെടുന്നതും

ഇവിധ പ്രളയത്തിൽനിന്നും, മുൻപോലെ അവധുക്തത്തിൽ നിന്നും (മുതൽ) വ്യക്തമായ പ്രപഞ്ചത്തു വിരാൾ ശരീരം വരെ കൂറിക്കേ വണ്ണാശങ്ങളായ ജീവാഹരികളും അവണ്ണാശമായ വിരാധാരയും ഉഭിച്ച നിലച്ചകയാൽ, ജീവാഹരികൾ ദിനഭിന്നങ്ങളുടെയാൽ അതതിൽ ജാഗ്രതവസ്ഥ ഭോഗസമാപ്തിയെ പ്രാപിക്കുപോൾ അവധുക്കെട അഹരികളിൽ സ്വപ്നപ്രഭാഗത്തിനു തക്കവയായ സ്വപ്നപ്രപഞ്ചങ്ങൾ വാസനകളുത്തുനെ ത്രപ്തഭാക്കിക്കൊണ്ട് സ്വപ്നരിച്ച നില്ക്കും. അവയെ സ്ഥലം ശരീരാഭിമാനം. ഫീണ്ടിയ ആ ജീവഹാർക്ക തങ്ങളുടെ അഹരാനാസംബന്ധത്താൽ

അഹങ്കരിച്ചു ആ ഉപാധിമയങ്ങളായി ഭവിച്ചു നില്ക്കും. ആ അവ സ്ഥായിൽ ആ വിരാസഹനയും രേഖാത് വിരാബൈശ്വപ്രഗ്രാഫോ മുള്ള അനേക വിരാബൈശ്വപ്രഗ്രാഫും വണ്ണാഡിവോപാധികളാകന അഹനകളാട വാസനകളാൽ ഭിന്നതിനാങ്ങളായുഡിച്ചു, സപാപനീകപ്രഭാവങ്ങളെ വ്യാപിച്ചു, അവയെ സമഷ്ടിനൃക്ഷേഖരിനമായി കൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചു നിലയ്ക്കം. അപ്രകാരം തന്നെ ആ ജീവനാർ ആ സപപ്രഗാഡാങ്ങൾ നീഞ്ഞുവോൾ തന്മർക്ക് ആധാരമായ അവണാഡിവിരാസഹനയെ തന്മർക്ക് ആധാരമായ ഉപാധിയായിട്ടു അറിയാത്തതുകൊണ്ടു, അതിനെന്നും സമുലനുക്ഷേഖനങ്ങളായ തന്മള്ളാട ഉപാധികൾ തോന്നാതെ തിരോധാനപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു, അവരിറയും അവലംബിയാതെ നീരാധാരമായി ലഭിച്ചു, തുന്നും പോലുള്ള സുഷ്ടപ്പിരയ വിദേക്കളണ്ണാനം തുടക്കതെ ചേന്നപോകം. ആ അവസ്ഥയിൽ അവണാഡിവിരാസഹനയെചെതന്നും തന്നതുപാധിയായ അവണാഡാഹനത്തെ വിഷയങ്ങളാകന, വ്യാഴിനമഞ്ചികളാകന, ജീവനാതെ സമുലനുക്ഷേഖനാധികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പടാത്തതുകൊണ്ടു, തന്നിൽ വികസിച്ചു തോന്നാന ഇതാനാലോധായമാകന രണ്ടു ശക്തികളെ വിട്ടു ഇതാരു മാത്രമായി രേഖിച്ചു, ആ ജീവനാതെ സുഷ്ടപ്പാധികളും വ്യാഴികാണാൻരീഞ്ഞെല്ലാമായി അവണാഡിമായി വ്യാപിച്ചു പ്രകാശിക്കാം. ഇംഗ്ലീഷ് സുഷ്ടപ്പിമാത്രമായി ലഭിച്ച ജീവനാർ തന്മള്ളാട കമ്മ്ണാളാൻ കൊട്ടക്കപ്പെട്ട ജാഗ്രത്തോഗാഞ്ഞെല്ലാജിക്കം നിമിശം, അ ഹനക്കളുടോളാത്തി ഉന്നതകയാൽ മുമ്പിലേജപ്പാല വിഷയങ്ങളാട പ്രത്യക്ഷം ഉഭിച്ചു, അവയിൽ തൊൻ, ഏ നേരിൽ എന്ന അഭിമാനവും ജന്മിച്ചു, ഇവകളാട തോന്നലററ മുന്നാവ സ്ഥായെ പ്രത്യക്ഷപ്പട്ടിണ്ണും അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് വികാരമില്ലാതെ നീർവ്വികാരമായ തന്നതു സ്ഥലുന്നിശ്ശേഷാനതെ അവലംബിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ അധിനൃംഗസ്ഥും പ്രതിബിംബിക്കാൻ അധികാരിയുമെന്നും അവയിൽ മഹാശ്രീനൃനാഥും പോലുള്ള നീരാക്കാർ, അവണാഡിവിരാസഹനയും അവയുള്ളതുപരതയിൽ അശാരീരിയായി അഭന്നിക്കാർഡിയായി അഭിസ്ഥിയന്നായി സ്വപ്നം പ്രജ്ഞാനാലപന നായ സ്വർഘസ്ഥാക്ഷിയായി പ്രകാശിക്കം. ആ അവധിക്കത്തെത്തപാ പ്രാധിയോടുടർന്നു സർവജനം ഇംഗ്ലീഷും അവധിക്കത്തെത്തപാ വേക്കുംസംസ്കാരത്തോടും ഇംഗ്ലീഷും അവധിക്കത്തെത്തപാ വേക്കുംസംസ്കാരത്തോടും ഇംഗ്ലീഷും അവധിക്കത്തെത്തപാ

പ്ലൈ ആ വിവേകാനന്ദരഹത്ത സിലിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് “ജീവനാരെപ്പോലെ കിഞ്ചിത്തന്നായി വേക്കാതെ, ആ ജീവനാരെ അവരാൽ അറിയപ്പോതു ശക്തിയോട് തുടരിയവനായിട്ട് അവരുവരുടെ കർമ്മവാസനാപ്രകാരം മലഭാതാവായി സർവജ്ഞാശക്തിയോടുടർച്ച പ്രദാനിക്കുന്ന പ്രേരകമായി പ്രകാരിച്ച നില്ക്കും. സൗഖ്യപ്രാധാന്യമായിൽ ആ അവന്നാചെപ്പതന്നുത്തിന് ‘അനാരൂഹി’ എന്നും, ആ ജീവനാർക്ക് ആ ഉപാധികളിൽ സംബന്ധത്താൽ ‘പ്രാജന്തൻ’ എന്നും നാമമാകും. അപ്രകാരംതന്നെ സമഷ്ടിസ്പാപത്വികസ്ഥൂഡരീവ്യൂപകാനാത്തിയെ പറി ആ അവസ്ഥയിൽ ആ അവണ്ണായ അഹന്താപ്രതിജ്ഞിംബ വിരാൾ ചെപ്പതന്നുത്തിനു ‘ഹിരണ്യഗർഭൻ’ എന്നും, ആ ജീവനാർക്ക് ആ ഉപാധി സംബന്ധത്താൽ ‘തെങ്ങസൻ’ എന്നും നാമമാകും. സമഷ്ടിസ്മുലരീരത്തെ വ്യാപിച്ചതുകൊണ്ട് ആ അവസ്ഥമുണ്ടിൽ ആ വിരാൾ ചെപ്പതന്നുത്തിനു ‘വിരാട്’ എന്നും, ആ ജീവനാർക്ക് ഉപാധിസംബന്ധത്താൽ ‘വിശ്രപൻ’ എന്നും നാമമാകും. ഈപ്രകാരം രൂഗവസ്ഥകൾക്കും മുഖതാഴിലുകൾക്കും ഉള്ളിലായി തോന്തി മരിയുന്ന സമുലം മുതൽ അവധുമതം വരെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തെ അഹന്ത മുതലായ ഉപാധിസംബന്ധം തുടരുന്നു. അതിനെ പരാജയ വള്ളും ഗോധിച്ചു” അഭ്യന്തരാലും അവസ്ഥയിൽ അവണ്ണാചെപ്പതന്നുത്തിനു സർവജ്ഞാ ഈശാനന്നും നാമമാകും.

ഈ വിധമായി റാസ്പ്രണ്ടേഷൻ സങ്കേതിക്കുപ്പുട മുച്ചേഗ ജീവജൂഗത്തെന്ന യാവും നീഡാക്കുന്നു. അതിനെ പരാജയ വള്ളും ഗോധിച്ചു” അഭ്യന്തരാലും അടഞ്ഞാലും.

[ഈപ്രകാരം കടക്കിക്കേ, റീഷ്യൻ അപ്രകാരം തന്നെ തന്നെറ ചീറേക്കരസ അപാരമഹമയെ കണ്ടു മനസ്സു നാഡിച്ചു നിന്നും.]

മായാലക്ക് ഷ്ണനനിരൂപണപ്രക്രിയാം

ശിഷ്യൻ: സ്വന്നമിൽ, അവണ്ണമായ വിരാധവന്തയും അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ഒരു വിരാൾചെപ്തന്യവുംതന്നെ ജീവമാത്രം മുന്നവസ്ഥകൾക്കും ആധാരം എന്ന ബോധിച്ചു. എന്നാൽ പ്രളയാവസ്ഥയിൽ മാത്രം ഈ ജീവമാർക്ക് ആധാരമായ ഈ വിരാധവന്തയും അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച ചെപ്തന്യവും അതുനാഡാരമായ അവ്യക്തതന്താട്ടുടി അതുമാത്രമായി പരമാത്മവസ്തു വിൽ ഒട്ടന്തി നിങ്കു പ്രപഞ്ചമശേഷവും ആധാരംകൂടാതെ ആദ്യത്തെള്ളായവകളും അതുമാത്രമായി ഒട്ടന്തി നിന്നൊവെന്നും, പ്രളയ തതിനു മുൻപെട്ട അവസ്ഥയിൽ ജീവഭാബാരമായ അവണ്ണവിരാധ ഹന്തയും അതിൽ പ്രതിബീംബിച്ച വിരാൾചെപ്തന്യവും അതുനാഡാരമായ അവ്യക്തതനിരിക്കേ ഈ ജീവമാർക്ക് മാത്രം സൂഷ്ണിയാക്കുന്ന ദൈനന്ദിനപ്രളയത്തെ പ്രാപിച്ചുവെന്നും അതിലീ ചുറ്റുതായി കാണുന്നു. അതെന്നെന്ന ചേതാഃ?

ആചാര്യൻ: ആധാരമായ കാരണം നശിക്കപ്പോൾ കാര്യവും നശിക്കുന്നതുപോലെ, കാരണം നശിക്കാതിരിക്കേതന്നു കാര്യം നശിച്ചപോകുന്നതും അനുഭവത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു വിരോധമല്ല. മുത്തു്, അതിനു കാര്യമായ ഐടം ഇവയെ നോക്കായാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

ശി: ജീവേശവേദതന്താട്ടകൂട്ടിയ ജീവാജീവമായ ഈ ജീവത്തും സങ്കോചവികാസതന്താട്ടുടിയിരിക്കുന്നതു കാര്യവസ്തുവാക്കാം. ഇതിനു കാരണമെന്തു്?

ആചാര്യ: അവ്യക്തതമായ മായതന്നെ കാരണമാക്കും. ആ മായയും ഈശ്വരൻ്റെ ശിഷ്ടിയിൽ സപ്തഗ്രഹത്താനമായും, ജീവദ്വഷിയിൽ അജ്ഞതാനമായും ഭവിച്ചു് ഇരിക്കും. ആകയാൽ സൃഷ്ടി മുതൽ പ്രളയംവരെയുള്ള സമഷ്ടിജീവത്തിനു കാരണം മായയും

ബന്ധം മുതൽ ഫോകഷം വരെയുള്ള ജാഗ്രതാഭി ജീവസ്യപ്പുജ്ഞ തത്തിനു കാരണം അഖിലതാനവും ആകും.

ശ്രീ: എന്നാൽ അവുകൾക്കുമായ ഒരു മായാത്തതപ്രം തന്നെ ഈശ ദ്രോഷ്ടിയിൽ സപ്തത്രപ്രജ്ഞതാനമായും, ജീവദ്രോഷ്ടിയിൽ അഖിലാനമായും ഭേദിക്കേണ്ടതെന്നുനു?

ആചാര്യ: ഒരു സ്ഥാണം തന്നെ ഒരുവൻറെ നോട്ടത്തിൽ വുക്ഷ മായും മാററാത്തവർക്ക് നോട്ടത്തിൽ ചോരനായും കാണപ്പെട്ടുന്നതു പോലെയാകും.

ശ്രീ: പ്രപബ്ലേഷത്തിനു കാരണം എത്രൊന്നാണു് എന്ന ശക്തിപ്രതിനു മായ എന്നാം, അതു മായയാക്കട്ടെ ഈശജീവഹാതട ദ്രോഷ്ടിലേ തത്താൽ സപ്തത്രപ്രജ്ഞതാനമായും അഖിലാനമായും ഭേദിക്കാമെന്നും അതഭീഷ്മപ്രകാരം ബോധിച്ചു. എന്നാൽ ഈശസ്യപ്പുജ്ഞമായും ജീവസ്യപ്പുജ്ഞമായും രണ്ടു വിധ സ്യപ്പുജ്ഞി പരിയപ്പെട്ടതിൽ ഈശരൻറെ സ്യപ്പുജ്ഞ മാത്രം ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമായി കാണപ്പെട്ടുന്നു. ജീവസ്യപ്പുജ്ഞി എന്നെന്നു ചേതാം? ആവററിൻ ഫലങ്ങളുടെ ഫലം എത്രവസ്തു യോച്ച തുടക്കിയായിരിക്കും?

ആചാര്യ: ആവൃദ്ധം മുതൽ സ്ഥമുലംവരെ ജീവാജീവശാഖായി കാണപ്പെട്ടുന്ന ഈ പ്രപബ്ലേഷം തന്നെയാണു് ഈശസ്യപ്പുജ്ഞമെന്നതു്. ഇതു ജീവഹാതടനീഥിയാം സുഖമായ ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നതുകൊം. ആത്മാനാതുവിച്ചാരണ തുടക്കതെ അഭിമാനംകൊണ്ടു് ആവററിൻ ലാഭാലാഭങ്ങളെപ്പറ്റി കാമഗ്രോധലോഭമോഹമദമാത്സര്യാഭിക്കു ബഹിർഭവമായും ആന്തർഭവമായും കല്പിച്ചു്—അതു അനാർഭവ വാസന നൈയ സപ്തപ്രമേനാം ബഹിർഭവവാസനയെ ജാഗ്രത്തു് എന്നറം— ഈ രണ്ടു വാസനയും മാറി, തന്നെയിപ്പാനമാത്രമായിരാനു ഇജ്ഞാനസ്ഥാപനം സപ്തത്രപാതാവിക്കു ബഹിർഭവമായി വൃത്താ ഉദിഷ്ടപ്പോൾ വാസനകളുടെ ബീജോകാരമായ രാമേരുംഘാടി, ആവിടെ തന്നാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട ആ തമസ്യു് ജീവമായതുകൊണ്ടു് ആതിനെയും പിരിച്ചറിയുന്നതിനു ശക്തിയില്ലാതെ; സപ്തത്രപാതാമായ ആത്മാവും ജീവമായ വാസനാബീജത്രപതമസ്യും എകവസ്തുവായി കരിക്കപ്പെട്ടു്. ആ ഭ്രാന്തിക്കരിപ്പിനാൽ ആധിപ്യാനമായ തന്നാൽ ആറിയായും ഏറ്റവും അഖിലതാനം കല്പിക്കപ്പെട്ടു്, ആതിനു് സുഷ്ഠൂപ്രവസ്തുക്കളും, ഈ അവസ്ഥാങ്ങളെല്ലായും കാമാഭികക്കെല്ലയും സ്യപ്പുജ്ഞു് ആവററിൻ ഫലമായി ദുഃഖത്വത്തെന്ന ജീവൻ അനുഭവിക്കും. അപ്രകാരമേ ശ്രദ്ധിയിൽ രണ്ടു വക സ്യപ്പുജ്ഞയും പരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശി: ഏത് ജീവക്കർത്തനെ തന്നാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട അഭിഭാബനംകൊണ്ടും അഭിഭന്നായും ആ കല്പനാധിഷ്ഠാനമായ വിജ്ഞനനായും ഭവിക്കുമെ നാളിൽ എത്തരം ഒക്കെ?

ആചാരം: ഒത്തവൻ തന്നാൽ കല്പിപ്പിക്കപ്പെട്ട സപ്രസ്തവിൽ അവനെ മറന്നു, കളവുപോയ വസ്തുക്കളിൽഡേനേടം അറിയാതെ അനേപ ഷിക്കനവന്നായും, അപ്രകാരംതന്നെ തന്റെ സർവ്വജനരഹിതിയാൽ ആ വസ്തുക്കളിൽഡേനേടം അറിഞ്ഞു വരുത്താക്കുന്ന യോഗിയായും തീരന്നതുപോലെയാകം.

ശി: സപാമിൻ, അതഭീയപ്രകാരം ബോധിച്ചു. ഈനി ഈ ഈ ജീവന്മാരുടെ നോട്ടത്തിൽക്കണ്ണ, ഇംഗ്ലാന്നാഖണ്ണാനദേശങ്ങളാട്ടു ടിയ, ജഗത്കാരണമായയുടെ ലക്ഷ്യനാത്തുയും അതിൻറെ കാര്യമായ ജീവജീവന്തുപമായ പ്രപഞ്ചത്തിൻറെ ലക്ഷ്യനാത്തുയും അതുള്ളാണെ!

ആചാരം: മായയുടെ ലക്ഷ്യനമാക്കുന്നതു്: അവിവേകഘണ്ടയിൽ കാണപ്പെട്ടിം പ്രപഞ്ചത്തെ കാര്യവസ്തുവായി നിർണ്ണയിച്ചതു കൊണ്ടു് അനമാനത്താൽ ഇതിനു ഒരു കാരണം ഇരിക്കാമെന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുവോൾ, അതിനെ അനുസരിച്ചു ശാസ്ത്രപ്രമാണവും അപ്രകാരം നിർണ്ണയിച്ചു ആ കാരണത്തെ മായയെന്നു പറയും. അപ്രകാരം രണ്ട് പ്രമാണങ്ങളാലും മായയുണ്ടെന്ന നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ സദൃശപമായും, അങ്ങിനെതന്നെനു ആ നിശ്ചയത്തിൻപ്രകാരം കാരണമായി പ്രകാരിച്ചവതന്നതുകൊണ്ട് ചിത്രപ്രമായും, സൂജുക്കിൽക്കൂട്ടാദ്യവസരങ്ങളിൽ കാര്യപ്രശ്നങ്ങൾക്കാതെ കാരണമായയിൽ ലയിക്കുവോൾ ദൃശ്യം കാണപ്പെടാത്തതിനാൽ ആനന്ദത്തുപമായും ഇരിക്കാം. വിവേകഘണ്ടയിലോ, ശ്രൂതിയുക്തമുഖ്യം ഒരാധിക്കുവോൾ ആ മായയുടെ സ്ഥിതിജഗത്കാരണമായി സിദ്ധിക്കാത്തതിനാൽ അതു് അസ്ഥതാണു്. അവിടെ അല്ലെന്നതുകൊണ്ടു്, അസ്ഥതായതിനാൽ, ഇല്ലാത്തതു പ്രകാരിക്കക്കുമില്ല. ആകയാൽ, പ്രകാരമിററു് ജീവമാകയാൽ, ആതു ജീവമാണു്. സൂജുപ്പിൾ, മുർക്കു ഇവകൾ വിടുവോൾ തൊൻ സുവമായുണ്ടെന്നീ, തൊൻ ദൃശ്യമരിയാതെ മുർക്കിച്ചിട്ടുന്ന ഏന്നുള്ള അനുഭവം നാഹമത്തെതെ ചെന്നതായി കാണപ്പെടുകയാൽ ആ അഹമർത്ഥം ശ്രൂതിയുക്തമുഖ്യം അതിനും പ്രകാരിക്കുവോൾ, ചിത്രപ്രാഥമാവായി കാണപ്പെട്ടു യാൽ, ദൃശ്യവാനാവാനാവവും. ആത്മസപ്താത്രപദ്ധതിയും അനുന്നവും മായയുടെതാകയില്ല. മേലും അസ്ഥതായും ജീവമായും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയിൽ ആ വസ്തു അനുന്നതുപമാക്കുന്നതുനേരെനു് നാഃ;

അസ്ത്രം, നീ ജയൻ എന്നു എന്നാമന്തംഭൂ മുവത്തിൽ നേരേ പ്രയോഗിക്കുന്നോൻ ആ പ്രയോഗത്തെ വലിയ കരിമായിട്ട് യരിച്ച്, ശമഖകാരാദികൾ മറി, പ്രയോഗിക്കുന്നവൻ, ആ പ്രയോഗത്തിന് പ്രത്യക്ഷമായിട്ടിരിക്കുന്നവൻ, ഈ രണ്ട് പേരം ദിവ്യത്വത്തെന്ന അനബ്ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സാപ്രകാരം ആനും മില്ലാഡാതു് ദിവ്യത്വപമാകയാൽ ദിവ്യത്വത്വനാം ആകാം. ഇങ്ങനൊയാകുന്നോൻ വിവേകാവിവേകദശകളു പറി, സച്ചിദാനന്ദംായും അനൃതജ്ഞധന്യഃവയായും ജഗത്കാരണമായ ആ മായ കാണപ്പെട്ടുകയാൽ സതി എന്നും, അസതി എന്നും, ഈ രണ്ട് സപ്താവത്തോടു കൂടിയതെന്നും, നീശ്വയിക്കപ്പെട്ടതെന്നും കൂടിയതെന്നും കാണപ്പെട്ടും.

ശി: അവിവേകവിവേകദശകൾ ഹേള്വാഷിട്ട് അനൃതജ്ഞധന്യമാം(നാ)യും സച്ചിദാനന്ദനായും കാണപ്പെട്ടുന്ന അത്മാവുമാത്രം നീശ്വയമായിട്ട് സച്ചിദാനന്ദക്ഷണത്വാടകൂടിയവത്തെന്നും പറയപ്പെട്ടവാനെന്തു്? അവൻം ഈ ദോഷം വിടാത്തതായും വൈക്കമല്ലോ?

ആചാരം: പാലൂറിപ്പുത്രക്കന്ന മുലക്കാബിൽ ഒരു ശിന്തവിനാൽ പാനംചെയ്യപ്പെട്ടും രക്തത്തിബൻറ തച്ചിക്കാണ്ട് പാലിബൻറ തച്ചിയും അപ്രകാരമാകണമെന്നില്ല. ജഗദ്ധർപ്പത്തിന്യമാനമായും ലയസ്ഥാനമായും ഉള്ള ഒരു വസ്തുവിബന്നിൽ അവസ്ഥയെ നീഭാനിക്കുന്നതിലേക്ക് വന്ന ശ്രൂതിയുക്ത്യനുഭവങ്ങളുടെ അടിപ്രായം, ആയുതു് അധികാരികളുടെ അധികാരങ്ങേഭേദത്തോ അന്നസരിച്ചു തന്നാലും, ഉത്തമാധ്യികാരിയെ സംബന്ധിച്ചു വന്ന ധമാത്മമായ ഉത്തമപ്രമാണവും അതിബന്നിൽ ലക്ഷ്യമായ പരമാത്മവസ്തുവിബന്നിൽ സപ്താവവും ഒരു കാലാന്തരം ദേശികയില്ല. സുഷ്ണി, പ്രളിം ഈ രണ്ടുവസ്ഥയേയും ശ്രൂതിയുക്ത്യനുഭവങ്ങളാൽ ശ്രാധന ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അധികാരിഭേദങ്കാണ്ട് വസ്തുനിശ്ചയം ദേശിച്ചു കാണപ്പെട്ടുന്നതിനെ പര്യാലോചിച്ചാൽ, ഭിന്നാഭിന്നാ നെള്ളായ വ്യാധികളും അവകൾക്ക് ശരിയായ പലപല ശശ്യ ഔദ്ധീം അവയുടെ ഫലങ്ങളും ശാസ്ത്രജ്ഞത്തി അനബ്ലവങ്ങളാൽ ഉണ്ടായാലും ആ വ്യാധികളെ നീക്കുന്ന ആ ഉപാധനാൾ, നീക്കവാൻ കഴിയാതെ മരണമെന്ന മഹാവ്യാധിയെ മാറ്റുന്നതിനു് ഉപാധനങ്ങളായി ദൈവിക്കാതത്തുപോലെയും, ആ മരണമെന്ന വ്യാധി നീൽക്കുന്നതിനപായമായിട്ടു്, എററപും മഹാനായ മാർക്കണ്ണേഡാൾ എന്ന മുനിക്ക് ‘മുത്തുജ്ജയൻ’ എന്ന പരമഗിവനേപ്പാലെയും, മററള്ള

അധികാരികളം ആ അധികാരികളെ ചേറ്റ് പ്രമാണങ്ങളം അവർ നിൽപ്പി ഫലങ്ങളം ഉത്തമാധികാരിയും അവനെ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണവും തത്ത്വഫലവുമായിപ്രകാരിക്കം. ആകയാൽ സത്ത്രം, അസത്ത്രം, സദസത്ത്രം എന്നു് ലക്ഷണം പറയത്തക്കെല്ലാത്ത വിലക്ഷണത്തും മായ്ക്കു മാത്രമല്ലാതെ ആത്മാവിന ചേരകയില്ല. സംഭവനാം അസംഭവനാം സദസംഭവനാം നീജവയിക്കാതക്കരി സ്ഥാത്തതു എന്നതു ആത്മാവിനെ സംബന്ധിക്കുവോൾ ആ ഉപാധി യില്ലാതെ സപയംവസ്തുവെന്നം, ഉപാധിയിനാലാകട്ട സപയമായാകട്ട യാതൊരു സപത്രപദ്ധതില്ലാത്തതിനാൽ മായഞ്ചെ സംബന്ധിക്കുവോൾ സപത്രപദ്ധതില്ലാതെ അവസ്തുവെന്നം നീജ്ഞയിക്കേണ്ടും.

ശ്രീ: വസ്തുതപരമേ മായയുക്കില്ലെങ്കിൽ അതിനെ ജൂഗതുകാരണം, പറയാൻ പാടില്ലാതെ വിലക്ഷണവസ്തുവെന്നം ശ്രൂതിയിൽ എന്നിനിനായിട്ട് പറയപ്പെട്ടു?

ആചാര്യ: ശ്രൂതി എല്ലായിട്ടും. അത്മത്രേതാടക്കുടിയതായിട്ടുതനെ കാണപ്പെട്ടിരിക്കേ, അർത്ഥമെന്നതു വസ്തുവാക്കയാൽ, ആ പച്ചനം മാത്രം എങ്ങനെനു അർത്ഥത്രേതാടക്കുടാതത്തായിരിക്കോ? ശ്രീ: ശ്രൂതികൾ അതു ശ്രൂതിക്ക ദോഷമല്ലയോ?

ആചാര്യ: ആ വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥം തന്നെ ഉത്തരവുമാകും. മായാ എന്നാൽ, മാ=യാതൊനും, മാ=ഇല്ലാത്തതോ, സാ=ജാത്രം മായയാകും.

ശ്രീ: എന്നാൽ ഒരു വിധത്തിലും സപത്രപസിഡിയില്ലാതെ അവസ്ഥവും ജൂഗതുകാരണമായി പറഞ്ഞതു് എന്തുനിമിത്തം?

ആചാര്യ: സപത്രപദ്ധതില്ലാതെ കാരണംപോലെ കാര്യവും സപത്രപദ്ധതില്ലാതതാകും എന്നറിയുന്നതിലേക്ക് തന്നെയാണോ.

ശ്രീ: ഇന്ത്യനെയാണെങ്കിൽ കർത്താ, കർമ്മം, ക്രിയ, ഇവരാൽ അല്ല, രിക്ഷപ്പെട്ട വിചിത്രങ്ങളുായ ബഹുവിധനാമന്ത്രപദ്ധതോടു തുടർച്ചയിലൂപരാമെന്ന അണിപ്പിബാശചരാചരണമാകുന്ന ജൂഗത്രം. കാരണമായ മായയോടും അവസ്തുവെന്നാകിൽ, വസ്തുസ്പതന്ത്രം—വിസ്താരമായാകട്ട ചൃതകമൊയാകട്ട ശ്രദ്ധാഗ്രൂഢനേരിക്കു ആദരവായ മുണ്ണങ്ങളാൽ വചനിക്കുന്നതിനു വിഷയമായിട്ട്—എപ്രകാരം, ഇല്ലയോ അപ്രകാരമേ, ഈ പ്രപദ്ധവും ശ്രൂതിക്ക വിഷയമാക്കുന്നതോകയില്ല. വാക്കാലം മനസ്സാലം പ്രാപിച്ചുത്രാത്തതെന്നാളും പ്രമാണത്താൽ പരമാത്മവസ്തുവും ആ ശ്രൂതിക്ക വിഷയമാക്കുന്ന

കിൽപ്പ്. ഇങ്ങനെന റണ്ടും നിർവ്വിഷയപ്പെട്ടബോൾ ശ്രൂതി എതിരെയാണു് വിസ്തീരിച്ച പറഞ്ഞത്തു് അതിനു് ഉത്തമപ്രമാണമെനു് പേരുള്ളതെങ്ങനെനീ?

ആചാരം: പ്രപഞ്ചവും പരമാത്മവസ്തുവും നിർവ്വിഷയമായിരിക്കുന്ന ഹേതുവായിട്ടുതനെന്നയാണു് ശ്രൂതി, വിസ്തീരിച്ച പറയുന്നതായും ഉത്തമപ്രമാണമായും ഭവിച്ചതു്. ശ്രൂതി എന്നതു് ഉപദേശത്രം പ്രയാക്യാർ ആ ഉപദേശം അതീസ്തീയമായ വസ്തുവിനെന്നതെന്ന കരിക്കുന്നതായിരിക്കും. പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന സ്വഭവത്തെ കണ്ണക്കും വന്നു് ആ ലഭ്യോപദേശം ലോകത്രം കണ്ണിലും. അറിയാതെ അതു അരിയുംവണ്ണും ഭോധിപ്പിക്കുന്നതത്രെ ഉപദേശത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യം. ആ ഉപദേശത്താൽ വ്യവഹാരങ്ങൾ അതീസ്തീയ നേരുള്ളായ പുണ്യപാപങ്ങളും, അവററിൻ ഫലങ്ങളും, പരമാർത്ഥം ശയിൽ സച്ചിദാനന്ദമായ പരമാത്മാവും, ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടം.

ശ്രീ: എന്നാൽ വ്യവഹാരപരമാത്മദേശങ്ങളാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട ടന്ന അത്മബന്ധം റണ്ടും വകയായിരിക്കുന്നതു് അവ പ്രപഞ്ചവും പരമാത്മാവും തന്ത്രിക്കുന്നും. പുണ്യപാപസംബന്ധം ജീവത്തിനു ചേരുത്തകു താഴീരിക്കുന്നതിനാൽ ഇങ്ങനെന ശ്രൂതിയിൽത്തന്നെന്ന പുണ്യപാപങ്ങളു മന്ത്രിട്ടു് പ്രപഞ്ചം ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും അതിനെ അവസ്ഥവെന്ന എന്നെന്നെന പറയാം? മേലും പരമാത്മാവും വാംഗമനസ്തുകൾക്കു് വിഷയമായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമറിയാതെനുള്ളാണു് വിട്ടുനീണ്ടിയിട്ടതു് ശാസ്ത്രപ്രവൃത്തി എന്നെന്നെന ചേരം?

ആചാരം: വ്യവഹാരം ഏന്നതു് ശാസ്ത്രപ്രമാണപുടി കല്പിക്കപ്പെട്ടിു്, സപ്പുന്നതിൽ ഒരു രാജുകമാരനു് ആ അവസ്ഥയിൽ രാജനീതി ചെയ്യുന്നതിനു ഉപകാരമായി അവനറിയാൻ പാടില്ലാതെ നീതി കളെ അവൻറെ മനോരാജിയെ അനാസരിച്ചു് ഉപദേശിപ്പിച്ച പോലെ, ഭാന്തിയാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട വ്യവഹാരമെന്ന പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇഫാപരിങ്ങളെ പാഠപാലനം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടിച്ച അവൻറെ ഇഷ്ടയെ അനാസരിച്ചു് ഉപദേശിച്ചതാകം.

ശ്രീ: ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രമാണജ്ഞതാനമെന്നും റാന്തിജ്ഞതാനമെന്നും റണ്ടും വകയായി ചൊല്ലപ്പെട്ടു്. അവയിൽ ഘടഭജ്ഞതാനം പ്രമാണജ്ഞതാനമെന്നും, ശ്രൂതിരജുതജ്ഞതാനം റാന്തിജ്ഞതാനമെന്നും, സ്വഭവത്തെത്ത പ്രകാരമായവകും പ്രദർശന സ്വഭവത്തിൽ ആ സ്വഭവത്തെത്ത തന്നെന പ്രകാരമായുടെ ആ സ്വഭവത്തിന്റെ ജ്ഞതാനം പ്രമാണജ്ഞതാ

നലക്ഷണമെന്നം, രജതത്തെത്തു പ്രകാരമായുടെയതായില്ലാതെ അതിൻറെ ഭാവം ഒരു ഉടയ ശ്രൂതിയിൽ രജതത്പരതെ പ്രകാരമായുടെ രജതശ്രദ്ധനാനം ഭ്രാന്തിജ്ഞനാനലക്ഷണമെന്നം കാണപ്പെട്ടുനാ. അതിനിടു വിരോധപ്പെട്ടുമല്ലോ?

ആചാരം: വിരോധപ്പെട്ടുകയില്ല. ആ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ പ്രമാണങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം മാറിക്കൊണ്ട് എന്നാലും അ പ്രമാണങ്ങളാൽ കരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുകൾ ഭേദിച്ചിരുന്നുകൂടാ എന്നില്ല. പ്രമാണങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുവോൾ അവരിൽ വിഷയങ്ങളായ വസ്തുകൾ ഭേദിക്കപ്പെട്ടാതിരുന്നാലും പ്രമാണങ്ങളുടെ വിവേകം ശയിൽ ആ വസ്തുകൾ ഭേദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതു പ്രമാണങ്ങളിൽ കുറവമാകയില്ല. മുത്തുലഡം എന്ന സ്ഥലത്തു് മുത്തു് എന്നം എടം എന്നം റണ്ട് പേതകളുണ്ടാകും. അവയിൽ എടം എന്ന ജണാനം പ്രമാണജ്ഞനാനമായിരുന്നാലും ആ എടത്തെ മുത്തായിട്ട് വിവേകാച്ചുരിയുവോൾ മുൻപാണെ എടത്തിനാനും ഭ്രാന്തിജ്ഞനാനം തന്നെ യാകും. അതെന്നെണ്ണിനെയുന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പേതകളും താഴീട്ട് പ്രമാണജ്ഞനാനത്തിനു വിഷയപ്പെട്ടണമെന്നവതുകിൽ ആ പൊതുൾ സപ്രത്യപലക്ഷണരോടുകൂടിയതായിരിക്കണം. ആരാഖിഷ്ണസപത്രപത്തിനാം അനുമായി എടത്തിനാം സപ്രത്യപം കാണ പ്പെട്ടാതെത്തിനാൽ അഭ്യന്തരാണം. അപ്രകാരമേ ഇതു് എടം എന്നതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രകാരമായുടെ ഇതു് എന്ന ഒർത്തമേരുതയും എടത്തെത്തു പ്രകാരമായുടെ ഇടത്തെനു ഒർത്തമേരുതയും പക്ഷത്തു നോക്കിയാൽ എടത്തെത്തു പ്രകാരമായുടെയതായില്ലാതെ എടത്തുപാ ആവശ്യതു ഉടയ ഇതുനു ത്രാനത്തിൽ എടത്തെത്തു പ്രകാരമുട്ടു എടത്തെനു ജീവാനം പ്രമാണജ്ഞനാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാകയില്ല. അപ്രകാരമേ ജീവാജീവമായ ഏതു പ്രപഞ്ച വ്യവഹാരജ്ഞനും ഇതെന്ന ജീവാനത്തെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെ കാണപ്പെട്ടുകയാൽ വ്യവഹാരജ്ഞനും വഹാരജ്ഞനാനമുണ്ടെങ്കിൽ ഭ്രാന്തിജ്ഞനാനം തന്നെയാകും. ആയാലും, ആ അവസ്ഥയിൽ സാമാന്യാധികാരികൾക്കു വ്യവഹാരോ പങ്കാഹമായി അവതരിച്ച വിവേകത്തെ അനുസരിച്ചു് ആ ജണാനം പ്രമാണജ്ഞനാനമെന്ന പറയപ്പെട്ടു. പരമാത്മാ വാംഗമനസ്സുകൾക്കു എത്താത്തത്തുകൊണ്ടു് വിഷയപ്രയോജനങ്ങളില്ലാതെത്തായി ശ്രദ്ധി എന്നിനെ പ്രവർത്തിക്കാമെന്നതു ശരിയെന്നാലും, ജീവാജീവനും ഇതു പ്രപഞ്ചത്തെല്ലാം ദശ്മായിട്ടുതനു ഏവനു വിഷയമായില്ലെങ്കിലും ഇതു പ്രപഞ്ചത്തെല്ലാം ദശ്മായിട്ടുതനു ഏവനു വിഷയമാക്കണമോ അവനീ പ്രപഞ്ചത്തിനു വിഷയമാകയില്ല എന്ന മാത്രമല്ലാതെ

അവൻ സപ്പ്രകാശനായതുകാണ്ടു് വിഷയവിഷയീഭാവമില്ലാതെ തനിക്ക് താൻ അപ്രകാരം തന്നെ വിഷയമായിരിക്കും. ശ്രദ്ധ കളിക്കുന്ന ഉപാധികൾ നീക്കീ ആവണ കരതലാമലകം പോലെ അധികാരിക്കുന്ന താനായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നാലും, ആ വിധം താനായ ആത്മലാഭത്തുടക്കാതെ മരിറാനും പ്രയോജനമുന്നായിട്ടുള്ളാത്തതിനാലും, താന്ത്രങ്ങൾ തനിക്കു പ്രയോജനമുണ്ടാക്കാനും അപ്രകാരമേ ശ്രദ്ധയും ആത്മലാഭത്തെ പെത്തു യോടുകൂടിയതായി ചൊല്ലുകയാലും, വിഷയ പ്രയോജനങ്ങളും ശ്രദ്ധയും. ശ്രദ്ധയുടെ പ്രസ്തുതി ചേരുകയും ചെയ്യും.

[ശിഷ്യൻ സപ്തയംസിദ്ധമായി ആനന്ദനിധിയായി സദോദി താർക്കനായി നിന്നു തന്നെ അറിയാതെ ഉച്ചലുന്ന ജീവന്മാരെ മായ മെന്നറിഞ്ഞു്, തന്നെതാഴാനൊന്നും ദർശിപ്പിക്കുന്ന കേവലം വസ്തു ശ്രമായ വേദമഹിഷാവ ആരാറിഡ്യുനും, ആരോഹനം എന്ന ആനന്ദനടന്നും ചെയ്തു് മായാവിലക്ഷണസപ്തപ്രിജ്ഞായി പ്രകാശിച്ചു.]

സദനുഭവ നിരൂപണ പ്രക്രിയാം

ശിഷ്യൻ: പരമാത്മാവു ഒത്തവൻ തന്നെ സച്ചിദാനന്ദസപത്രപദ്ധതി; ജീവാജീവന്നേംബോധി കാണപ്പെട്ട കാര്യകാരണത്തുപരമായ പ്രപഞ്ചം മിമ്പ്; പ്രപഞ്ചത്തെ ഗൃഹി പ്രതിപാദിക്കുന്നുള്ളതു അതിനെന്റെ മുഖ്യ അഭിപ്രായമല്ല; പ്രപഞ്ചത്തീൽ പരമാത്മാവിനെ പ്രതിപാദിക്കലാക്കുന്ന അതിനെന്റെ മുഖ്യതാല്പര്യം എന്നതാളിയ പ്രകാരം വോധിച്ചു. എങ്കിലും ഭ്രാന്തിജന്മാനത്തിനു വിഷയമായ പ്രപഞ്ചത്തെ സമുല്ലം മുതൽ അവധുക്തംവരെ മിമ്പധ്യാക്കുന്ന എന്നുള്ള അനാഭ്രതിയും ,ഗൃഹി ചൊല്ലിയപ്രകാരം വിഷയവിഷയീഡേം കൂടാതെ സ്ഥിതിയിൽ പരമാത്മാവു വിഷയമാകുന്ന അനാഭ്രതിയും അതുള്ളേണമേ!

ആചാര്യൻ: ലോകത്തിൽ ഘടമിരിക്കുന്ന, പടമിരിക്കുന്ന, മം മിരിക്കുന്ന, എന്നിങ്ങനെ കാണപ്പെട്ടുന്ന അന്തഭവത്തു ശോധിച്ചാൽ അനദ്ദേഹത്തിലുണ്ടാകും. “ഘടമെന്നതു” കംബുഗ്രീവാദിമത്തായുള്ള വികാരിവസ്തുവാക്കം. അപ്രകാരംതന്നെ പടം എന്നതുണ്ടപ്രതമായ തത്ത്വിന്റെ വികാരത്തോടുള്ളിയ വികാരിവസ്തുവാക്കം. ഇദ്ദേഹന്യായാൽ പരസ്പരഭിന്നങ്ങളായ വിതലവസ്തുക്കളിൽ മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം സത്തു കാണപ്പെട്ടുകയാൽ, അതു ഇവററിനു ഭിന്നമോ അഭിന്നമോ? ഭിന്നമെന്നു വരകും ആ സത്തിനെ അവധിയിൽനിന്നു നീക്കി കാണുകയിൽ അവ ഇല്ലാത്തവയാകും. അഭിന്നമെങ്കിൽ, സത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമാക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവ നാമത്തുപണ്ടലോച്ചുള്ളിയ വികാരിക്കളാകയില്ല. ഉദയത്തുപരമാ സിഖിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ഘടം ഇരിക്കുന്നതായിട്ട് അന്തഭവിക്കപ്പെടുവോൾ ആ ഘടം വികാരിവസ്തുവായിൽനിന്നും, കുലർന്നു കിടക്കുന്ന കടക്കജീരകങ്ങളെ പിരിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ, അതിൽ സത്തിനെ പിരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാണ്. സത്തു “എവിടേയും സദ്ഗുപമായി വേർപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് വികാരിക്കളായ അവകൾ തന്നെ ഭിന്നങ്ങളായി ഭവിക്കം.”

அவ விகாரிகளைக்கட்டுப்பாக அவர்களை தீவிரமாய இரு சுற்று நிர்விகாரியாகத்தைக்கொண்டு. அதிகென்ற யம்பு நிர்விகாரமாகும். புதூக்ஷியானதைத் தீவிரப்பாய உடனடித் தீவிரவைகளைக்கொள்ள அது¹ ஸதூஸ்பதோவதேதாநகூடியதாக்களைமக்கிழ், நீகங் கூடாதெ ஏஜிலூயிடத்தும் நிர்விகாரமாய ஸதூஸ்பதோவம் இருந்து² அநைவைக்கைப்பூட்டெல்தாள்³. அனைவை அநைவைக்கை பெட்டுக்கிழ், ஏறித்தையைச் சூப்பிடுவதைக்கொள்வதிரிக்கை அதிகென ஏடுத்தேதுபூ கொக்கொள்ள அது செய்து இருந்து மூலம் ஒழுவன் பூம்பி இரிக்காத்தான்துபோலே, நிர்விகாரமாய ஸதூ⁴ வியாபிப்பித்து உடனடி ஒழுவனிலும் விகாரதைதாநகூடிய உடனடி தீவைக்கை ரோவங் காளைப்பெட்டுக்கையிலும். அபுகாரம் காளைப்பூட்டாதெ உடனடவிகாரம் மாரியான் விகாரதை கூடாதெ உடனடத்தின் ஒபுபோரிலூபாத்தைக்கொண்டு அது ஒபுபோ கூடாதெ, உடனடமிலூபாதெ, விடுபோகும். இபுகாரம் நீண்டியான் ஒருபூ⁵ உடனடமித்து ஏஜிலூபா மூலம்தும் அதிகென்ற அலோவம் உதித்தாயி தெவிக்கை. அது அஸப தொய அலோவவும் அலோவமாய ஏது வழிவாயிரிக்கேளைமக்கிழ் அதிகைபூம் ஒன்றியிடுபிப்பிப்பு புகாரம் அது அவசமயிக்கி இரு ஸதூ⁶ அவசூப் அநைவைப்பூட்டெல்தாள்⁷. அனைகிண்ணயாக வேபாம், புகாரத்தில் இருக்க ஸிலைக்காத்தான்துபோலே, ஸத்திரீ ஏறிக்கை அங்குத்து⁸ ஸிலைக்கையிலும். இபுகாரம் உடனடத்தேயும் உடனடாலோவதேயும் ரோவாகாவாகாரமிலூதாத நீர் விகாரமாய ஸதூ⁹ பொயிக்கைப்பூட்டாதெ வழிவாக்கொள்ள அதிகென நிர்விகாரமாயிடு புதூக்ஷித்தில் இரிக்கும் புகாரம் அநைவை தைகிழ் காளை¹⁰, அது அநைவைவுலத்தாந் உடனடம், உடனடாலோவம் இரு ரெட்டிண்ணயும் ஸமாதுமாயங்களிப்பால்.

[அபுகாரமே ரீஹ்யங்கம், புதூக்ஷிமாயி காளைப்பூட்டு கூட தைகிழ் கூடத்தின் தீவிரமாய அது ஸத்தைகொண்ட நிர்விகாரமாயி காளை¹¹, கூடத்திலும், அதிகென ஏது மாடு நூற்றையிலும்தான் படத்திலும், அது ரெட்டி வெளியும் அதற்காலைத்தையிலும் வியாபிப்பிரிக்கை அது ஸத்தைகொண்ட இரிப்பிணை அரிசையூ¹², உடனடம், பகம் இரு ரெட்டும் புதியேஶுரி யாயிடு ஹிமைப்பூட்டாதெ காலுத்து அது ரெட்டிவெளியும் விகாரமாய ரோவத்புமாக்கடு, அலோவத்புமாக்கடு, அவர்களில் யாங்கு அந்தறாலுமாக்கடு, கொக்கைப்பூட்டாதெ தகைஞுமாயி ஏண்டிணை ஜாங் வெகிக்கைப்பூட்டேனா அபுகாரமே, உடனடத்தையும் உடனடாலோவதையும் அவர்களில் ஸமாதுமாய அநைவைத்தின் வேராயிடுபிலூதெ அநை

ഭവിച്ചു, ജലപാനത്തിന്റെപോലും അരുദവില്ലാത്ത ഒരു ദരിദ്രൻ താനിരിക്കുന്നുട്ടു് മഹാമേര നവനിയിയായിട്ട് വന്നേപ്പാൽ അവൻ എറു ആനന്ദമുളിക്കുമോ അതുതേരാലും ആനന്ദം അനന്ദവിച്ചു്, സത്തിനേക്കരിച്ചു് അല്ലുംപോലും അറിവില്ലാതെ അസ്തതിന്മയമാകുന്ന വിഷയമാകുന്ന ഭാരിപ്പും നീങ്ങാം സത്താകുന്ന മഹാസ്വഭവതു പ്രാപിച്ചു്, സുഖവാരിയിരിൽ മുങ്ങാം, മറുപടിയും വിശ്രാബിക്കുന്നു്]

ശ്രീ: കത്തണ്ണത്രപമായ ഉപദേശ വിശ്രാബത്താൽ പരമനാസ്തീക നായ അടിയന്നം ആസ്തീകനായി ഭവിച്ചു. ഈ അനുഭവംകൊണ്ടു് ജീവാജീവമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ നോക്കുവോൻ കർപ്പുരമലയിൽ തീപിടിച്ചതുപോലെ സമയാനഭൂതി മേതുവായിട്ടു്, പാശ്വഭൗതികം, പഞ്ചഭൂതം, പഞ്ചവിഷയം, ഏന്നിവകളാകുന്ന സമുദ്ര പ്രപഞ്ചം, ഭഗവ്രൂപം, ഭഗവായു, മനസ്സു്, ബുദ്ധി, അഹങ്കാരം, ചിത്തം, അന്തരീക്ഷം, അജ്ഞാനം, മായ ഏന്നിവകളാകുന്ന സൃഷ്ടിമലപ്രപഞ്ചം, ഏന്നാം ജീവമായ അശ്രൂഷവും ഭാവാഭാവവികാരംഹരിതനിർവ്വികാരസദനഭൂതി മാത്രമായി അനുഭവിക്കപ്പെട്ടു, ജീവേശദേശദർക്കം അവസ്ഥില്ലാത്ത, ത്രിവിധപരിശൈലേയും സമാത്രമായി തെളിഞ്ഞു. ഏന്നാൽ ഈ ശ്രൂതതാൽ ഈ അർത്ഥം ഭോധിക്കപ്പെട്ടു എന്നാളു ശ്രൂതശത്രി ഈശ്ശപരനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുയും, അപ്രകാരംതന്നെ പട്ടമപി ഗസ്യവതി (പട്ടമപി ഏന്നതു ഗസ്യശ്രൂതജ്ഞത്തു്), ത്രപം ചക്ഷസ്തുംനാൽ മാത്രം ഗ്രഹിക്കത്തെക്കുതായുള്ളതു്, ഏന്നിങ്ങനെ ആ ശ്രൂതശക്തിയാൽ കരിക്കത്തക്കു പൊതുക്കളുടെ ലക്ഷ്യാവും, അതിവ്യാസി, അവ്യാസി അസംഭവം ഏന്ന മുന്ന പോഷണങ്ങൾ തുടക്കതയിരിക്കുന്നും, അവയുടെ ലക്ഷ്യാവും ശാസ്ത്രങ്ങളാൽ നിത്രപിക്കപ്പെട്ടു റിക്കയും ആകും ഭിന്നഭിന്നങ്ങളായ ശ്രൂതങ്ങളുടെ അർത്ഥമായ ഭിന്നവസ്തുക്കൾ തന്നെ കരിക്കുന്ന ശ്രൂതശക്തിയോട് മാർപ്പെട്ടു നിന്നു ഏകാർത്ഥമായി പ്രകാശിക്കുന്ന സത്താമാത്രയായി അവകർബ്ബായ കിക്കപ്പെട്ടുന്നതു പ്രമാണവിരോധം അല്ലയോ?

ആചാരം: കാരണത്തെ, നീ ശക്തിച്ചതു ശരി തന്നെ. ഏന്നാൽ പ്രമാണമെന്നതു ശാസ്ത്രമാകം. ആ ശാസ്ത്രവും ശബ്ദത്രപ്രമായിരിക്കും. ആ ശബ്ദദ്വം നാദഭ്രൂഹമെന്ന തത്പരമാക്കുട്ട പരാ, പശ്ചാത്തി, മദ്യമാ, വൈവരി ഏന്നിങ്ങനെ നാലു പിരിവോച്ചുടിയിരിക്കും. അവയിൽ പരാ ഏന്നതു അഞ്ചാനികളാലും, പശ്ചാത്തികേവലം യോഗി

കളാലും, മദ്യമുഖ്യാന്തരക്കതിയോടുള്ള ഉപാസകരാലും, വൈവരിക്കുന്ന റി വേദഗാന്മുള്ളത്തിനാരാലും പണ്ഡിതന്മാരാലും അനഭ്യൂമിക്കത്തു കൊള്ളും. ഇവയിൽ മുന്ന ഭാഗവും ആന്തർമ്മബന്ധമായും ചെവബരിയെന്ന തെ ഭാഗം ബഹിരമുഖമായും ഇന്ത്യൻ. ആ വൈവരിയായ മുഖ വിധ വേദഗാന്മുള്ളാശാവിശേഷങ്ങളായി വികസിച്ചിരിക്കും. അപ്രകാരം വികസിച്ചിരിക്കുന്ന ആ വൈവരി സ്വയം എക്കാക്ഷരമായി രിക്കും. ഉപാധിസംബന്ധങ്ങളാൽ എക്കമായും മുന്നായും പതിനൊരായും അന്പത്തായും അക്ഷരങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പമായി ദേശിച്ച കാണ പ്പെട്ടു. ആ അക്ഷരങ്ങളെ വാന്നിന്ത്യൻ പറയും. ഈ അൻപത്തു വാന്നിന്ത്യലും അവണ്ണം കവണ്ണം ലവണ്ണം എന്നിങ്ങനെ ഒൻ്റ് സത്ത എക്കമായി കാണപ്പെട്ടുകയാൽ ആ എക്കമായ വാന്നിന്ത്യൻ ദന്ത താലു ഓഴും സമലഭേദങ്ങളിൽ ഇച്ചയാൽ ചലക്കപ്പെടുന്ന ക്രീഡാശകതിസംബന്ധത്താൽ, ശർഖർ, പള്ളി, ലവണം, എലം ഇതും ഇതും സംബന്ധങ്ങളാൽ നിർഗ്ഗസ്യമായും എക്കരസമായും ഇച്ച ജുലാ ബഹുരസഗസ്യങ്ങളുടുക്കി കാണപ്പെടുന്നതു പോലെ, അൻപത്തു ദേശത്തോടുള്ളിരാതായി കാണപ്പെട്ടു. അപ്രകാരം തന്നെ, വ്യവഹാരത്തിനായിട്ട് പദം വാക്കും എന്നിങ്ങനെ സങ്കേതിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വക സങ്കേതവും ഇംഗ്ലീഷൻറെ ഇച്ചാക്കത്തിയാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ്. അപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷൻ കതിയോടുള്ള വൈവരിയുപരി ശാസ്ത്രമാണമായതു് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന സാമാന്യം എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് പിരിവായിട്ട് പറയപ്പെട്ടു. പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന സാമാന്യവാക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ബാധിക്കപ്പെട്ടുകയില്ല. സാമാന്യവാക്കുന്നതിൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടുകമുകളിൽ ആ നൃംഖകാണ്ട് ഉപാധി സംബന്ധങ്ങളാൽ നാനാഭേദത്തോടുള്ള ഇവയായി കണ്ണപ്പെടുന്ന വാന്നിന്ത്യാലും, തൽസംബന്ധവ്യത്യാസങ്ങളാൽ പദം, വാക്കും എന്നാലും ദേശങ്ങളം, അവയുടെ നിരുപണങ്ങലും ശാസ്ത്രങ്ങൾ, അവയാൽ കരിക്കപ്പെടുന്ന വാന്നിന്ത്യാലും, പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടാമെങ്കിൽ ആ നൃംഖകാണ്ട് ഉപാധി സാമാന്യം എന്ന രണ്ട് പിരിവോടുള്ള ഇയതായിട്ട്, അവയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന സാമാന്യം എന്ന തെ പിരിവു ബാധിക്കപ്പെടുന്നു, കാലത്തുനാശപ്പെടുന്ന ഉപാധി സഹായരഹിതമായി സ്വയം സിഖിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. കാലത്തുനാശപ്പെടുന്ന ഉപാധി സഹായരഹിതമായി സ്വയം സിഖിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു, അവയുടെ അഭിപ്രായത്തോടുള്ള വകുങ്ങൾ, അവയുടെ അഭിപ്രായമായ

അർത്ഥങ്ങൾ, ഇവകളിൽ പ്രബലമെന്നാകം. മരറപ്പോം സാമാന്യ തമനാകം. എന്തെന്നാൽ, സപയം സിഖിക്കോൻ ശ ക്രിയാല്ലാത്ത കാരണം.

ഇപ്രകാരമാകുന്നോൻ, പ്രബലമായും സാമാന്യമായും പ്രമാ നാഭാക്രമങ്ങൾ, വർണ്ണസംശയാഗവിശേഷമായിട്ട് വന്ന വസ്തുക്കളെ പ്രമാണിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾക്കുപുട്ടുന്നോൻ, നീർവ്വികാരമായ നാദങ്ങൾ മെമന്ന വർണ്ണസത്ത ഉപാധികളിടെ ക്രിയാദേശങ്ങളാൽ അകാരാഭി ഭേദങ്ങളായിട്ട് വികാരപ്പുട്ടുന്നോൻ, അവക്കുഴെ അതേതു വർണ്ണങ്ങളായി അവക്കുഴെ അതേതു വർണ്ണങ്ങളായി വേദപ്പട്ടങ്ങോൻ, അവ വർണ്ണസത്ത മാത്രമായി ശേഷിച്ചിരിക്കും. വർണ്ണസത്ത എന്നതു അണാന്തരിക്കാൻ സ്ഥാപിത്താക്ക വർണ്ണങ്ങളായിരിക്കും. വർണ്ണങ്ങളിൽ, ഏകമായ ആ വർണ്ണസത്തായെ പകരുതു കാണുന്ന വിവരം എന്തിനൊന്നുണ്ടെന്നാൽ, ഉപാധികളിടെ ക്രിയാസംബന്ധത്താൽ നാഡം അതിന്മുക്കമായിട്ട് ധനനിച്ചു് ആ ക്രിയാദേശത്താൽ ആ ധനനികളിൽ മാത്രമായിടെ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, ആ നാദത്താടം അദ്ദേഹമായി കലന്ത് ഏകാക്കാരമായി, അകാരാഭി വർണ്ണങ്ങളായി, കാണുമാറു സിഖിക്കും. ആ ക്രിയാവികാരങ്ങളായ മാത്രകൾ ആ സംബന്ധം നീഞ്ഞുന്നോൻ ആ നാദവും തന്നെ നാദമായ വർണ്ണാതിരിക്കാൻ സംഭാവനയായി നീഞ്ഞി നിക്ഷിം. ഇപ്രകാരം സകല ശാസ്ത്രങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്ന വാക്യദേശങ്ങളാടക്കുടിയ അവകുളം വർണ്ണങ്ങളും ഉച്ചരിക്കുന്നോൻ അവക്കുളം, ഓരോരോ വർണ്ണങ്ങളിലും മാത്രകളും നിബന്ധിച്ചു് ഓരോരോ വർണ്ണങ്ങളിൽ ഓരോരോ മാത്ര തുടക്കയും കുറുക്കയും ആ അവസ്ഥയിൽ ആ വർണ്ണങ്ങൾ മാത്രമായിട്ടുള്ളതു കുറവു് ഹേതുവായിട്ടു് ഉണ്ടായ വർണ്ണങ്ങളുടെ ഉപശതിലഭ(തപ)സപഭാവത്തെയും കണ്ണു് അപ്രകാരം ഉദാഹരിച്ചായും നശിച്ചതായും ഉള്ള മാത്രാദേശങ്ങളാടക്കുടിയ അതേതു വർണ്ണം ഇരിക്കുന്ന സപഭാവം പോലെ ആ വർണ്ണത്തിനോന്നു സ നാഥിനോ സ റഹോചിച്ചുനംബിക്കിൽ, ഘടകമായിരിക്കുന്ന സ ത്ര മാത്രിനോന്നുപോലെയും പടമായിരിക്കുന്ന സത്ര തയ്യവി നേരിട്ടുപോലെയും, അകാരാഭി വർണ്ണങ്ങളായുതഭവിച്ച മാത്രകളുടെ സത്ര നീർവ്വികാരമായ നാദമാത്രത്തിരിക്കാൻ സംഭാവിച്ച പ്രകാശിക്കും. പ്രകാശിച്ചിരിതഭാക്തത്തുപോലെ, ആ സത്ര ഒരിക്കലും അസ്ഥാനകയില്ല. ഇപ്രകാരമാകിൽ ഈ നാദത്താടം അകാരാഭി വർണ്ണങ്ങളായി വേദിക്കുന്നോൻ മാത്രകളുടെ സംബന്ധ

തേരാട്ടുക്കിയതായും, നാമോന്മാധ്യി വൈക്കമോൾ മാത്രകളുടെ സംബന്ധം വിട്ടതായും ഭവിച്ചതിൽ ആ നാഡം അമാത്രയായും സമാത്രയായും മാത്രകളുടെ ഉപാധിയായ ക്രിയാശക്തിയുടെ സംഘ്യാഗവിയോഗങ്ങളാൽ ഭവിച്ച നാല്കും എന്നല്ലാതെ തന്ത്ര സ്പാദം വികമാധ്യങ്ങിനെ ഇരിക്കായില്ല. ആ ക്രിയാശക്തിയുടെ സംഘ്യാഗമാത്രയെന്ന ഉദയവും, അതിൻറെ വിയോഗം അമാത്രയെന്ന ഉദയവും ആകും. മാത്രയായും അമാത്രയായും ഉദിക്കന്നതിനകാരണമാധ്യി നിന്നു സംഘ്യാഗവിയോഗങ്ങളെ ആ ക്രിയാശക്തി വിട്ടുന്നൊരി നാമോന്മാധ്യി സഫുരിക്കം സ്ഥലത്തിൽ, ആ ശക്തി മാത്രമായിട്ടു് പ്രകാശിക്കമോൾ ആ നാദത്തപ്പം മാത്രം പ്രകാശിച്ചു നാല്കും. അതു പ്രകാശിക്കമോൾ തന്നിൽ മാത്രകളുടെ സ്പാദാവമാകട്ട, അമാത്രകളുടെ സ്പാദാവമാകട്ട, അവകളുടെ വികാരങ്ങളായ അസ്വത്ത വർദ്ധിച്ചുള്ളിൽ സ്പാദാവമാകട്ട ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അവധാരിക്കുന്ന ഉണ്ടായ ഭേദങ്ങളാട്ട കുടിയ വിഷയങ്ങളാനുസൃതമുന്നും തുടർന്നും അതു നിർവ്വിഷയമായ ശംഖാനമാത്രസൃഷ്ടിയാൽ കൊടുക്കാം.

അപ്രകാരമുള്ള നാഡം തന്ത്രപാധിക്കായ മുൺപറഞ്ഞ ക്രിയാശക്തി, ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ സംബന്ധംകൊണ്ടു് ഉംബിച്ചപ്പുമീകരിക്കാൻ, ഇപ്പോൾ വിഷയ ശംഖാനസൃഷ്ടിയാണെന്ന ജോഡിക്കുന്ന ഉദിക്കയാൽ അതിവിരുദ്ധം ഇല്ലാത്തതിനാൽ, ആ ഇപ്പോൾ വിഷയ ശംഖാനസൃഷ്ടിയാണെന്ന അവസ്ഥയാണെന്ന അവസ്ഥയിൽ ആ നാഡം അവസ്ഥയിൽ ആ നാഡം സ്ഥിതിപ്പാത്രത്വാട്ടുടിയതായി വ്യവഹരിക്കപ്പെടുകയാൽ ഇതന്നുത്തരനു ഇരിക്കുന്നതായി ഭവിക്കണം. ആകയാൽ നാമോന്മാധ്യി ഭവിച്ച ആ വർദ്ധനയും തെരു നിബാനത്വാട്ട അനുഭവിച്ചു്, അതിൻറെ സത്തിനെ പരിപ്പിച്ച റിബണ്ടു്, ആ സത്തു് നിർവ്വികാരമാകയാൽ ആ സത്തിനാൽ വികാരമായ ക്രിയാശക്തിയുടെ സംബന്ധത്വാൽ ഭവിച്ച ഉപാധിമയമായ നാദാംശത്വത്വം വ്യാപിച്ചിരുന്ന സ്ഥിതിപോലെ കാണകിൽ നാഡം സൃഷ്ടിയാട്ടിച്ചിരിക്കമോൾ ഉപാധിയംശങ്ങൾ വിട്ടു് നിർവ്വികാരമായ തന്ത്ര സ്പാദംസമാത്രമാധ്യി ശോഭിച്ചു പ്രകാശിക്കം.

ഈ സത്തു നാശമില്ലായും ഹേതുവായിട്ടു് അക്ഷരമന്ന പറയപ്പെടും. ആ അക്ഷരത്വത്വത്വാൽ ‘വർദ്ധന’മെന്നാം പറയാം. നാഡം ഉപയാസ്ത്വമനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനമാകയാൽ ഈ അക്ഷരസ

തരതയും ‘പര’ലെന്നം, ഈ തന്നെ ഉപാധി സംബന്ധത്താൽ നാദമായി വികസിക്കേണ്ട ‘പദ്മനാഭ’ എന്നം; ഈ നാദത്തിൽ മാത്രകളും മിക്കവോൾ ‘മഹുമാൻ’ എന്നം ആ മാത്രാസംബന്ധത്താൽ അകാരാഭി അസ്വത്തു വർണ്ണങ്ങളായി വികസിക്കേണ്ട ‘വൈവരി’ എന്നം പറയും.

ഈ വൈവരി തന്നെ വേദവേദാംഗാഭി സകലങ്ങളുടെല്ലായും ബഹുവിധ ഭാഷകളായും ഭവിച്ചു് ഈ ഘപരണങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ സ്വീക്ഷിച്ചു്, വിദേശകാർത്ത സൗഹ്യരിപ്പിക്കാതു അവിലശാസ്ത്രങ്ങൾ തുരും അസ്വാഥ വർണ്ണങ്ങളും അവയുടെ സംബന്ധവിശേഷങ്ങൾ തുായിട്ടും കണ്ടു്, സംബന്ധത്തെ വർണ്ണങ്ങൾ മാത്രമായി പിരിച്ചു്, ആ വർണ്ണങ്ങളെ മാത്രകൾ മാത്രമായി പിരിച്ചു്, അവയോടു കലർന്ന നീനു നാദത്തപാതികൾ സ്ഥിതിക്കൊടുത്തു കാണകിൽ വൈവരി മഹുമാനിലും, മഹുമാൻ പദ്മനാഭിയിലും അന്തിഞ്ചിട്ടും കാണാതു അപേക്ഷാശി ശാസ്ത്രങ്ങളും അവരാം പറയപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും, ഘടനപടാഭിയായി കാണപ്പെട്ട പട്ടമപീവികാരങ്ങൾ പട്ടമപീ മാത്രമായി കാണപ്പെട്ടവോൾ അല്ല വാകാദ്ദൃപ്പങ്ങൾ മാറ്റാതിരുന്നാടു തുടി ആ നാമങ്ങളും അന്നാമ ദ്രുപദങ്ങളെ പിരിച്ചു് ഭേദങ്ങളാന്തരിക്കുന്ന സംഹ്യത്തിയും മാറ്റപ്പെട്ട പട്ടമപീ മാത്രമായ വ്യാപകപ്രകാശത്തെ ശ്രാവിപ്പിതു പോലെ, സകലാമത്രപദങ്ങളും അവകാലെ ചേർന്നു ഭിന്നഭിന്ന ശാഖാസഹ്യരാത്രിയും നീംഭാ വ്യാപകമായ പദ്മനാഭി എന്ന നാദത്തപരവും താർത്തമായ നീർവ്വികാരവ്യാപകങ്ങളാനവും തന്നെ സൗഹ്യർത്ഥത്തിലും അംബരവിക്രമപ്പെട്ടും. അഞ്ചിനെ അംഗങ്ക ഭിന്നഭിന്ന നാമദ്രുപദങ്ങളായി ഭവിച്ചു് അണ്ണപിണ്ഡം ചുരുച്ചരങ്ങൾ ഭിന്നഭിന്നങ്ങളുായി സൗഹ്യരിപ്പിക്കാൻ കാരണമായ ഒവവരി, ശഖുമാൻ, അവയുടെ അർത്ഥമായ തുരുപരമന വിഷയം തുവ എന്നുടെന്ന ഉപാധി നീംഭലിനെ മുന്നിട്ടു തന്നിച്ചു നീർ വിഷയമായി ദാനദർക്കാഡാധാരമായ പദ്മനാഭി മാത്രമായി ഭവിക്കും.

പദ്മനാഭാംഗം ആകയാൽ നാദത്തപം തന്നെ സപ്രസപ്താവം പോലെ ശാഖാന്തരത്തെ സൗഹ്യരിപ്പിക്കും. ആകയാൽ ക്രാം ഭദ്രാശ്രൂതാതെ നീർവ്വിഷമായും വ്യാപകമായും തുരീക്ക കൊണ്ടു് ആപ്രകാശം തന്നെ ശാഖാന്തരത്തെ സൗഹ്യരിപ്പിക്കും. തുന്നാനെ പദ്മനാഭാംഗം അന്തരവരത്തെ നീംഭനിച്ചാൽ അതിന്റെ സത്തിനെ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം കാണകിൽ പദ്മനാഭാംഗം നാം സോപാധികവികാരങ്ങളെ വിട്ടു നീം

தனது காரணமாய பற எடுக்க அக்ஷரத்தினீல் சுதநாமாதுமாயை வேஷ்மிக்கி.

இல்ல வியமாய ‘பற’ ஸகல ஶாஸ்திரங்களாய ஸர்வஜன ஶக்தியேற்றக்கூடிய அலாவாக்கியியாகு. வழங்கிஸுமஷுபியாய புப்ளு ஸ்பூஷ்டிக்கெப்புட்டோல் இல்லாக நீர்வெளியோல்தாங பயமாய இல்ல ‘பற’ தனை ஸர்வஜனத்தைக்கியாயித்தான், எனிலும் ஸாம ஸப்ரதுபத்தொங்குதையு. புப்ளுஉதொங்குதையு. கரதலு மிலகு போலே கரடி, அவரை ஸப்ரதுபத்தொங்குதையின் அநந்த மாயி, அவரை ஸரத மாதுமாயி புகாரிசு நிலை. வழங்கியித்த ஜீவகுருக்க அவசரீல் ஸப்புஷுபியாய ஜாருத் ஸப்புஷுபியாய செய்க அவசமக்கருக்க அஞ்சிகாரணமாய அஜலாங்கமீன அநுவ ரதாங் மதுரத்தியாயு. ஏற ஒப்பாயியுடைய ஜீவநா கிணவிழுத ஶக்தியாலு, விவேகத்தால் அபரோக்ஷஸ்தகாரஸமய தடித் அயிபூங்கிஸப்ரதுபத்தொங்குதையினை வேரிலூதத ஸர்வ அதநாக்கத்தியாயு. வெபிசு” அவசரீல் தூதிப்புரோ ஸப்ரதுப ஸதநாமாதுமாயி நினை புகாரிசு நிலை.

அஞ்சுக்கால் நாட்டுப்புநமத்தை பறயுக்கின அக்ஷரங்கள்தை ஸடுபு பமாய அயிபூங் நாட்டுப்புநாக்கினை வேராயிரிக்கினி அநந்தநாயி பேர்க்கு. மூலமே அநந்தப்பதவாய். அதீந் யம் மேத காயிலூ. அஞ்சுக்கால் அயிபூங்காட்டும் மீ வழங்காரதைத் தோபே க்குசு” பறவைன நாட்டத்தப்பமாயி பறங்கெப்புட்டோல் ‘ஸதா’ எடுக்க, அது வழங்காரதை விடு நீண்டுவோல் ‘ஸது’ எடுக்க, பார்வையே நாட்டுப்புநமத்தை அயிபூங்காட்டுமாதுமாயிடு” வேஷ்மிசு” புப்ளுஉத ஸமாதுமாயி பேரதை அயிபூங்காட்டுப்புநமத்தை வேராயிரிலூதத ஸமாதுமாயி பரவத புகாரமீன்களுவிசூலும்.

[ஶிவபூர் அபுகாரங்களை ஸமாயிவெலத்தால் வெவரை நாட்டுத்தையு. அதினீல் பொதலூய புப்ளாரேய யு. மலூம எடுக்க நாட்டுப்புநமத்தை வழங்கிசு” அவரை அதினை வேராயி லூதை அது மாதுமாயி நிலேயிசு, அது மலூம எடுக்க நாட்டுப்புநமத்தை வழங்கிசு” அது. அதினை வேராயிரிலூதை நிலேயிசுக்கெப்பு, பழுதியை. பற ஏய்க அக்ஷரங்குதையு. வேராயிரிலூதை அவளையாவ பற மாதுமாயங்குவிசு, அது பறவைன அக்ஷரங்க அப்பாகுவாக்கமிய

അക്ഷരവസ്തുവായ, സമാതലുപദസപത്രപമായി, ധന്യങ്ങൾക്കേം തുടാതെ അന്വേച്ചു. ആവിധ സർവ്വവിദ്യാധിപ്യാനസത്രപ അക്ഷരമന പ്രൂഹം ആ അന്തരീക്ഷിൽ പ്രത്യക്ഷായ താനായിട്ട് പ്രകാശിച്ചതിനാൽ, തന്നെ സർവ്വവിദ്യാധിപ്യാനമായ അക്ഷര പ്രൂഹമായിട്ടും, സപസതയാൽ സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും സമാർത്ഥരാളി ആന്റിക്യത്രടക്കണ ഭോധിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയുടെയവയായ തായും, ആ ശാസ്ത്രങ്ങളും അവരറാൽ ഭോധിക്കപ്പെട്ടും പ്രപഞ്ചം സപസതക വോധിപ്പാത്തത്രകൊണ്ടു് നടുപനായ തനിക്കു സപസത എപ്രകാരം വേരാഗ്രിപ്പിയോ അപ്രകാരമെ സപസതയുപമായ അവകൾ തനിക്കു വേരാധിപ്പയെന്നു്, സമസ്തവും സത്രപനായ താനായിട്ട് പ്രകാശിക്കും അന്തരീക്ഷിന്യ പ്രാപിച്ചു് ആനന്ദക്കുലവിൽ മുക്കി.]

ചീഡനുഭവ നിരുപ്പണ പ്രകരണം

[സിഷ്യൻ മറപഴിയം മേലായ ശ്രദ്ധയോടെ ആചാര്യചരണാദ്വാരത്തിൽ വജ്ഞാനിയിട്ടുള്ളപ്രകാരം പരമാത്മാധിക്ഷിതർ സ്വപ്നപത്രം പത്രത്തിൽനിന്ന് വിചാരിക്കണമെന്നും, സമസ്യവും സ്വപ്നപത്രപരമായി തന്നെന്ന സിദ്ധിച്ചു് സഹാത്മാനങ്ങളിൽ പ്രാപിച്ചിതനാലും ചീഡനുഭവത്തിലും അതും ഒഴുക്കുണ്ടെന്നുമന്നു് പ്രാഥിച്ചു്.]

അമ്പാരൂഹം: പ്രത്യക്ഷമായംബവിക്രിപ്പുട പ്രചാരണം പാഠാദി തന്നെത ഒഴിചു പ്രത്യക്ഷപ്രമാണപ്രകാരം വേറാദരവു കാണണമെല്ലു. ഇങ്ങനെന്നിരിക്കുന്ന പഞ്ചത്താംഗങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രങ്ങളാൽ ലക്ഷണം പറയപ്പെടുവോൻ, പുമ്പി, അപ, തേജസ്സു്, വായു, ആകാശം എന്നിവകൾ അമാധി ഗസ്യാ, രസം, അപം, സൃഷ്ടിശം, ശശ്വം എന്നീ ഉണ്ണണ്ണങ്ങളാട്ട കൂടിയിവയാകുന്നു. അവയിൽ പുമ്പി തന്റെ ക്ഷേത്രം ഒരു ഉണ്ണണ്ണതാട്ടകൂടി മറേറ നാലു കാരണങ്ങളണ്ണങ്ങളാട്ടകൂടി യഥൈതനാം, മറുള്ള ഭ്രത്താംഗം അപ്രകാരം തന്നെയാകുന്നവെന്നും നാിത്രപിക്രിപ്പുടം. ഇവരെറ ശോധിക്കിൽ ഈ പുമ്പി ഗസ്യാളണ തന്നെതാട്ടകൂടിയതു് എന്നതിൽ ഗസ്യാളണം ലക്ഷണമായും അംതോട്ട കൂടിയ പുമ്പി ലക്ഷ്യമായും ഇരിക്കും (ഭവിച്ചു). ‘ഈ പുമ്പി’ എന്നതിനാൽ ഇതു തന്നെ പുമ്പിയെന്നും അംതേനും പ്രത്യക്ഷാനങ്ങളിവിഷയമാകും. ഇങ്ങനെന്നാകുന്നോൻ അപദേശ ക്ഷമായുള്ള പുമ്പിയെന്നു കാണുമ്പുടക്കിയാൽ അതിനെയും ശോധന ചെയ്യാൽ മുൻപരഞ്ഞതപ്രകാരം അഞ്ചു ഉണ്ണണ്ണങ്ങളാട്ടകൂടിയ പുമ്പി യായതു്, ‘ഈ ഗസ്യാളണതാട്ടകൂടിയ പുമ്പി’യെന്ന നാംബി വത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമോ അപ്രത്യക്ഷമോ? ഗസ്യാളണം ചിലാണേ ക്രിയത്താലും അപരൂപം നയനേന്നതിയത്താലും, രസമുണ്ടാം രസനേ ക്രിയത്താലും സൃഷ്ടിശം തപശിക്രിയത്താലും ദാഖലാളണം ശ്രദ്ധാനുഭവത്തിനാമന്ത്രി വേദോധില്ലാത്തതിനാൽ പുമ്പി ബഹിരി

അയിരുളാൽ കാണപ്പെടാതെ നിർവ്വിഷയപ്പെട്ടു. അകുയാൽ പ്രത്യക്ഷവിഷയമാകയില്ല. ആ അവസ്ഥയിൽ ‘ഈ പുമ്പാ’ ദേന വ്യവഹാരബലംകൊണ്ട് പുമ്പാത്തപം ബാധിക്കപ്പെട്ടാലും ‘ഈതുന ഭാനം ബാധിക്കപ്പെട്ടക്കയില്ല. അപ്രകാരം പുമ്പാത്തപം പ്രത്യക്ഷത്തിലില്ലാതെ അക്കന്നോൾ, ചീഡായി ടത്തം മണി അധ്യാരമായും മണം അദ്യേയമായും, അധ്യാരം കൂടാതെ ആദ്യയം ഇരിക്കത്തുക്കുത്തായും, സകല പ്രമാണ ഒള്ളാലും കാണപ്പെട്ടകയാൽ പുമ്പാത്തത്തപമാകന മണി ഏന അധ്യാരം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സിഖിക്കായുകകൊണ്ട് ആ മണംനുള്ളം സിഖിക്കത്തുക്കുത്താവ തന്നെയാണോ. മെല്ലു പുമ്പാ പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകാശിക്കിൽ ആ മണംനുള്ളം പ്രകാശിക്കും. പുമ്പാ മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വിഷയപ്പെടാതെ മരഞ്ഞപോയാൽ ആ മണംനുള്ളം മരക്കതനെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ മണി അപ്രത്യക്ഷമായാലും മണം പ്രത്യക്ഷമായി റിക്കകൊണ്ട് മണിയും ഇരിക്കാമല്ലോ എങ്കിൽ, ഈ പ്രത്യക്ഷ മോ അനമാനമോ? പ്രത്യക്ഷമെങ്കിൽ അനമാനം ചേതകയില്ല എന്ന പ്രമാണത്താൽ, ‘ഈ പട്ടമ്പാ’ എന്ന പ്രഭോഗം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അനമാനമെന്ന വതകിൽ പ്രത്യക്ഷാനഭൂതിയെ ഇട്ട് (വിഡിച്ച) പഞ്ചാഗ്രിയിരുളാനു അങ്ങു സാക്ഷികളിൽ ഓരോരോ സാക്ഷിയാൽ നിന്നും കൈപ്പെട്ടാലും തന്നാലു സാക്ഷികളാൽ മണമഞ്ഞേഷ്വും ബാധിക്കപ്പെട്ടകകൊണ്ട് മണംനുള്ളം സപയം സിഖിക്കണമെന്തുടാതെ മണിയായും സാധിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ വയായിപ്പോകും.

എന്നാൽ മണിയായ പുമ്പായായും അതിൻ മാനമായ ഗന്ധം ദീശായും പ്രകാശിച്ച ഭാനം അനഭവിക്കപ്പെട്ടനല്ലോ? ആ വിധ മണം, ഇവ രണ്ടും ബാധിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ബാധിക്കപ്പെടുമോ എന്ന നോക്കിയാൽ, ഈ ‘പുമ്പാ’ ഗന്ധമുള്ളാളുള്ളതായി പ്രകാശിക്കുന്നു പ്രത്യക്ഷാനഭൂതിയിൽ പ്രകാശബലം കൊണ്ടു തായിരിക്കിയാൽ പട്ടമ്പായും തദ്ദുർഘാവും ബാധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അവകളായി പ്രകാശിച്ച പ്രകാശം ബാധിക്കപ്പെട്ടകയില്ല. എന്നോന്നു നെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു സർപ്പം പ്രകാശിച്ചുവെങ്കിലും വിവേകബലത്താൽ ഈ സർപ്പമല്ലെന്ന സർപ്പം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടാലും

‘ஹத’ன தோன் ரஜிட்டர் வை ஸஂவெஸிசூபு நிஷேயிக்கப்படாதென புகாஸிசுத்து போலெல், ஹவிடென்ட் ‘ஹத’ன் புகாஸ் வொயி க்கெப்படாதென புகாஸிசுரிக்கன். ‘ஹத’னது ஹஸாகாறுபமாகயா ஆலு, ‘பும்பி’ என்னது அதில் ஹஸமென்னது ஜவமாகயாலு, ஸர்ப்புமாயி புகாஸிசு ஸர்ப்புதோன் அது அரோபிதஸ்ரப்புதென ஹடவிடாதென வர்பிசூபு, அது வொயிக்கெப்பட்டேனால் ஹது ஸர்ப்புமலூனாலு வழவஹாரதால் வெசிசு ஸர்ப்பாலோவதென்று ஹடவிடாதென வர்பிசூபு புகாஸிபுரிக்கன் புதீதியிடால் அவகலை ஏற்றிடாதிரிக்கிள் ஹதென் புகாஸமாறுமாயி புகாஸிபுத்துபோலெல், ஹவிடென்ட் ‘ஹத’ன சிதுபுகாஸ் மாறுமாயி புகாஸிசுரிக்கன்.

என்னால் ரஜிட்டர்ப்புதெனபோலெல், ஹஸியாய பூம்பிசூபு அதில் ஹஸமாய ரஸ்யாலியு, புதூக்ஷாங்குத்தியில் அரோபித தமாயி பரியுன்னது நீதியாகமே ஏன்னால், புதூக்ஷத்தில் வொயிக்கெப்பட்டு புதீதியில் காணாப்பட்டு உது வழு அரோபித மாயிடுத்தாகந ஏன்னது புவெறநூட்டுமாயிரிக்கையால், அவிய நூயு எவுபிடெயிரிக்கேன அவயெழுவா, அரோபித மாகந ஏன்னதில் தோஷம் ஸிலைக்கையிலு. அக்குயால் புதீதி மாறுமாயி தோனிய தோவாவாவதைத்துவம் விஷயங்கள் புகாஸீக்கேவாலு நிஷேயிக்கெப்பட்டேவாலு அரோபிதமாய ஜவா, ஶவா, ஶம் தோனி மரியு, என்னஸ்வாதென அபுகாஸ் புகாஸிசு புகாஸ் ‘ஹத’ன ஹதையாறுபமாயிரிக்கையால் வொயிக்கெப்பட்டு விடு. ஹனதென்கையாகவோல் பூம்பியாலு புகாஸிக்கெளமக்கிலு, நிஷேயிக்கெப்பட்டேவால் ததலோவமாயி புகாஸிக்கெளமென்கை வரிகிலுப் பூம்பித்ததப்பமாயது தகிமெனநூமாய புகாஸத்தில் வெலங்கொள்ளுத்தென புகாஸிக்கெளா. அது புகாஸதுப் பிக்கை ஸ்வாதென வரை வர்பிசூபிரிக்கெளா. ஹபுகாஸமே ரட்டுத் துதைத்துப் புகாஸிக்கெளமக்கில் அரையாயுப் பிக்காஸிக்கெளமக்கில் அவரையாயுப் பிக்காஸிக்கெல்லுருயா கேட்கிறோடு கூடுடியவயாயு அவரயோடு கலர்க் காளை புகாஸிபுத்து நிர்க்கிறா விக்காரமாய தோன் ஏக்கமாயு ஹதிக்கெளா.

அபுகாரமாகயால், தோன் ஏக்கமாயு நிர்க்காரமாயுமிரை க்கெளா. துதைக்கை விக்காஸிக்கூயு தீர்ந்ததுவு ஹதிக்கெளா. அவகல் ஏவுபிடெயு அளவுமாறுமெக்கிலு தாஜ்துலில் புகாஸ்வுச் பகும் ஹஸ்வதென போய்யால் அவிடம் புகாஸிக்கையிலு. அரை

യുടെ വ്യാപകതയിൽ അതിനു വിത്തമായ തമോവ്യാപകം സിഖിക്കാത്തതുപോലെ, ജീവത്തിൽനിന്നും വേറായതുകൊണ്ടു സദ്ഗുപമായ ചിത്രപ്രകാശം ജീവമായ പട്ടമ്പിരെ നിരന്തരമായും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നോൾ സപവികാരമായ ജീവത്പരമാക്കുന്ന അസ്യ കാരം ഉദിപ്പാനിടമില്ലാത്ത വിച്ച പോകം. ജീവത്പരം വിട്ടാൽ ആ ജീവത്പരത ഒഴിച്ചു തന്നിക്കു വേറെ തൃപമില്ലാത്തതിനാൽ പട്ടമ്പിയും സപത്രപം ത്രികാരെ ഭാനമാത്രമായി നില്ക്കേണ്ടതായും വിച്ചപോകം. തദ്ദോവവും ആപ്രകാരം തന്നെ നീഞ്ഞിപ്പോകം. തദ്ദുഗ്രന്ഥവും ആപ്രകാരമേ ആകും. ഇങ്ങനെ പട്ടമ്പിത്തത്പം ഭാനമായി അനുഭവിക്കപ്പെട്ടാൽ അഞ്ഞിനെന്നതെന്ന മറ്റൊള്ള ഭ്രത നേരുളിം അനുഭിപ്പോകം. അവിടെയും ഈ പഞ്ചത്രം ഏന്ന വ്യവഹാരപ്രകാരംബലത്താൽ ‘ഈത്’നു ഇത്താനപ്രകാരമായും പഞ്ചത്രങ്ങളായി ഭവിച്ച വ്യാപകതയും, അവ ബാധിക്കപ്പെടുന്നോൾ അവയുടെ അഭാവമായി ഭവിച്ച വ്യാപകതയും, തന്ത്ര വ്യാപകതയിൽ വേറില്ലാതെ സപവ്യാപകമാത്രമായി പ്രകാരിച്ചും, ഇതെന്ന ഇത്താനപ്രകാരമായും അവണ്ണിവ്യാപകമായി അരാധവത്തിൽ വരും.

ഈ വിധം ഇതേന്ന അവണ്ണി ചിത്രപ്രകാശാന്തരത്തിയിൽ നിന്നും മുൻ പ്രതീതി മാറ്റമായി തോന്തരിയ ദ്രുംഗമായ പഞ്ചത്ര നേരഭേദങ്ങളും അവററിൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കല്പനയാൽ ഏതൊരിട്ടുന്നോൾ അവകളും ‘ഈത്’നു പുണ്ണചിത്രപ്രകാശത്തിൽ ഭവിച്ചിരിക്കും. ആ വിധം പ്രതീതിയെ സങ്കല്പത്താൽ അഭിഭൂബപ്പെടാതിരിക്കിൽ അവ തോന്തരതു പ്രകാരമാത്രമാണീ സപത്രപം ത്രികാരെ നീഞ്ഞിപ്പോകം. ഭവിച്ച അംഗം ഭ്രാന്തിയെ സംബന്ധിച്ചതായും പ്രകാശിച്ച അംഗം ഭാനത്തെ സംബന്ധിച്ചതായും ശോഭിക്കും. ഭാനം നിർവ്വിക്കാര ചിത്രപമാക്കയാൽ ആ വക ചിത്രപഭാനത്തുള്ളതാതെ മറ്റു ആരോപിതമായ ഏതു വസ്തുവും തുപീകരിച്ച പ്രകാശിപ്പാർക്കുന്ന കാരണമില്ലായുംകയാൽ സകലത്തിനും ചിത്രപഭാനം തന്നെയാണ് വാസ്തവമായ സപത്രപമാക്കുന്നതും. ഇങ്ങനെ പ്രകാശിക്കുന്ന തുപം ഏതു വസ്തുവിനില്ലയോ, ആതു വസ്തുപത്രതന്നെപോലെ, അവസ്ഥവന്നായിപ്പോകം.

ഉപ്രകാരം ‘ഈത്’നു അവണ്ണി ചിത്രപഭാനത്തിനു “അനുമായ എത്തും അവസ്ഥവായി ഭവിക്കിൽ അവസ്ഥവെ വസ്തുവെ നെപോലെ ഭവിപ്പിക്കാൻ കാരണമായി നിന്ന ഭ്രാന്തിയെ ശോധി ക്രമങ്ങളും വരും. ഭ്രാന്തിയെന്നതു നേരിനെ മരുംനായി

காளைமகன ஶக்தியேந்துடிய மநங்கூன கல்பாஸுநாஇங்காம். அது வீய மநங்கூ ‘ஹதே’ந் அவனைய சிருத்தாள்வாத எசிசு ‘அங்குமோ அநுதனை தானோ?’ அது ஏவிடுக்கினால் எதுவியோ புகாஸிமகனா? ஹா டானதெத்துட்டாதெத அதினால் வேரெ அஞ்சும் மில்லாததினால் ஹதீந் நினாம் தனை புகாஸிக்களை. அபு காரம் புகாஸிக்கிலும் டானத்தினால் அங்குமெனா வரிக்கிற் ஜிஸ மாயி டுஸ்பரனை புகாரம் அவன்றுவாகாம். டானத்தனை துப்பநூற்கூடுதல் டான் நிர்விகாரமாக்கயால் கல்பங்கூ ஹதயாக யில்லு. அதினா கல்பாஸுத்தியோகாம் மநங்கூன் பரங்குத்துடா.

மேலும் அவனைய சிருத்தாள்வதைக்கி, உழவிசு நோக்கு வுருசு, ‘ஹதே’ந் ஒது உபாயி காளைப்பூட்டன. அது டானதை சேர்ந்தோ மநங்கூகின ஸஂவயாசிசுதோ? டானதை ஸஂவயாசிசுரிக்கிற் அதிகங்கும் பரிசோயிக்கேள்ளதானா’. ‘ஹதே’ந் புகாஸிப்புதிற் ‘ஹதே’ந் சுட்டுப்பூட்டுக்கயால் சுட்டுப்பூட்டன ஸபாவு டுஷுமாய ஜயத்தின்லூதெ சிருத்தாள்வதை சிருத்தாள்வதை ஸில்லை கயிலு. ஏனால் சிருத்தாள்ஸஂவயானால் புகாஸிக்கன தாளைன வரிக்கிற் நிர்விகாரமாய சிருத்தான் அஸங்கியை கயால் தத்ஸஂவயவு ஹதினா ஸில்லையிலு. ஹண்ணன யாயால் அவனையாகு புகாஸிக்கன சிருத்தாள்வதைக்கி ஹாதான சுட்டுப்பூட்டுக்கொதைய கரிப்பு’ அவனையாகுரிக்கயால் அது அவனையக்கிரிப்புதென ஹதைன உபாயியாகு காளைப்பூட்டுக்கயால், அதிகங்கும் ஸபாய சிருத்துப்புகாஸிக்கொதை வருப்பிசு நோக்குகிற் ஹத்துதையில்லாதெ சிருத்தாள்வதை கொள்ளுகின்க. அண்ணின நீஞ்சுக்கிற் ஸபாய சோனமாய மரிஞ்சு’ அவனையாகு தெக்கிலும் கரிக்கெப்புட்டாதெ மஹாமங்கமாய புகாஸிக்க. வாயு மாற்றால் டுஸ்பரனை ஹதைன புத்தி புதைக்காஞ்சுமாயி ஹலிக்கெனதெனை வதகிற் ஸபாகுபுதைக்கிற் ஹதைந் புதையிலு யைக்கயால் ஹத்திமல்ல அலாவத சுதந்தனை ஸபாகுப்புக்காஞ்சுகிற் அதையிட அஞ்சுவமாயி காளைக்க. அது நின்கு அடக்கவ, ஸபாபுதாரம் தமிழ்நில் அஞ்சுவமாயி கரிக்க(நில்லைக்க)பூட்டுக்கிற் அவிடுக் கூறுமெனை ஒது புத்திசெய வெபிப்பிமக (ஹள்ளக்க). அபுகாரம் ஹலிசு’ அவனையாஸஂவயத்தால் னொல், ஏன்னிறு ஏன்னிறு ஏன்னிறு ஏன்னிறு வியமாகும். னொல், ஏன்னிறு ஏன்னிறு கல்பா வரளைக்குமை வதகிற் அது கந்கூகினதெனை ஸஂவயாசிக்கு. அதுக்கயால் நீஞ்சில்லான் கடியைதெ ஹுங்குபோல்லூ மந்கூகின்கு ஒது

ഭാഗമായ പുതി അഹംകാരമെന്നും ബഹീർമ്മവമായി കരിക്കേ
പ്പുട്ടു ഒരു പുതി ഇതെന്നും ആക്കും. മുന്തു 'ഇതു'നു പുതി
ചീദോന്മാരുംയി നീണേഷയിക്കുപ്പുട്ടുപോലെ ശുന്നു
പോലുള്ള ഇദംപുതിയുടെ അഭാവമായ അഹംപുതിയേയും ജൂ
മായിക്കണ്ടു ആ വിശ്വാസിയുടെ സപ്രകാരത്തിൽ ഉദിക്കാൻ
അവസ്ഥമില്ലായുകയാൽ അതിനെ കാലത്രയത്തിലും അവന്നു
വായി നീണേഷയിക്കുവിൽ ഇദം പുതിയായി ഭവിപ്പും ലയമെന്നു
അഹംപുതിയാണിട്ടുള്ള ഒട്ടകരും ആയി കാണപ്പെട്ട മനസ്സു
സപ്രത്യേകമറ്റു്, ഉത്തപ്രതിനിംഗാഡത്തിനും അവസ്ഥമില്ലാതെ
കാലത്രയത്തിലും, അവന്നുവായി ഭവിച്ചു്, സപ്രകാരത്തിനന്നു
മായിപ്പുംതു നീണേപ്പോകും. ഇപ്പുകാരം അന്വേച്ചാലു്.

[ഈപ്പുകാരം ആചാര്യൻ അതളിച്ചയുള്ളപ്പോൾ ശിഷ്യൻ അപ്രകാ
രമേ പഞ്ചത്തണ്ണേള്ളും, സപ്രത്യേകമില്ലാതെയാക്കിക്കണ്ടു്, അതിൽ
ഉള്ളൂം വെള്ളിയും വ്യാപിച്ചിരുന്ന സപ്രകാരഭാഗത്തെ പ്രത്യുഗം
അപാരായ താനായി കണ്ടു്, നന്നാിൽ ഇദമെന്നും അഹമെന്നും
ഉള്ള ഉദയത്തിനും കാരണമായിരുന്ന അവണ്ണപുതിയാക്കുന്ന മന
സ്ഥിനെ ലയത്രപരമായും സൗമ്യത്തിനുപരമായും, ഉള്ളതായിട്ടു് നോ
ക്കി, അതിനേയും സപ്രസ്ത്രപരതാൽ നീണേഷയിച്ചു്, സപയം
പ്രത്യുഗ്യുമപ്രകാരമായി പ്രകാരിച്ചു്, കാലത്രയത്തിലും
വണ്ണാവണ്ണ വിനിർമ്മകതമായ ചീദോന്മാരുംയാക്കുന്ന തന്നെ
യോഴിച്ചു് രണ്ടാം വന്നുവില്ലെന്നു ചീദാനന്ദനുധാസിസ്യവിൽ
മുന്നായവന്നു ഭവിച്ചു്.]

ആനന്ദഭാനുദേവ നീരുപണ (പ്രകിരണം)

സൈഷ്യൻ ആനന്ദര, സാഹാരുപാദന്താഭൂത വണ്ണണ്ണാ പറഞ്ഞു:
“നാനാഖാദിവടിയുടെ അപാരാധ ഹീമയള്ളു കരണാകടാക്ഷത്താൽ
അതുണ്ടിച്ചുള്ള പ്രകാരം കൃതാ ശ്വനായേൻ. ആനന്ദഭാനുദേവത്തയും
ഉപദേശിച്ചതന്നേണും!”

അപാരുൻ: ‘ഈ ഘടം എനിക്ക് ഏറററം പ്രിയമായ
ഈ മുന്നും ഒരു പുതുമിത്രക്കൂത്രക്കോതാബികളിൽ,
‘ഖരതനിക്കല്ലശ്ചം’ എന്ന എറിശ പ്രിയം കാണപ്പെട്ടുനു. അതിനെ
ശോഭിക്കിൽ ഇംഗ്ലീഷാബ്ദം അശേഷവും സ്വയം ആനന്ദസപ്തര
പമാഡാക്കവേ കാണപ്പെട്ടും. ഇവം മുതൽ പഠം വരെയുള്ള പ്രപഞ്ച
തതിൽ ആനന്ദപ്രാപ്തിയായതു് വിഷയത്രപമായും ആത്മരപമായും
രണ്ട് വകയായി കാണപ്പെട്ടുനു. അവയിൽ വിഷയാനന്ദമായതു്
ഇഹത്തിൽ ഭാര്യ, പുതുൻ, ധനം, ധാന്യം, ധാര്യം, രാജ്യം,
സുക്രമദം മുതലായവയുടെ ഭോഗങ്ങളെ മുന്നിട്ടിപ്പുതും അപ്ര
കാരംതന്നെ സ്വർഗ്ഗാഭി വിഷയഭോഗങ്ങളെ മുന്നിട്ടിപ്പുതും
ആകും. അ റാബെ ദൈവാനന്ദമെന്നും, ഇഹത്തിൽ ഉദിച്ചതിനെ
മനഷ്യാനദം എന്നും പറയപ്പെട്ടും. വിഷയഭോഗങ്ങളെ നീക്കി,
കരണ്ടുയിങ്ങളെള്ളും നശിപ്പിച്ചു്, ദ്രശ്യം വിട്ടപോയ ആത്മാപ
രോക്ഷാനഭവത്തെ മുന്നിട്ടിക്കൊന്തു് ആത്മാനദം എന്നാകും.

ഇവയിൽ, അനന്ദകരണത്തിൽ ആത്മാനന്ദം ഉദിച്ചക്കണബെമ
ക്കിൽ, ആ ആനന്ദം എവിടെനിന്നു് ഉദിക്കുന്നതുാം നോക്കി
യാൽ, ഒരു വസ്തുവേ ഏകകാലത്തിൽ ഒരുത്തനു സുഖജനകമായും
മരിറാത്തതനു ഭഃവകാരിയായും ഇരിക്കുമ്പോൾ, ക്ഷണങ്ങലേ
തതാൽ ഒരു വസ്തുനെ ഒരു പുത്രനും നേരുപേപ്പങ്ങൾക്കു്
കാരണമാകുന്നതിനാലും, വിഷയങ്ങൾ പൂർത്തിയായിരുന്നിട്ടും
താനിബ്ലൂക്കിൽ പ്രകാശിപ്പാൻപോലും പ്രശക്തിയില്ലായുംകയാലും,

വിഷയസംബന്ധമില്ലാത്ത സൗഹ്യപ്പൂര്യിൽ താനെ സുവര്മായി അനുഭവിക്കയാലും, വിഷയങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാം ഉദിക്കയീല്ല. ആത്മാ വിഷയ നിന്നുത്തനു ഉദിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പരമാത്മാ എല്ലായിട്ടും എപ്പോഴും ഏകസപ്രത്യേകായി നിന്നുത്തിരിക്കും എല്ലായപ്പോഴും ആ ആനന്ദം തൊന്ത്രിക്കാണ്ടിരിക്കാമല്ലോ എന്നാൽ, ആ ആനന്ദത്രപനായ പരമാത്മാവും സർവത്ര സദാ ഏകത്രപനായി വ്യാപിച്ചിരുന്നാലും, ഗോവിഞ്ഞറ ക്ഷീരം അതിന്റെ സർവാവയവങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരുന്നാലും ആ ക്ഷീര തനിൻറെ പ്രാണി മുലപ്പാരതിൽ മുടക മാത്രം സിഖാപ്പുത്രപോലെ, ഈ ആത്മാനന്ദവും ആനന്ദമയകോശത്തിൽ എഴുതാതിൽ പ്രാണിയാകം. ആകയാൽ ആനന്ദപ്രാണിക്കായാട്ടു് ആനന്ദമയകോശം സാദ്യമെന്നം വിജ്ഞാനമയങ്കാശം സാധനമാം ആകം.

ഇധപരണങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ മനാട്ടു് ആനന്ദം പ്രാണിയാകന്തായി പ്രത്യക്ഷപ്രമാണത്താലും ശാസ്ത്രപ്രമാണത്താലും കാണപ്പട്ടിരിക്കേ, ആരുആനന്ദം എന്നെന്നെ ആത്മാനന്ദമായിട്ട് ചേദം? ആ ആനന്ദം ആത്മാവിന്നെന്നതായാൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആനന്ദപ്രാണിക്കു കൂൾ, വാണിജ്യം, രാജ്യം, തപസ്സു്, ധാരാഭികൾ മുതലായ ക്രമങ്ങളെല്ലാം മുത്തേരോടെ എന്നതിനുയിട്ട് ചെയ്യുന്ന എന്നാൽ, ആവിധിയം അവിവേകം ഫേതുവായിട്ടുണ്ടാതെ വിവേകത്തെ പററി ചെയ്യുന്നതല്ല എന്ന ബോധമാകം. അതായതു്, ഒരു വസ്തു സപ്രത്യേകാട്ടുടിയതായിരിക്കുംപോലെ, ഒരു സപ്രത്യേകാട്ടുടിയതായിരിക്കുംപോലെ, ഒരു അവിവേകം ഫേതുവായിട്ടുണ്ടാതെ വിവേകത്തെ രണ്ട് സപ്രത്യേകാട്ടുടിയതായിരിക്കുംപോലെ. ഒരു സ്ഥിതിക്കു മുകളിൽ എന്ന അവിവേകം നിമിത്തമാകം. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഭാര്യ, പുത്രൻ, സ്ത്രീ, ധനം, ഇവററിൽ എറററും പ്രീഥമുടയ ഒരു വഴിപോകുമ്പോൾ അവരോടു ചേർപ്പു് നദീപ്രവാഹത്തെ സന്ധിച്ചു്, വലത്തായ പ്രാണങ്ങും നേരിട്ടു്, അവകലെയും തന്നെയും രക്ഷിക്കുന്നതിനാലോച്ചിച്ചു്, കൈയ്യിൽ പിടിച്ചിട്ടുന്ന തക്കൻ കനൃകയെ വിട്ടുചു് അല്ലം ദുരേശ്ചന്ദ്രപോൾ പിന്നം ശ്രദ്ധായി തോളിൽ ഇതനു കണ്ണിനെന്നും തള്ളിയേച്ചു പോകു ചീതനു ഭാര്യയേയും വിട്ടുകളിഞ്ഞു്, പിന്നം ശ്രദ്ധകൊണ്ടു് അരയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ഘലനമുള്ള വ്രദ്ധത്തെന്നും ശരീരമിതന്നാൽ എത്രയേധം സന്ധാരിക്കാമെന്നരച്ചു് തള്ളിയേച്ചു പോയി. ഇപ്പുകാരം പോയവസ്തു് ആദ്യകാലത്തിൽ സുവര്ത്ത കൊടുത്തിരുന്ന അവക മുത്തി സംബന്ധം, പ്രവാഹബാധയിൽ പ്രാണാഹാനിയെ ചെയ്യ തത്ക്ക അനിഷ്ടപദ്ധതിന്മുള്ളായി കയ്ക്കി നീക്കപ്പെട്ടു്.

മെല്ലു, ചക്രവർത്തിയായ ഒരു രാജാവു സാമന്തവസ്തുകൾക്കും വച്ചു കാണപ്പെട്ടേണ്ടി അവരുടെ നമസ്കാരത്താലും മേഖലയ്ക്കും എററുവും ശാരവത്തോട്ടുടർന്ന് അവരാൽ സൃഷ്ടികൾ പ്രസ്തുതി ബഹുമുന്നോടു അവരോട്ടുടർന്നിവലിയ സല്ലാപങ്ങളും സല്ലാപിച്ചു, അവിയം സന്ദേശത്തോടുകൂട്ടി അനന്തരം അന്തഃപുരത്തായിൽ ചൊന്ന അവരോടു കൂടിയിച്ചു, തന്റെ ചക്രവർത്തിത്പരത മേലായ സുവാലിലാസമായി നിന്നുച്ചു സുഖിച്ചിരിക്കേണ്ടോൻ്നു സൂഷ്ടുപ്പിയെ പ്രാപിച്ചു. പീറേറ ഭിവസം കാലാധിക്യാനാിൽ എണ്ണിറിയനു. ഇതുയും നേരം ചക്രവർത്തികൾ നിന്തു ചെയ്യാമോ എന്നു ഇഷ്ടമാരാൽ ചോദിക്കപ്പെട്ടവേ, ഇന്നലെ രാജ്യഭാരതത്താൽ അധികാരിമാരുമാണും അധികാരിക്കുന്നവും അവരെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനു സുഖമാക്കാനും അധികാരിക്കുന്ന ഉറന്തരിയെന്നു പറഞ്ഞു. എല്ലാവരാലും തന്നാലും എററുവും പ്രധി പ്രസ്തുതകൾ ചക്രവർത്തിത്പും ഉത്തമസൂഖ്യം അഭിനന്ധനയായാൽ അതിനെ നീക്കുന്നതിനു സുവാഹയുണ്ടായി എന്ന ചക്രവർത്തിത്പരത നിന്നിട്ടും പറയാനെന്നു്? ആ രാജാവുറന്തുണ്ടോ? ഇതു മായ സുഷ്ടുപ്പിയാനും, ഒരു ചക്രവർത്തി ഒരു ഭാഗത്തെ മതിക്കാശാനുപ്പോലെ, ചക്രവർത്തിയിൽപ്പെടെ തുക്കിപ്പെട്ടാണി കൂട്ടണമെങ്കിൽ എന്തു സുഷ്ടുപ്പിയാനും മേലായതായിരിക്കണമ്മല്ലോ. ആ ആറു. ഒത്തു അപേക്ഷിച്ചു് ചക്രവർത്തിയാനും ദിവം പുന്നായിരാം. ചക്രവർത്തിത്പരതിണ്ഠിരി സപ്രത്യപം ആനന്ദത്രംപമായിത്തന്നാൽ ഒരു സമയത്രം ദിവത്രംപമായി കണ്ണുകൂടാം. ആകയാൽ അവിവേകത്താൽ ചക്രവർത്തിത്പും ആനന്ദം പേശലെയും അതില്ലായു് ദിവംപോലെയും കാണപ്പെടുന്ന എന്ന പ്രാഥതെ വിവേകിക്കിൽ ദിവത്രംപമേ ആകും.

சுன்னாலே கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நிறைவேற்றி விரும்புகிறேன். அதை நிறைவேற்றி விரும்புகிறேன்.

‘തൊൻ ചക്രവർത്തി’ ‘എൻറെ രാജ്യം’ എന്നഭിമാനിച്ചു്, ഈ അഭിമാനത്വാൽ സുഖം പോലെ തോന്തിലാളും വിഭവകിച്ചാൽ ഒഃവദ്ധപം തന്നെയായിരിക്കും.

സുഷ്ടുപ്പവസ്ഥയിൽ രാജ്യാവു മരിച്ചവന്നായി കാണ പ്ലേട്ടില്ല. അവിടെ അവൻ ഏങ്ങാണെന്നും എന്ന നോക്കിയാൽ കടകമകകാദ്യാഭരണമാകട്ട, ആവശ്യം ധാരിക്കുന്ന ദേഹമാകട്ട, അവരെ കണക്കാനും കണക്കാനും കരണ്ടോറും പാഠാകട്ട, അവയുടെ അധികാരമാകട്ട, അതിനു വിഷയമായ രാജ്യമാകട്ട, ഇവരെ തന്ത്രായി അഭിമാനിക്കുന്ന മഹാഹംകാരമാകട്ട, സകലതെങ്കിലും വിട്ടു സുഖകാരണമായി യാതൊരു കാരണവും മുട്ടാതെ താൻതന്നെ തനിക്കു ആനന്ദസ്ഫുപമായിരുന്നു. ആവിധ ആനന്ദസ്ഫുപത്തെന്ന സ്വസ്ഫുപം എന്നാളും വിഭവകം ഇല്ലായും കയാൽ ഉണ്ടെന്നോൻ തൊൻ സുഖമായി ഉന്നാണെന്നെന്ന തന്ത്ര സുഖസ്ഫുപത്തെ അഹംകാരങ്ങേതാട്ടിട്ടി ചേരുക്കണ്ടു്, ആ അഹംകാരിയായ തന്നെ ദേഹസംബന്ധത്വാൽ ദേഹസ്ഫുപ പമായി നോക്കി, മകകാദ്യാഭരണ സംബന്ധത്വാൽ തന്നെ കീരീടിയാക്കാവെന്നാനും അപ്പും അപ്പും തന്നെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളെല്ലാം അഭിമാനിച്ചു്, ‘തൊൻ ചക്രവർത്തിയാകനു്’ എന്നു് അവിവേകം ഹേതുവായിട്ടു് എറിറവും പ്രീയവിലാസത്തെ പ്രശ്നപിശ്ചേപോൻ, തോനോ എൻറെ രാജ്യമോ എൻറെ അധികാരമോ എന്നു് ആ വിഷയസ്ഫുപത്തെല്ലാം കണ്ടു്, പരിത്വസ്ത്രിക്കാള്ളാതെകകണ്ടു്, നിശ്വലമായി അല്ലാനേരും നിശ്ചാരം അവിശ്വാസിക്കുന്നു, ആ അവസ്ഥയിൽ ഇന്ത്യയിൽ, വിഷയം ഇവകൾ വഴിയായി അന്തരീക്ഷം സത്തപാകാരമായി പരിശോഭിച്ചു്, ആ ക്ഷണത്താൽ അന്തരീക്ഷം സത്തപ്രസംബന്ധ മില്ലാതെ സത്തപ്രസ്താവി ആനന്ദമയകോശത്തിൽ ആഭാസമാകയാൽ അതിൽ ആത്മാനം ആനന്ദമയകോശത്തിൽ വഴിയായി ഉദിച്ചു നില്ക്കും. ആ ആനന്ദത്തെ ആത്മാനന്ദം എന്നറിയാതെ ആ വിഷയമാർത്ഥമായുംഈച്ചതായി ഓവിച്ചു് അതിനു വിഷയാനന്ദമാണു് അഭിമാനിക്കും. വിഷയം നീഞ്ഞേന്നോഴം വിഷയം വിരോധപ്ലേട്ടേന്നോഴം, അവിവേകംകാണ്ടു മുഖ്യപ്രതിയുണ്ടായി, ആ മുഖ്യപ്രതിയാൽ സത്തപ്രസ്താവി തിരോധാനപ്ലേട്ടു്, ആ ആനന്ദവും തിരോധാനപ്ലേട്ടു് ‘തൊൻ ഉഃഖിയാകനു്’വെന്നു് വ്യവഹരിക്കും.

ആകയാൽ അവത്തെ അവിവേകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് ദേഹസംബന്ധമായും മനോസംബന്ധമായും ഉള്ള വിച്ചിത്രമായ കമ്മ

ഞങ്ങളെ ലോകപ്പുശ്ചത്താലും ശാസ്ത്രപ്രമാണത്താലും വിധിക്കു പ്പെട്ടും. ആ വിധ കമ്മ്റ്റേറൈറ്റീസ്റ്റു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധനം ബുദ്ധിയേ ഒഴിപ്പും വേരു ഇല്ലാത്തതിനാൽ അതിവാക്ഷാഖാ തന്നെ ഇഹപരം ഒണ്ടം ബാധിക്കപ്പെട്ടു എത്തുവായിട്ടും, വിജ്ഞാനമുഖ്യക്കോശത്തെ സാധനമെന്നും, ഇഹത്തിലാക്കട്ട പരിതിലാക്കട്ട ആനും ഉദിക്കണമെങ്കിൽ ആനുദമയകോശത്തെ സാധ്യമെന്നും പറഞ്ഞു. ഈ വിജ്ഞാനമുഖ്യകോശം സൗക്ഷ്യമായി പ്രിയരേഖാലും വിസ്താരപ്പെട്ടതാക്കുന്നോ അതുനേതാലും ആനുദമവും വിസ്താരമായി പ്രാഘ്നിയാകം.

ഇങ്ങനെന്നയാകയാൻ പാശ്ചാത്യനാൽ, തന്മൂലംമായ ശബ്ദം ദികൾ, തദ്ദീപികാരങ്ങളായ ഘടനപടാഡി ഇഹപരബ്രഹ്മനും ദിവാകരം, ഇവ സമൃദ്ധവും സത്തപം, രജസ്സും, തമസ്സും ഏപ്പാ ഭൂമി ഗ്രാനിങ്ങളിൽ വികാരനാലുംകൊം. വിഷാന്താന്ത്രികശയയിൽ വിഷയങ്ങളെ ഇരുന്നിയങ്ങളാൽ ബുദ്ധി വ്യാപിക്കുന്നോ വിഷയത്തെ അഭ്യർഥവും വ്യാപിച്ചു ആ ബുദ്ധിയേ വിഷയാകാരങ്ങളായി അവകളിൽ മോഹത്താൽ മയന്തി, ആ മരക്കം ദേശപ്പെട്ടതി, അവകളിൽ മോഹത്താൽ മയന്തി, ആ മരക്കം കൊണ്ടും ആ വിഷയങ്ങളെയും തന്നെയും തന്നതയില്ലാന്നമായ അത്യാനന്ദത്തെയും വിവേകിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതെ ക്ഷണമാത്രം മുർച്ചിപ്പു നില്ക്കും. ആ അവസ്ഥയിൽ വിക്ഷേപമില്ലാതൊരു മുർച്ചിപ്പു സത്തപറ്റണം ആധികരിച്ചു അതിന്റെ അഭ്യന്തരം കൊണ്ടും സത്തപറ്റണം ആധികരിച്ചു അതിന്റെ അഭ്യന്തരം കൊണ്ടും പ്രാഘ്നിയാകം. വിഷയാകാരമായി ബുദ്ധിയേ ദേശിപ്പിച്ചപ്പു പ്രാഘ്നിയാകം. വിഷയാകാരമായി ബുദ്ധിയേയും രജോഗ്രാഹാകാരം. ആ വിഷയ ബുദ്ധിയുടെയും വിഷയങ്ങളുടെയും രജോഗ്രാഹാകാരം. ആ വിഷയ നേരുള്ളും ഇം ബുദ്ധിയേയും മോഹത്താൽ ദേശപ്പെട്ടതാണി ദേശാവാസം കൂടാതെ മുർച്ചിപ്പുള്ള ബുദ്ധിയുടെയും വിഷയങ്ങളുടെയും തമോ ഗ്രാനിങ്ങളാകം.

എന്നാൽ രജോഗ്രാഹാന്നതാലും രമോഗ്രാഹാന്നതാലും ബാധിക്കു പ്പെട്ട ബുദ്ധിക്കും സത്തപറ്റണാധികക്കും സിഖിപ്പാൻ കാരണമെന്നും സത്തപറ്റണാൽ, രജോ ഗ്രാനിങ്ങന്നതാലും ബുദ്ധി മുർച്ചിക്കും. ആ അവസ്ഥ നെന്നൊരു ശക്തി വിഷയത്തെ നാട്ടണതിനും സാമ്പര്യമുണ്ടിൽ തന്നെ ശക്തി വിഷയത്തെ നാട്ടണതിനും നില്ക്കും. ല്ലാതെ സ്വപ്നകാരണമായ സത്തപറ്റത്തിയിൽ ടുന്തി നില്ക്കും. അപ്പോൾ ആനുനാമായകോശമാർഗ്ഗമായി ആനും പ്രതിഗ്രഹിക്കും. ആ ആനുനാമായകോശത്തെ വിഷയമായി ഭാവിച്ചും മുൻപോലെ ആ ആനുനാമായകോശത്തെ വഹിമുവമായി ഉടിക്കും. അപ്രകാരം ഉദിക്കേ ആ ആനും തന്ന ബുദ്ധിയോട്ടു കലർന്നനിന്നും തമോഗ്രാഹവും രജോഗ്രാഹവും തന്ന

ളുടെ ശക്തിയാൽ കലന്ന് വിഷയാകാരങ്ങളായി അതിനെന ബുദ്ധി കു കാണിക്കം. ആ ആനന്ദത്തെ ബുദ്ധിയും വിഷയാനന്ദമെന്നു മതിക്കം. ആകയാൽ രജോഗ്രാഹണത്തെയും തമോഗ്രാഹണത്തെയും ബുദ്ധിയിലും വിഷയത്തിലും ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞു, അവയെ ഒള്ളി അവകളിൽ മരണ്ടുന്നീനും സത്തപ്രഭാതേതാടും റണ്ടു ഗ്രാഹങ്ങളും വിട്ടും ബുദ്ധിയേയും വിഷയത്തെയും മെക്കപ്പെട്ട ചുത്തിയാൽ ആനന്ദമയകോശമാർധമായിത്തന്നു ബുദ്ധിയുടെ ആദരവാൽ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു ആനന്ദം അനാദിവിക്കാ റോക്കം. അവിടെ വിഷയംവാം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആ ആനന്ദം ആത്മാ ടന്റെമെന്നു അനാദിവിക്കപ്പെട്ടും.

വിഷയം, ബുദ്ധി ഈ രണ്ടിനും റണ്ടു സ്വപ്രത്യേകം ഇരാ ക്കുനു. അവയിൽ ഒന്നു വികാരവും മരിയാനു നിർവ്വികാരവുമാകം. തമോഗ്രാഹം വികാരങ്ങളെ ചേർന്നിരിക്കം. സത്തപ്രഭാ ഗ്രാഹത്തെ ചേർന്നിരിക്കം. അതിനെ അറിയും പ്രകാരത്തെ വിചാരിക്കിൽ, ഈ നമ്മുടെ രാജ്യം നമ്മക്ക എററിയ ലാഭത്തെ തരത്തെത്തൊഴിളും ഇഷ്ടവന്നുവാകുന്ന എന്ന പുതിയ ഉദ്ദീപനവോൾ വിചിത്രങ്ങളായ ഗ്രാഹങ്ങളെല്ലെല്ല ഉടയ നാനാവന്നുക്കളോടു തുടിയ രാജ്യം ആ പുതിയിൽനിന്നും ഭീനമായി കാണപ്പെട്ടും, അതിനെ തന്നെറു ബുദ്ധിയിൽ ഉള്ള പ്രകാശം ചൂണ്ടി, അപ്പോൾ ഇഷ്ടവന്നു വായിട്ടു രാജ്യം പ്രകാശിച്ചും, ഇങ്ങനെ ഇതു നമ്മക്ക ഇഷ്ടവന്നു വെന്ന പ്രതി നടപ്പിച്ചും ആനന്ദിച്ചും, ആ പ്രതിയന്ത്യാൽ മുൻപറിഞ്ഞ പ്രകാശം ക്ഷണമാത്രം മുൻപൂച്ചും വിഷയഭാവം തുടക്കതെ ആനന്ദാന ഭവം ഉദിച്ചും അതോടു വിഷയവിഷയിയായി ഭേദഭാവം കണ്ടും, ആ ആനന്ദത്തെ വിഷയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാം സന്ന്ദേശിക്കുമാറു കാണപ്പെടുകയാൽ നാനാവിഷയങ്ങളായി തോന്തരിയ രാജ്യപ്രമാധ ഭീനഭീനവിഷയങ്ങളും ആ വിഷയാകാരവുത്തികളും വണ്ണവണ്ണ നങ്ങളായിതന്നാലും അവയ്ക്കു ആധാരമായിതന്നു വിഷയവും ആ വിഷയാകാരപ്രത്യിയും അവണ്ണമായിരിക്കേണ്ടാൽ വണ്ണമായും അവണ്ണ ചെയ്യും റണ്ടു ത്രപ്രത്യേകം വിഷയവും വിഷയാകാരമായി പരിണമിച്ച പുതിയും ഉള്ളവയുമാകം. അപ്രകാരം തന്നെ അതിനെ ‘ഈ വിഷയം’ എന്ന ചൂണ്ടിയ പുതിയും വണ്ണമായും അവണ്ണമായും റണ്ടു ത്രപ്രത്യേകം തുടിയതാകം. അപ്രകാരം തന്നെ ‘ഈ’ നമ്മുടെ എന്നും ആത്മസന്തയാൽ വണ്ണമായും അവണ്ണമായും അവരുക്കാരം പരിണമിച്ച പുതിയും അവയെ സ്വന്തമായി

பொவிக்கையால் அது அவர்க்காரோபாயியேந்திடுகிய அதும் சுதாயும் ரளு இப்பதோடு தூடியதாகும். ஹவயின் வளைவைதுய இப்பண்ண் ரஜோஸ்ஸவிகாரணமாகும். அவவளைவைதுய இப்பண்ண் சுதந்தப்பற்றைவிகாரணமாகும். வளைவைவைவைதுய பரிசுக்கா ஸாக் லட கொடுக்காதென் ஏக்காகாரமாயி ஸப்ரபீட்டுத்தி ஒர்க்கு பூரு தமோஸ்ஸவிகாரணமாகும்.

அதுயதிகால் அவவளைவிஷயத்திலுமிடுச் சுவவளைவைதுய வரிசுயைதுலை நிர்வாகிடு, அவவயின் காஸ்ஸப்பட்டு மூளை ஜெயும் நிர்ஜீவிடு, அது மூளைதெயும் அது மூளைக்குமாகந விஷயைதுக்கூடிய அதுமாயிடு களெடு, அவவயை பதேவருமீனைதுய விஷயைக்கரிக்கபோல் அவவீட விஷய நைத்துவிடு அது சூளைக்கால் காஸ்ஸப்பட்டுதெ ஶ்ராமாயிடு நிர்வாபீபோகும். மூளைக்கு மூலாய விஷயதுக்கூடிய நைத்துவோல் அதுயாரமரை அது மூளைத்து விடுபோகும். அது மூளைக்கு மூலாய விஷய நைத்துதெயும் மூளைத்துதெயும் அதுதுபோலெயுத்து மூட்டுக்கல் மாறும் வளைவைவைவைதுயிடு அதுதுபோலெயுத்து மூட்டுக்கல் மாறும் வளைவைவைவைதுயிடு அதுகாலத்தில் கரிக்கந ரேவக்கல் ஏக்கபோலெ வெகிக்கப்பட்டு. அதுகாரங்களை முன் வளைவைவைவைதுயிடு மூலாய விஷயதுக்கூடிக்காயாரமாயி நிறை குரைத்துய அவவளைவிஹய நைத்துதெயும் மூட்டுதெ களெடு தட்டுதெயோல் அவக்கு நிர்வாக அவக்குதெ அதுதுபோலெயுத்து துபாடி விகாரமரை வ்யாபக அவக்குதெ அதுதுபோலெயுத்து துபாடி விகாரமரை வ்யாபக நூத்து மாறுமாயி காஸ்ஸப்பட்டு. அது அவங்கமயின் உஸ்ஸிய விஷயத்து மாறுமாயி முறையீரிக்க விகாரனைது விடுச் சுவகாரனைக்கால் விகாரனைது விடு விஷயத்து அவஃதுயாயாரமாய அவவளைவிஷயத்து, குரைத்துக்கூடிக்கூடு அவக்குதெ அவக்குதெ அதுதுவபேப்பட்டுதெ வளைவைவைவைதுய விஷயா விகாரனைது அதுதுவபேப்பட்டுதெ வளைவைவைவைதுய விஷயா காரணமாயி பரிசீலனமிடுச் சுவபீடுச் சுப்ரக்கதியால் மூத்து கரிசு நிலை.

அதுபூகாரங்களை அது அதும் சுதந்தயேந்தகுடிய அவர்க்கா ரவும் அவவயை ஏக்கேனிடு ஏக்கப் பிசுக்கபோல் வளைவைவைச் சுதந்து அது அதுதுக்குதெ அதுதுவிரைந்து பரி ஸாமரைதை நைத்துய அது அதுதுக்குதெ அதுதுவிரைந்து பரி ஸாமரைதை நைத்துயி ப்ராபிடு, அவவயை சுவபீடு, சுப்பங்காவமாய ஸப்ரக்கதியி நால் கேபேப்பட்டு நிலை. ஸப்பங்காவமாய அவர்க்காரமக்கா அதும் கேக்கதியாக்கதை, அதுமூவே அதுநாஸப்பதுப்பமாயிரிக்க அதும் கைதியாக்கதை, ஏக்கால்கை அதுநாஸப்பதுவாயி காஸ்ஸப்பட்டுக் கைதை, ஏக்குவர்க்கா அதுநாஸப்பது மூஷுவங்குவாயி காஸ்ஸப்பட்டுக் கைதை, அது மூஷுவங்குவாயதை ஸப்ரமெநா பரக்கதை அது அதுநாஸப்பதுவாயி ப்ரியபூத்தி அது அவர்க்காரவ்யா அதும் கைதியாய ஸப்ரமெநா ப்ரியபூத்தி அது அவர்க்காரவ்யா

പക്കത്താട്ടം സകലതും കലൻ നില്ലും. ആ വിധ പ്രിയപുത്രി ആനന്ദസ്പത്രപമായ ആരമ്പശക്തിയാകയാൽ അതിൽ മാത്രമായി ആനന്ദവും അവയിൽ പ്രതിഫലിച്ചു ഉള്ളിലും വെളിയിലും നിരന്തരമായി പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കും.

ഈ ആനന്ദത്തെയും ഇതെന്ന ബുദ്ധിവ്യാപകത്തെയും വണ്ണാം വണ്ണാം വിഷയപുത്രികളും വ്യാപിച്ചു് അഭ്യേശമായി കൂടി പ്രതിജ്ഞാനത്തെ ഒരച്ചു് മുർഷ്ണിപ്പത്രു് അഹങ്കാരത്തിന് തമോഗ്രംഖമാകയാൽ അതിനെ നീക്കിയാൽ വണ്ണാം വണ്ണാം ത്രിശ്ശൂ ശ്രീ അഹംകാരവും അതിനാൽ വ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഇതെന്ന ബുദ്ധിവ്യാപത്രിയും അതിനാൽ വ്യാപിക്കപ്പെട്ട വണ്ണാം വണ്ണാം വിഷയപുത്രിയും അവയുടെ ഉള്ളം വെളിയും വ്യാപിച്ചു് ആരമ്പശക്തിയാകുന്ന പരിപൂർണ്ണമാക്കിച്ചേരു് പ്രകാശിച്ച ആരമ്പശക്തിയാകുന്ന സപ്പസ്പഭാരമെന്ന പ്രിയപുത്രിയും വിവേകജ്ഞാനം ശാഖകൂട്ടി അന്നഭവത്തിനു സിഖിക്കും. അവകുളു പറഞ്ഞ പ്രകാശിച്ചു് നീഭാനത്തോടനബന്ധിച്ചു് രജോഗ്രംഖത്തെയും നീക്കേണ്ടതാണോ.

അതിനു ചായമെന്നെന്നെങ്ങനെയും നാൽ ഭിന്നഭിന്നാനുള്ളായി തോന്നിയ വിഷയപുത്രികൾ ഭാതികങ്ങളുടെ അളവിനു് തക്കതായി ഉളിക്കയാൽ അവകൾ നീഞ്ഞുനോഡി ആ അളവും വിചുപോകും. അവകൾ വിംട്ടും അവയുടെ അഭാവമായിരിക്കും. അവകുളുടെ അഭ്യവിനു തക്ക മുത്തികളും അഭാവമായിക്കൊണ്ടു് വണ്ണപുത്രിക ഉണ്ടെന്നുവും വിചുപോകും. അപ്രകാരംതന്നെ അവണ്ണാം വിഷയപുത്രിയും നീക്കകിൽ അവകുളു വ്യാപിച്ചു് ബുദ്ധിവ്യാപത്രിയും അതിനെ വ്യാപിച്ച അഹംകാരപുത്രിയും വണ്ണാം വണ്ണാം മുഹമ്മദായി നീഞ്ഞുപോകും. അപോഡി ഭാവാഭാവവിഷയം കൂടാതെ, വണ്ണാം അവണ്ണാം അവണ്ണാം നീഞ്ഞയിച്ചുകൂടാതെ, അതിരിറര ആരമ്പശക്തിയാകുന്ന പ്രിയപുത്രി മാത്രം ആനന്ദഘനമായ അനഭവത്തിനു സിഖിക്കും. അപാരം ആ ഉപാധിയെ നീക്കിയാൽ ആനന്ദമാത്രമായി ശേഷിക്കും. മറുപടിയും പ്രിയപുത്രി ഉളിക്കിൽ ക്രമ്പുത്തപോലെ സൃക്കുതിപുടിയോടു് അനഭവത്തിനു സിഖിക്കും. രാത്രിസ്പഭാവത്തെ അറിഞ്ഞു് വിഷയപുത്രികളു കല്പിച്ച വ്യാപിക്കേ അവയിൽ ഈ ആനന്ദമേ നീക്കുമ്പറ്റ നീറഞ്ഞു നീഡ്യും. ഇതിനെ അറിയാതെ അവിവേകജ്ഞാനാക്ക വിഷയാനന്ദമെന്ന ഭാവിച്ചുകൊള്ളും. ആകയാൽ മുൻപറഞ്ഞ വിച്ചാരണാവാവെകത്താൽ മുഹമ്മദമായനബന്ധിച്ചുലും.

[ശൈഷ്യൻ, പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉപാധികളെ നീക്കി, ശേഷിച്ച അത്മാവാക്കന തന്നെ ആനന്ദത്രംപനായനമെലിച്ചു്, തന്നിൽ ആരോപിതമായ സകലരേതയും അസാത്തനനം ജീവമന്നം ദിവെ മെനം നിന്നുയെച്ചു് ബാധിച്ച അനന്ദത്രംപനായ താൻ, അവയെ ദ്വാം ബാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ബാധിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടു് സത്ത നം, അവകൾ അവന്നുവാക്കയാൻ പ്രകാശിക്കാതെ ജീവമാഡാലും താൻ സപയംപ്രകാശിക്കുമ്പോൾ ചിത്തതന്നം, ശേഷിച്ചിട്ടതു തന്മ ക്ഷാമായി വേരോഹ വന്നുവില്ലായുക ഹാൽ സത്തനെ ചിത്തു്, ചിത്തതന്നെ ആനദം, ആനദമേ താനാകയാൻ സപയം സച്ചി ഭാനദാവണ്ണെക്കരസമന്ന താനായ തമഹിമചയത്തനെ ഇഷ്ട വന്നുവെന്ന അനന്ദിച്ചു് സപയം അനന്ദക്കെടലിൽ മുഴകി.]

മനോനാഭമാർഗ്ഗ നിരുപണ പ്രകരണം

ശിഷ്യൻ: പരമത്വായ പ്രാണനാമ, സകല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ആത്മജ്ഞനാനത്തെ പ്രാപിച്ച മഹാശാത്രം ചരിത്രങ്ങളിലും മനോനാശം തീരുതെ മഹോപശാന്തപദവിയായ അദ്ദേഹമഹപ്രാപ്തി സിഖിക്കയിബ്ലേറം, ആ മനോനാശം നിമിത്തം വളരെ മഹാശാർ ഏറ്റവും പ്രണാസപ്പെട്ട എന്നം, ആ മനോനാശം അതികംിന മെന്നം, ചിലേടത്തു് അതിലാലുവെന്നം കാണപ്പെടുന്നു. ആയ തിനാൽ മനോനാശത്തെ പ്രാപിച്ചു് ആനന്ദസിഖിക്കളും മാർഗ്ഗ തത്ത അതളിച്ചുയേണ്ടെ!

ആചാര്യൻ: നീ ചോദിച്ചതു ഏറ്റവും ഹസ്യമായുള്ളതന്ത്രം. ആത്മാവെന്നവൻ ചരാചരണങ്ങളായ അനേകകോടി ബുദ്ധാശ്വര സാധനങ്ങളെ തണ്ടിര വിസ്താരമായ വ്യാപകതയിലും മനസ്സിൽനിന്നും ഒരു അഥാരത്തിൽ ഉംഖാ ഇല്ലായോ എന്ന സ്ഥിതി യിൽ അടക്കി വച്ചു്, ആ മനസ്സിനെ, രജ്ജുവിൽ തോനിയി സർപ്പത്തെപ്പാലെ, തന്നിൽ തോന്നിച്ചു് തോനിക്കാതെയും പ്രകാശിച്ചു നില്ക്കും. ഈ മനസ്സായതു സ്വപ്നക്ലുജാതാൽ കല്പിക്ക പ്പെട്ട സമുലസൂഷ്ഠുകാരാണിങ്ങളും മുന്ന ശരീരങ്ങളെല്ല സ്ഥാന മാറ്റുള്ള ചന്ദനപ്പുകൾക്കിനു് അവസ്ഥാത്രം നേരുന്ന ശാഖാപ ശാവകളായി ചേർത്തു് ശരീരത്തുനേരുളിൽ ‘ഞാൻ’ ‘എൻഡിന്റു്’ എന്നുള്ള അഭിമാനങ്ങളാകന്ന മുന്ന റിരൂഫുള്ള അഹംകാരമന്ന കോടിയ വിഷങ്ങളെല്ല ചെർപ്പിക്കുന്ന സർപ്പത്തെ സ്വപ്നക്ലുജതാൽ ജനിപ്പിച്ചു്, അതിനെക്കാണ്ടു് ആ ദൃഷ്ടത്തെ പുറിച്ചു്, ആത്മവസ്തുവായ സർവ്വാധാരമുഹമചേതനയുമന്ന മഹാസ്വത്തായ എന്നനന്നിയിരുത്തുകയും അവസരം കൊടുക്കാതെ തച്ചത്തുകൊണ്ടു് നില്ക്കും. അല്ലാതെയും മഹാമൃദുവമായ ഇത്തല

മലിനീയനെന്ന സർപ്പംപോലെ ആവരണവിക്ഷപണങ്ങളാകന്ന ക്രൂരമായ വിഷത്തെ അധികരിച്ചതായുള്ള രണ്ട് ശക്തികളെ തന്റെ ഒരു കോടികളിലും രണ്ട് ശിരസ്സുകളുന്ന പോലെ ഉഡി പ്ലിച്ചു്, അവകളാലും ആ ആനന്ദനിധിയിൽ ആതം അന്വദിക്ഷ നാഡിനു ഉപകാരപ്പേടാതെ വിജ്ഞംഭിച്ചു നില്ക്കും. അല്ലാതെയും, തന്റെ വിക്ഷപണത്തിയുടെ ചോദ്യയാൽ ചാരച്ചരമായ അന്നു കൊടാടി മുഹമ്മദിനാഖാലും ക്ഷണമാത്രാഭിനി തോന്നി പ്ലിച്ചു്, അതിനു പാശ്ചാത്യും നടത്തി വരുന്ന മുഹമ്മദില്ലതു മഹേശ്വരസദാശിവന്മാരെന്ന പണ്വകത്താക്കണ്ണെ ആ കൃത്യങ്ങളിൽ അഭിമാനിച്ചതുപോലെ ചെയ്യു്, അതിനെ നീതിപോലെ നടത്തിച്ചു്, ആരെയും ഏദേതപ്രപാജവത്തെ സത്യമായി വിശ്വസി പ്ലിച്ചു്. അല്ലാതെയും, തന്റെ സങ്കല്പത്തിലൂം സ്ഥമുലനുഷ്മ കുറഞ്ഞെന്നും പാശ്ചാത്യങ്ങളെ ഒരു ഭാഗം മുഖ്യമായി പോലെയും ഒരു ഭാഗം ചേപാനം പോലെയും കാണിച്ചു്, ഈ ജഡാജലം ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ടു വക്കപ്പീനും സാക്ഷിംബായി ചിന്മാത്രായി പ്രകാശി ക്കുന്ന സർവ്വാധിഷ്ഠാനാദ്ധേതന്ത്രം ഇവകർക്കനുമെന്നിയ പ്രവർത്തനത്തെ നന്തകിയെപ്പോലെ നന്തിച്ചു നില്ക്കും. മേലും, ആകാശത്തിൽ ചുഴിം വരുന്ന ഇടത്തീയു് പോലെ, ജീവന്മരണ മെന്നു ഒരു കോടാടിയിൽ പിടിച്ചു കൊടാടിയ തീയോട്ടക്കുടിയ ജീവ ന്താരെ സംസാരമാകന്ന പെത്തവെള്ളിയിൽ നിലയില്ലാതെ ഈ ചുഴിറി, അവർക്കു അതിനാലുണ്ടായ ദ്രശ്യങ്ങളെ നിവർത്തിക്കുന്ന തീര മാൾഗ്രാമിയാതെ ദ്രശ്യപ്ലിക്ഷിം. ഒരു കാലത്തിൽ ഈ പ്രപാജവത്തെ ശുന്നമുഖായി കാണിച്ചു്, മരറാതെ കാലത്തിൽ ഒരു തനവിൽ നബം മുതൽ ശിരസ്സു വരെ ഉഡിച്ചു് സൂചി കരുത്തവാൻ സ്ഥലമില്ലാത്ത വസ്തു ഉച്ചവുത്തപ്പോലെ, അവിടെയും നാമ ഗ്രപ്പങ്ങളെക്കാണ്ടു പരിപൂർണ്ണമാക്കം. കാളക്കുവിഷത്തക്കാർക്കിനിനമായി, സഹകിതത്തക്കതല്ലാത്ത, ഇപ്പാലാമാലാക്കലമാജുള്ള കാലമെന്നു ഒരു തത്തപ്പത്തെ നന്നിക്കുന്നേമാണു ശക്തിയാക്കി ക്കൊണ്ടു്, ദേവതിപ്പുർഗ്ഗപത്രപക്ഷിസ്തോറാദികളും ചരവസ്തുക്കളും കുട്ടി, സ്ഥമുലപാജുത്തമുഖായ അചരവസ്തുക്കളും കുട്ടി, ഇവകൾ മഹാകാളരാത്രിയെന്ന മഹാസകാരം ദ്രശ്യങ്ങൾ നോന്നാതെ വിധത്തിൽ വിഴുങ്ങുന്നതുപോലെ, കബാളീകരണം ചെയ്യലെ സഹജ തോഴിലായിട്ട് ആരെയും മുർഖിപ്പിച്ചുകളില്ലും. അല്ലാതെയും തന്നെ കല്പിക്കപ്പെട്ട ശ്രദ്ധിസ്തുതി ഇതിഹാസപ്രാണാഗ്രംഭങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും പരിഞ്ഞപ്പെട്ട പണ്ണപാപങ്ങളും അം

നിപാതത്താൽ ആരെയും തലപൊക്കവാൻ പാടില്ലോതുവിധി തതിൽ ഇട്ട തപിപ്പിക്കണം. ഈ വിധമായ മനസ്സു ആർക്കോ വരുമായി നശിച്ചതെന്നെല്ലു വ്യവഹാരം ദർശാനം തന്നേയാണെങ്കില്ലും അതിനെ ജയിച്ചു് ആ ആനന്ദനിധിയിൽ തടവുകൂടാതെ ഭജിഞ്ചാറും ഉപായം പറഞ്ഞുതരാം.

അതിവിസ്താരമുള്ള ബുദ്ധാണ്ഡങ്കാടികളെ തണ്ടരം ആണമാറുതേരാളുമുള്ള സങ്കല്പവേഗത്തിലടക്കാി, ഉണ്ടാ ഇല്ലയോ എന്നു് ശക്തിക്കമാറു് അളവില്ലാത്ത വ്യാപകമഹിമയോടു താൻ ചേന്നിൽ നാലും, വേദാന്ത ശാസ്ത്രങ്ങളാൽ പരിപൂർണ്ണാണു കാഞ്ചാനിധിയായ സദ്ഗുരുതവിന്റെ ഉപദേശ മാഹാത്മ്യാഃാൽ അതിനെ നോക്കിയാൽ അതിൻ്റെ ശക്തി അപ്രകാരം മോഹിപ്പിക്കായില്ല. ഘടപടാഭി സത്തു മുതിനെ ചീച്ചു് ഇല്ലാതത്തുപോലെ, ഈ മനസ്സുവിന്റെ സങ്കല്പത്തെ ചീച്ചു് മുൻപറഞ്ഞ പ്രപഞ്ചം ഇരിക്കാൻ പാടില്ല. ഘടത്തെ കണ്ണു കണ്ണാലും ആ കണ്ണുവിനെ മനസ്സു അറിയുന്നതുപോലെ, ഈ പ്രപഞ്ചമാകട്ടെ, അതിനാധാരമായ സങ്കല്പമാകട്ടെ, അതിൽ ഉചിക്കനിടമായ കേവലം മനസ്സുനു പറയപ്പെട്ട നിർവ്വികാരംപോലെയുള്ളു, കണക്കില്ലാത്ത വ്യാപകവുത്തിയാകട്ടെ, ഇവകൾ എത്തവിധം ഉണ്ടായി ശോകിക്കാം എന്നു് വിവേകാനുഭൂതിയാൽ നോക്കിയിൽ, ഉള്ളംഖകയുംഖിരിക്കുന്ന കനിശയനുപോലെ, നീലുംശയമായി ദ്രോഷാവിന്റെ അഥാനുശ്ചിയിൽ ഒഴുകിയിൽ ഒഴുകുന്നതായും, ജീവമായും, സപ്തപ്രകാശത്താൽ തോന്തി പ്രകാശിക്കുന്നതായും, അനുഭവത്തിനു വരും. ഘടത്തിനെ മുത്തു വ്യാപിച്ചു് ആ ഘടം ഒരു വസ്തുപോലെ പ്രകാശിച്ചാലും അതു കാലഗ്രാമത്തിലും തനിക്കു വേറായി തനിൽ വരുത്തുപോലെ ആ ദ്രോഷിയിൽ അവ കാലഗ്രാമത്തിലും ഇല്ലാതത്തായും വരും. അപ്രകാരം വന്നാൽ ആ അനുഭൂതിവുംബന്ധകാണ്ഡം ഇടവിടാതെ അനസ്യാനം ചെയ്യു് അവയെ ചേരഡിക്കിയിൽ വ്യാപക അഥാനുഭൂതംമാറ്റമായും, ഓരോരോ കാലത്തു് ഉണ്ടായി നശിച്ചാലും അവകൾക്കു് സാക്ഷിയായും, ഈ ആത്മശത്താനാരഭവം ദംഗപ്പടാതെ പ്രകാശിച്ച നില്ക്കും. ഈ വിവേകാനുഭൂതിയാൽ ആ മനസ്സുവിനെ ജീയിക്കണം.

അപ്രകാരം തന്നെ സമുലസുക്ഷ്മകാരണങ്ങളെന്ന ശരീരത്രയ ഞൈരെ ശാഖാപശാവകളായി ചേന്നതായുള്ളു സംസാരചനന്നു ക്ഷേത്രത്തിനെ പുറിക്കിടക്കുന്നു. ശരീരത്രയാടിമാനങ്ങളായ മുന്നു

ശരീരസ്കാളാടക്കുടീയ സകലതാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട അഫഷ്റ്ററ മെന ആ സർപ്പം ആ സംസാരമായ ചാദവാഗ്രഖശത വിച്ച നീണ്ടി ചേരുക്കപ്പെട്ടു് ആ സുവനിധിയെ നീരർഗ്ഗളമായി ഭേജി ക്കിമാറുപദ്ധതിക്കാം.

സമുലദേഹം എന്നതു് രക്തം, മാംസം, അസ്ഥി, ശാഖയു്, തോൽ, ഔലം, മലം, രോമം, ദന്തം, കഫിം, ലവാളിൽ സംയോഗസൂഫമായ തുള്ളു്. അതിനെ വിവേകദശിയാൽ പിരിച്ചു്, തൻറെ മുൻവശത്തു എതിരായി ഒരു കയറു കെട്ടിയതായി ഭാവിച്ചു് അതിൽ ലളക്കേ വൈദ്യുരിയായി തൃക്കിയിട്ടുന്നു കാഡിയാൽ താൻ അശരീരിയായ ഇണ്ടാനസ.ആപദ്ധകാഡം മുഖിൽ ശരീരപോലെ തോന്നിയ തന്നു മുഖിൽ തൃക്കപ്പെട്ടു്, ആ വികാരങ്ങളാകന സംയോഗം നീണ്ടി വൈദ്യുരിയായി അനഭവി ക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടു്, ശരീരമെന്ന നാമത്തിന്റെ അർത്ഥത്തോ വിച്ച പോകം. ഇപ്രകാരം ഇടവിടാതെ ദ്രശ്യതരാഘ്യാസം ചെയ്കിൽ അതു രേഖക്കല്പം ശരീരമായി തോന്നാതെ ഘടനയിൽ താൻ എന്ന അനഭവം ആർക്കം ഉണ്ടാക്കാത്തതുപോലെ, തന്നെ ശരീരമെന്ന അബ്യാസം ഭവിക്കാതെ തന്നെത്താനേ നീണ്ടിപ്പോകം. അപ്പു കാരം തന്നെ ഇം ഓഷ്യാവും തന്നിൽ തന്നും കാണപ്പെടാ തത്തിനാൽ അശരീരിയായ ഓഷ്യാവു മാത്രമാണു പ്രകാശിച്ച നീൽക്കം. ഇം അനഭവം ദ്രശ്യതരമായി സിഖിച്ചാൽ ആ ആഹാരം കാരമാണ് സർപ്പത്തിന്റെ ക്രൂരമായ ഒരു ശരീരസ്കാളമായി വെച്ചപ്പെട്ടു് നീണ്ടിനമായിപ്പോകം. ആ സർപ്പത്തിന്റെ ദരുളു തലകളും നശിക്കുമാറു് ഉപദേശിക്കാം.

തന്നും നീണ്ടി അശരീരിയായ ഇം ആത്മവു് അണ്ടാന്താന്തിക്കായി പ്രകാശിക്കിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധാലൈക്കൽ മുതലായ പതിനേഴു ശർമ്മി ചേർന്നുപുക്കു് ശരീരം അവനോട് അങ്ങേം മായി കലർന്ന നാട്ടുകും. ഭിന്നഭിന്നലക്ഷ്യം അംഗീകാരം പാരിയോഴം ശക്തിക്കുള്ളൂ സംഹൃദിപ്പിച്ചു്, അവരെ ആകാശത്തിൽ ചിത്ര രിയ ഭിന്നഭിന്ന ലക്ഷ്യം അംഗീകാരം ദാനുപുരുഷാലൈ ദ്രശ്യപ്പെട്ടതും, സൂര്യനു കാണാനു ദ്രക്കിനും ആ സൂര്യനും ഉള്ള ദ്രശ്യത്തിന്റെ അളവിനെ ഇതുമാത്രമെന്നു മതിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ആത്മച്ചുഡ്സിക്ക ഇം പതിനേഴു തത്തപ്പും അതിദ്ദേശത്തിൽ ദ്രശ്യ പ്പെട്ടമാറു നോക്കായാൽ ആത്മസംബന്ധത്തെ വിച്ച നീണ്ടി അണ്ടാ ദീക്കളുന്നപോലെ അനാത്മവസ്ഥകളായി ഭവിക്കം. ഇം വിവേകാംഗത്വത്തിനാൽ അനവരതവും പരിഞ്ഞപ്പുകാരം അവക്കളും

നോക്കൻ ദ്ര൷ഷ്ടിയിൽ ആത്മതേപനാനസന്ധാനവും, ആ പത്രി നേരു തത്പര്യത്വായ ദ്രൗദ്യവസ്തുകളിൽ അനാത്മബുദ്ധന്മെ രാഖാൽ നോരിട്ട് അഹമഭ്യാസനിപ്പത്തിയും ദ്രവ്യത്രമായാൽ അഹമഭ്യാസമുഖിക്കേണ്ടില്ല. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ദ്രവ്യമായി സ്വിഭിച്ചാൽ ഈ വിവേകാനന്ദത്വത്തിനെന്ന വാളാൽ വണ്ണിക്കു പ്പെട്ട നിജ്ഞിവന്നായി, ആ അഹംകാരമെന്ന സർപ്പത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ തലയും നശിക്കം.

അപ്രകാരം നെന്ന അഹങ്കാരമെന്ന സർപ്പത്തിന്റെ മരിറായ തലയും നശിക്കമാറു അനന്തരമിക്കാം. ഈ പതിനേഴു തത്പര്യത്വാടുക വേർപ്പെട്ടു അശ്വരീരിയായ അഥാനദ്രഷ്ടിമാത്രമായി ഈ ആത്മാവു പ്രകാശിച്ചാലും ഈ ലീംഗരീരിം ശ്രദ്ധമായി വിട്ട് നീഞ്ഞിയതുകൊണ്ടു എ കാലത്തു് ത്രിപ്പടിഗൃഹന്മായി മുത്തു ഭാവമാക്കുന്ന സ്വഹൃദത്തിയില്ലാത്ത സൂഷ്ണ്ണിയെന്ന ഏവസ്ഥ യുണ്ടായി ആ വിധ അഥാനദ്രഷ്ടിയെ വിട്ടപോയതുപോലെ തോന്നിപ്പിച്ചു നിൽക്കം. അതും ഇംഗ്ലീഷികാസത്തോടുടർന്നിയ അഥാനദ്രഷ്ടിയുടെ ഉണ്ടവു വഴിയേ തന്നെല്ലാണു്. ഇതിനെ പരിശോധിപ്പിതു പരിപാകരും അതിസൂക്ഷ്മവിവേകവുമുള്ള അധികാരിയാൽ മാത്രം കഴിയും. ആയതുകൊണ്ടു് അതിനെ കൈട്ടാലു്.

ഒരു ദോന്നല്ലോല്ലാത്തതായും, ഏകിലും അവിടെ അഥാന ദ്രഷ്ടി ഈ ദിക്കിലും നിന്നു യിപ്പാൽ പാടില്ലാത്തതായും, ആ അവസ്ഥ ശ്രദ്ധനാലും ധാതോനാമരിയാതെ സുവമായുറുന്നെന്നെന്ന അഥവാഭിനന്ന ഇന്നൊരു ഏല്ലാവത്തം സാധാരണയായി പ്രതീതിയിൽ വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടുകയാൽ ആ പ്രതീതിവെല്ല കൊണ്ടു് വിവേക രാഘവരെ ധാതോരാറെ തോന്നാലും ഇല്ലാത്ത പ്രകാരം ആ അനദ്രത്തിനെ ഉള്ള മട്ടിൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ വിഷയകരിപ്പാൽ അപ്രകാരമേ ഒന്നാദിവം ഉഡിച്ചു നിൽക്കം. ആ അനദ്രത്തിനെ അതിസൂക്ഷ്മമായ വിവേകക്കു സ്വയന്ത്രവാദാർത്ഥാൽ നോക്കി അവിടെത്തെന്നു സകലുസ ത്രാസംബന്ധം തുടക്കതെന്നു നോക്കിയ ദ്രഗന്ധവത്താൽ അതിനെ ദ്രശ്യപ്പെട്ടതുമായി അതു ദ്രശ്യത്വത്തെത്തെ ചേറ്റി അനാത്മവസ്തു വായി, മുസിൽ സുരൂമണ്ണല്ലെഷ്ടാനും പറഞ്ഞതുപോലെ, ബഹുഭൂരാജിൽ വിലക്കി നിൽക്കം. അപ്രകാരമേ ഈ ആത്മാ വിശേഷ ദ്രഗന്ധത്വിയും ധാതോരാറെ തോന്നല്ലോല്ലാത്തതായും ത്രിപ്പടി ശ്രൂന്നുമായും അഭാനദ്രഷ്ടി ഇരിക്കുന്നില്ലെന്ന നിന്നു യിക്കു പാടി ല്ലോരത്തു ആയും ഉള്ള ആ അവസ്ഥയെ, ആ രണ്ടാമത്തെ

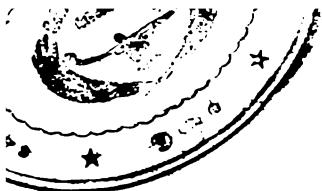
താനേ ഇരിക്കുന്ന, ഇല്ല എന്ന പ്രതീതിക്ക പോലും വിഷയമീ സ്ഥാവരം ശുന്നും പോലെ ഭവിച്ച നിൽക്കും. അല്ലാതെയും യാതൊരു ലക്ഷ്യംതാലും കരിക്കാൻ പാടില്ലാതെ സ്പദാവത്തോടുകൂടിയ താകയാൽ യുക്തിക്ക അനന്തരമാണു ശത്രുക്കാണ്ട് കർത്തും, അകർത്തും അനുഗ്രഹകർത്തും റാക്ടി മുതലാൾതെല്ലാം അതിൽ കുറിയിച്ചു നിൽക്കും. അതിനെ ആരുംണാ നിന്നുന്നയിച്ചു പറവാൻംഗങ്ങളുണ്ടോ? എന്നാൽ അപ്രകാരമായാലും പറഞ്ഞപ്രകാരം ഒരു സത്രു അതിനെ സിഖിക്കാതിരിക്കുന്നാൽ അവസ്ഥവാഴിപ്പോകം. പ്രകാശിക്കാതിരിക്കുന്ന അലും അപ്രകാരം തന്നെയാകം. ഈ രണ്ട് സ്പദാവരും അ നിൽ ഇരിക്കുന്നായി സമ്മതിക്കിൽ ഉടമിരിക്കുന്ന—പടമി രിക്കുന്ന—പ്രപഞ്ചമിരിക്കുന്ന—അജ്ഞാനമിരിക്കുന്ന, അപ്രകാരം തന്നെ ഇവകൾ രോഭിക്കുന്ന എന്ന വ്യവഹാരബന്ധത്താൽ ശോഭി ക്കുന്നും ഭിന്നഭിന്ന വികാരങ്ങളാട്ടു ചേന്നു ഈ പസ്തകൾ അങ്ങേതു നാമങ്ങളുടെ അർത്ഥമെല്ലാകം. അപ്രകാരം തന്നെ, ഇവകളിൽ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, രോഭിക്കുന്ന എന്ന വാക്കുകൾ മാർപ്പണാതെയിരിക്കുന്നു ഇവകളുടെ അർത്ഥം. അവ കളിൽ നിന്നും അനുഭവജ്ഞാക്കണം. അഞ്ചിനെയായാൽ അവയുടെ വിലക്ഷണത്പരത ചേർന്നിരിക്കും. അതും അവകൾ ഭിന്നഭിന്ന ഐളായ വികാരങ്ങളാട്ടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന വികാരത്പരതിനു വിലക്ഷണമായ നിർവ്വികാരത്പരത ചേർന്നിരിക്കും. ഇപ്രകാരം വിവേകാനന്ദത്തിയാൽ, കണ്ണ ഒരു പദ്ധതത്തിൽ വിസ്താരമുള്ള ഗ്രഹണിനു വെളിയിൽ ശാഖയുടെ കാംഗ്രൂം കാണപ്പെടാതെന്തു പോലെ, അതുപൊലും നിർവ്വികാരമായുള്ളൂ എ രണ്ട് സ്പദാവ തത്തയും അഭ്യവത്താൽനോക്കി അവകളെ എ അജ്ഞാനം. വരെ യുള്ള മുൺപരം വസ്തുക്കളിൽ കോർത്തിട്ടു നോക്കിയാൽ അവകൾ തന്നു വികാരങ്ങളെയും തന്നു ത്രപ്പണങ്ങളും വിട്ടുനീണ്ടി ഈല്ലാ തന്ത്രങ്ങളായി ഭവിക്കം. എ അനബന്ധങ്ങളെയും എ സ്പദാവത്തിൽ തന്നെ നോക്കിയാൽ ആത്മജന്മാനാനന്ദത്തിക്ക വേറായില്ലാതെ അതു മാത്രമായി ശേഷിച്ചു നില്ലുക്കം. ഇപ്രകാരം സത്തിനെ അവ കർക്ക വ്യവസ്ഥാപിക്കാതെല്ലാം സത്തതീല്ലായും കയാൽ അപ്രകാരം തന്നെ അവസ്ഥവാകം.

ഇപ്രകാരം ഇക്കാരണശരീരമായ അജ്ഞാനത്തെ വിവേകാനന്ദത്തിയാൽ അവസ്ഥവായി നിരാകരിച്ചു, അപ്രകാരംതന്നെ മുൺപരം അനസന്ധ്യാവിശ്വശത്താൽ ഭവിച്ച മുഴുപ്പിയാക്കന്ന കാരണശരീരമെന്ന ദ്രുവസ്ഥവായ അനാരുദ്ധവസ്ഥ ആത്മസം

வென்றுதிட்டாத வெறுமேற்றதில் பிரதிக்ஷேபப்படுக், அதிலே அவர் மலூயாஸ்தை விவேகாநாட்டியான் பூசைத்தமாயிடுக் கீகி, ஏற்ற காலத்து அதிலே அவர்மலூயாஸ் உடிகொதிரிக்கமாடுக் கீகி, இந் மூன் ஶோரண்டலேஇங் கடகா அஸங்஗ோபாஸீகாநாயி பிரகா ஶிக்ஷன் அப்பிடியை வழங்குவாய் அவர்ப்பத நடிகளிற் யமாத்தம் மாய ஸாக்ஷியாக்கன இந் அத்தமத்தைக்காட்டில் அவர்மற்றம் அதைக் காலத்து விடுபோகாதே இரிக்கமாடுப் புத்தின் வென்றுதிட்டாத விவேகாநாட்டியெலங்கொள்ளுக் கீர்த்தரங் அடிய ஸிக்கின் அல்லூயாஸ்தால்வர்ஷயூநாக் பரிசை ஸ்பாநாவங் ஸிலிசி க்கு. அப்பிரகாரம் ஸிலிசிப்பாற் அது விவேகாநாட்டியாக்கன வாலூாற் அது அவர்க்காரமாய்க்கன ஸாந்த்திகளிற் மூனாமதைத் தல யூங் வள்ளிக்கெப்படுக் கிருஜ்ஜிவாயி புகந்தலாக்கத்திற் ஹெறு விட்டுதை போகும்.

அக்கரையும் காலம் அந்திச்சாதை உரண்டிவியன பிரதீதியோடு ஸுவமாயுரையைக்கை அதுக்காநாவங்கை காளைப்படுக்குயாற் அதுக் கை மேல் பூஷம் ஏற்கு ஞாதிப்புமானதைக் கூடுதலாகப் புதுப்பாக்குப் படுத்துக்கொள்ளுக்கை வருமானத்தை வழங்குவிக்கு ஸிலிக்கையிலு. அப்பு காரமாயாலும் விஷயாக்காவைக்கை ஸுஷ்பிர்யாக்காவைக்கை பரிசை பெட்டு அதுக்காலம் இந் அதுவரளைவிகேக்ஷப்பக்கத்திக்கலூாற் வொயிகை பெட்டுக்கொள்ளுக், விஷமிருக்குமிரும்புக்கை போலை, அதுதூநிக் குதுப்புக்கை நிறைக்கை கொடுக்கும்பொன்று நிறைக்கை மாயி வெளிக்கையிலு. இந் அதுவரளைவிகேக்ஷப்பண்ண் அவர்க்காரதைக்குட்டி நீண்டி நிஷ்டிப்புவைப்பிடியை அத்தமத்திற்குமாய் மஹா உபஶாக்கப்பத வியாயி ஸிலிசிப்புக்கொள்ளுக் குட்டியை பரிசேஷ்டுப்பூந்துமாயி ஸ்தா நிழுநாவுமாயி பிரகாரிக்கு.

[ஸிலிசிப்பு, உபஶாக்குப்புக்காரம் ஸமாயி சேஷன் கேவேறு யாலூயாஸ் விடுப்புக்காரி பிரகாரிச்சு.]

ആര്യവാനവിക്കുഷപനിപുത്രത്തി പ്രകിരണം

[സപാത്മാനന്ദരസാംബുധിയിൽ മുളകിയിൽനാ ശിഷ്യനെ ആചാര്യൻ അലിംഗന വിശ്വേഷിത്താൽ പെഹിർമ്മവപ്പുട്ടതി. പ്രക്ഷിണനമസ്‌കാരപുർവമായി തന്റെ മുത്യിഞ്ചു മഹാക്രണയെ ശിഷ്യൻ പലവിധമായി പുകഴ്ന്നു!]

ശിഷ്യൻ: സപാമി, ഭീനരക്ഷക, ദേഹത്രയാദിമാനഭായ മുന്ന തലകളുള്ളതായും ഇതലമണിയെന്നുപോലെ ആവരണവിക്ഷപനങ്ങളായ രണ്ട് തലകളുള്ളതായും വർണ്ണിച്ചതിൽ മുൻപറഞ്ഞ മുന്ന തലകളേയും ചേരുക്കിക്കൊടു ഉപാധം ശാന്തഗഹിച്ചതുപോലെ, മറുള്ളവയെ നീക്കുന്ന മാർത്തനയും ഉപദേശിച്ചതേണം.

ആ പാര്യൻ: ഇതലമണിയങ്ങാട് സഹാനങ്ങളായ വിക്ഷപാവരണങ്ങളുന്ന ശക്തികൾ രണ്ട് കോടിയില്ലെങ്കു തന്ത്ര ശക്തിയാൽ ആനന്ദനിബിഡയ ആർക്കം ആട്ടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ആക്കിച്ചുള്ളാലും, ആതിനെന്നും ജയിപ്പാനപായമെന്നും.

ഇതലമണിയെന്നു സർപ്പം ബഹുദൃഢിഷ്ടിയുള്ളത്. അതിനെന്ന് ദ്രോഡിയിൽ എത്രൊക്കെ വന്നു എത്രിരിട്ടാലും നീറിപ്പോകം. സ്വത്തിനെന്നും അധികരിച്ചതായ, കാളക്കടവിഷവന്നാക്കൾ മേലായ ക.ടിനമുള്ള, ആവരണവിക്ഷപനങ്ങളായ ശക്തികൾ എററവും കരിനമുള്ളത്. അവധിൽ വിക്ഷപരക്തിയെന്നും തന്നാൽ ഉണ്ടായ പർപ്പണനഗരമന്നപാലെ എല്ലാമില്ലാത്ത ചരാചരണങ്ങളും അനേകലുഹാണ്യകോടികളു സ്ഥിഷ്ടിക്കമെന്നതിൽ, ഇരുജാലവിദ്യാൽ അനേക ഗജരമത്രഗപലാഭികൾ കല്പിക്കപ്പെട്ടു് എവരാലും പ്രത്യുക്ഷമായനഭവിക്കപ്പെട്ടാലും ആ ഇരുജാലക്കാരരാം തന്ത്രമിമ്യായും ഇരുജാലവിദ്യാൽ കല്പിതമെന്നും അറിവുള്ളതുപോലെ, തന്നാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട പ്രപഞ്ചത്തെ മിമ്യായെന്നാക്കു

തന്നാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടതന്നാക്കട്ട വിവേകം തുടക്കത്; അതിനെ പുല്ലിയാക്കന്തിനു നോക്കിനില്ലോ. അതിൽ ഉപഹരിത്തജീവരചെ തന്മുദ്ദേശക രൂത്തിവിഭാവക്കങ്ങളുള്ളടക്കത് സ്വന്നമായി വികാര നേർ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ആ വിക്രഷപരശക്തിയിലെഒഴു ദഃവ സംഗ്രഹത്തിൽ മുന്നൊഴുമാണ്, നാപഭാവമായി അവിനാശിയാക്കാൻ മരിക്കുന്ന കഴിവാർത്ഥം, സഹിപ്പാൻ വയ്ക്കാത്ത വിധത്തിൽ വിശ്രാംതി പ്രാപിപ്പാൻ ഇടക്കില്ലാതെ ഭജിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയിൽ നാലും, ഈ വിക്രഷപരശക്തി അളവിലുള്ളതു പ്രപബ്ല്യാക്കാരമായി ദൈക്ഷണാമജിൽ നാർന്മാഖിനത്താമാണി ദൈക്ഷയില്ല. ആ നിമി തത്തെത്തു നോക്കിയാൽ പുരക്കരണങ്ങളുടെ പാശ്ചാത്യപാശ്ചാത്യത്തിലും പ്രായക്കൂത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു്, സംസാരത്തെ മുന്നിട്ടു്, ആ വിഷയാക്കാരങ്ങളും താനേ പരിശീലിച്ചു്, സാവകരും ആ പരിശീലനം ചെയ്യാണിൽ വഴിയായി അതായും നാമത്രംപദ്ധതി മേഖലയിൽ നിന്നും തന്നിൽ ഉപഹരിത്തമായ പ്രത്യുഗ്ര ചെപ്പതന്മുക്കാശവല്ലാൻ പ്രകാശിച്ച നില്ലും. ഇങ്ങിനെയായാൽ ഈ പുരക്കരണങ്ങൾക്ക് പ്രത്യുക്കണപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ അതേതു നാമത്രംപദ്ധതിമേഖലയിൽ ആപ്രകാരമേ അക്കരണമാക്കുന്ന വിക്രഷപരശക്തിക്കും തന്നിക്കളും പ്രകാരം വ്യവഹാരത്തിൽ സിഡിച്ചു ദക്ഷണാത്താൽ ആ വിഷയങ്ങൾ വിഷയപ്പെട്ടക്കയില്ല എന്നും അതക്കരണത്തിനും, സാളിജി നേതൃത്വാനും പുന്നകാവലോകനവിഷയത്തിൽ ഉപനേത്രം ഉപകാരപ്പെട്ടനുത്തോപാലു, ഈ ബഹിഷ്കരണസഹായത്താൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ വിഷയപ്പെട്ടാമെന്നാൽ, ആസന്നം ഉപനേത്രം ഉപകാരപ്പെട്ടാത്തതുപോലെ; ഈ റണ്ട് കരണങ്ങളും ജീവമാക്കാൻ ഉപകാരപ്പെട്ടക്കയില്ല. ഇവ ജീവങ്ങളും തന്നാലും ചെപ്പതന്മുക്കാശും ഇവകൾക്ക് വിഷയങ്ങൾ വിഷയമാക്കാമെന്നുൽപ്പാടു ആ ചെതാവു തരിൽ ഏതും വിക്രഷപരശക്തിയേണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ കല്പിതമാക്കാൽ, രഹിഷ്വിന തന്നിൽ കല്പിതമായ സർപ്പത്തിന്റെ സ്ഥിതിനാശങ്ങൾ അറിഞ്ഞു തുടങ്ങതുപോലെ, മുൻപറഞ്ഞ ഇല്ലത്തിന്റെ സ്ഥിതിനിനാശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതാക്കാൻ അതു പാടില്ല. ആക്കയാൽ ഇല്ലകാരം ആലോച്ചിച്ചു് ഉദിച്ചു അങ്ങനെക്ക് ഗ്രൂപ്പമാണ്യംഡാളും ബഹിഷ്കരണങ്ങളും ആ ഗ്രൂപ്പമാണ്യത്തെ ഉചിപ്പിച്ചു വിക്രഷപരശക്തിയേണ്ടും ഇതും ജീവജാല ദ്രിഷ്ടാന്തത്താൽ പറഞ്ഞ അതിന്റെ വിവേകത്തെയും അതിന്റെ ജീവത്പരത്തെയും, ബഹിഷ്കരണം, വിക്രഷപരശക്തി, പ്രംഗം ചെപ്പതന്മുക്കാശും ഇവകൾക്ക് മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരം കല്പിതപ്പണ്ണം

വിഷയപ്പെട്ടായുകയേയും വിവേകാനന്ദവത്താൽ നോക്കിയ പ്രതീതിഭാഗങ്ങൾ മുമ്പ് സുക്ഷ്മശാരകത്തെ അംഗാരകാക്ഷാക്ഷാ റാക്കി അതിൽനിന്നും അഹമമല്ലുസന്നിപ്പത്തി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തുപോലെ ഇവകൾ വിവേകാനന്ദത്തിക്കാണ്ട് ഭിന്നഭിന്ന ലക്ഷ്യം നേതൃത്വചേർന്ന് ദൃശ്യവസ്തുവായ അനാമവസ്തുവായി ആര്യമണം ബന്ധം നിന്നേ ബഹുഭൂരം ഇരിക്കുകാണ്ട് അവശിഷ്ടിൽ അഹമി ലൂപാസത്തെ നിവർത്തിച്ച് പ്രത്യംഗരംചെതന്നുത്തിൽ ദ്രവാര മായി പുതിസഹായം ത്രികാതെ അഹമമന്ദബം സർബിച്ചാൽ ഈ ചെച്തന്നുത്തിനു വേറായിട്ടില്ലാതെ താനം രാഞ്ചി കാര്യമായ പ്രപഞ്ചവും ശേഷിച്ചു മഹാ ഉപശാനസ്ഥാനമാക്കുന്ന വിഗ്രഹി ഭൂമിക്കയെ പ്രാപിച്ചു ഈ ജീവനാം, ഇന്ത്യാലുത്തിൽ കൂടു വസ്തു ക്കുളം മിച്ചുകൈന്ന ഇന്ത്യാലുക്കാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, തന്നിൽ കാലത്രയത്തിലും മുൻപറഞ്ഞവയില്ല എന്നിങ്ങനെ. അദ്ദേഹത്തീയ നിജാനന്ന സുധാസിന്ദുവായി പ്രകാശിച്ച നില്ക്കും.

ശിഷ്യർ: എന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞ ലിംഗരഥീരാദിക്കളെപ്പോലെ യല്ല ഈ സപ്തസമുദ്രങ്ങളെല്ലായും ഒരു സാധനവും ത്രികാതെ ഒരു ജല ക്കണം പോലും ശേഷിക്കാതെ ചുഴിറി ആകാശത്തിൽ വീണി യെറിയുകയും, അപ്പുകളാചലനങ്ങളും സപ്തമേഖനങ്ങളും പഞ്ചത്താങ്ങളും യൂളിയുളിയായി നിലയില്ലാതെ ചുഴികയും, ചാറുസുരൂനക്ഷ ഗ്രാഡികൾ സ്ഥാനം വിട്ടും അവശമായി ചീതുകയും, ഇപ്രകാര മല്ലാം ചെയ്യുന്ന, മഹാപ്രളഭവാതംപോലെ ആർക്കണം ദയക്കരമായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ഈ വിക്രഷപരശക്തിയെ ജൂഡിക്കുന്നതും അതിന്റെ ചലനബന്ധം നിറവുത്തും എന്നൊന്നുണ്ടെന്ന ശരിയിട്ടോ?

ആചാരം: നീ യെന്ന ശക്തിയും ശരിതന്നു, എന്നാലും ഒരു ഭാസിയായവർ ഭരാശാസ്ത്രപ്രകാരം രാഗവസ്യ അടഞ്ഞക്കുളം അട്ടുസിച്ചു താളും മുതലായവയേഴുടെ ചേർന്നു സംഭരിയിൽ നടക്കുന്നോരി അവ ഒരു നോതും, റാന്റും മുതലായ അപചയവങ്ങൾ ഭാവനാസ്ത്രാം മിത്രം ക്ഷണാത്മകയിൽ ബഹുവകുത്തുവായ ചുഴിച്ചുക്കുളം പ്രാപിച്ചുല്ലോ അതിനു കണ്ടുകൊണ്ട് നിന്നു പ്രശ്നാവിഭാഗം ചേരുന്നി മന മാഖാകട്ട അതിവേഗമായാകട്ട ചലിപ്പും കാരണമില്ല. ഇപ്രകാരം ധീരനായി, വിക്രഷപരശക്തിയുടെ ചേപ്പുരെയ നോക്കി ക്ഷണാഭ്യന്തരങ്ങാൽ ഈ ആര്യമചെതന്നുത്തിനു അനുഭവഭൂമിപോലെ തോന്നി പ്രകാശിക്കുന്ന പരാപരമായ പ്രപഞ്ചങ്ങളെല്ലായും അവിലഭത്തെയും നശിപ്പിച്ചും ഉദിപ്പിച്ചും, ക്ഷണാത്മകയിൽ തൊഴിൽ ത്രികാതെ 'നിണ്ണിപ്പോകം. വിവേകാനന്ദത്തിയും അവയുടെ

ആരാത്തയും ഉല്പത്തിനാശങ്ങളെല്ലായും ദർശിച്ചു് തന്നെ അവിനാശിയായും, ശാത്വികൾ കഠിനതയോട് ചേന്നു പലാശമതിച്ചു തുറ്റു്, പലാചരങ്ങളുായ ജീവവസ്തുക്കളുടെ നമ്മതിനുകളെല്ലു്, ഇവകൾ തന്നെ സംബന്ധപരിക്ഷാമാനവും നോക്കി ആനുദിച്ചു്, ഭ്രംതസ്ഥാനമായി ജീവമായി ട്രണ്ടുമായി അബാദവവസ്തുവായി കല്പിതമാണിരിക്കുന്ന വിക്രഷപരാക്രമി മുതലായവകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം അഖ്യാസം നിശ്ചയിപ്പായതുകൊണ്ടു്, എടക്കം ആക്രമി കൗളി ക്രമ്പിച്ചിയായി നോക്കിയാൽ അവകൾ കാണപ്പെടാതെന്നു പോലെ, ആ ആത്മദ്വക്കാൽ അവകളെ സകലത്തെയും നോക്കിയാൽ അപേതിയൈയും ആ ട്രക്കിൽ ലയിച്ചു് ഇല്ലാതയ്യായി അപേതിയൈ നിജാനന്ദസ്പദഗ്രഹമായിട്ടു് തന്നെ അപരോക്ഷമായി സിഖിക്കം. അക്കാലത്തു മനസ്സിന്റെ ഒരു കോടിഭേദ അവലംബിച്ചു് വിക്രഷപരാക്രമിയാകുന്ന ഒരു തല വെട്ടപെട്ടു് നശിക്കം.

മരുരാത തലയായ ആവരണാശക്തിയെന്നാതു്, മുൻപറഞ്ഞ വിക്രഷപരാക്രമിയെയും അതിലുഡിച്ചു് പ്രപഞ്ചത്തെയും തന്നീക്കുന്നമായിട്ടില്ലാതെ വിധത്തിലാക്കി, അന്യകാരം പോലുള്ളതന്ത്രാവരണാശക്തിയാൽ പ്രപഞ്ചസ്മൃദ്ധിയെ കബൈളീകരിച്ചുതുപോലെ അധികാരിയാന ആത്മബൈചതന്യസ്മൃദ്ധാരേതയും കൂടി കബൈളീകരിച്ചു് പ്രായമായി പ്രത്യക്കിംഗ് ജീവംപോലെ ആത്മം നിന്നുമാറ്റു് ആക്കിച്ചെച്ചയും. അപ്രകാരമുള്ളതു ആവരണാശക്തി സൂഖ്യപ്പീ, മുർച്ച, പ്രളിയം മുതലായവയിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം അനാഭവികപ്പെട്ടു്. അതിനെ പരിശോധിക്കുക എന്നുള്ളതു് എററുവും ദുർലഭം. സൂഖ്യപ്പീയിൽനിന്നും, ഉത്മാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നോടും, നീനമറിയാതെ സൂഖ്യമായുരുന്നി എന്ന പറയുന്നു. മുർച്ച തെളിയുന്നും ഫുരുത്തും ഭയം കൊണ്ടു് മുർച്ചിച്ചേം ആ ദേക്കന്തരാനേന്നു ദിക്കളോടുകൂടി നാശനെ ഉണ്ടാക്കു് എന്നീക്കുന്നു. നാലുകാരം തന്നെ മരണാവസ്ഥയിലും ജീവന്മാർ ആ ആവരണാശക്തിയിലാം ക്ഷണിക്കാതുതും പരലേക്കണ്ടാരു, ജനനം ഇവകൾക്കാഡായി, അതിനു തക്കതോഴും സൂഖ്യംവാദിക്കുള്ള ആ അന്തക്കരണോപാധിയിൽ പ്രതിബീബിച്ചുംകുന്ന ചെത്തന്യത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടു്, ആ വാസനാപരമ്പരയാൽ അനേകകോടി ജനനമരണങ്ങളെ വെളിയിൽ പററിപ്പിടിച്ചുവരുന്നപോലെ ദ്രജിക്കുന്നു. സമാധിയിൽ നിന്നു് ഉത്മാനം ചെയ്യുമ്പോൾ സർവാധിഷ്ടാനപ്രത്യുഗ്രണിഷ്ടപ്രപഞ്ചം

പേരിതീയാമെച്ചതന്നുത്തിൽ ആരോപിതമായ സകലപ്രപഞ്ചം ക്ഷേമം വിവേകാനുദ്ദേശത്തിയാൽ ഇല്ലാത്തതായി നിരാകരിച്ച് സമാധിശ്വസ്യ പ്രപിച്ച പ്രകാരം, അവിടെ ത്രിപുട്ടിയില്ലാതെ പോയില്ലെങ്കിലും ആ ശാന്തിമാനായി ഉത്ഥനം ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പകാരം അതിവിതലമായ ഭിന്നങ്ങിന വിചിത്രകാര്യങ്ങൾക്ക് താൻ എക്കുക കാരണമായിത്തന്നു റാത്തിക്കുന്നു. ആ ശക്തിക്കുള്ള മുതിയുക്കുറവുണ്ടോളുക്കുടിയ സദ്ഗുരുത്വപ്രധാനം വിവേകാനുദ്ദേശക്കൊണ്ടു നോക്കും, സൗര്യസന്നാധിയിയിൽ എന്മക്കാണംബേളന്നപോലെ, നീഞ്ഞിപ്പോകും. ഇതിൽ താഴെ പറയുപ്പെട്ടവസ്ഥകളിൽ ആവരണശക്തിയാണും ലയിച്ചുണ്ടിച്ചതായി പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതിനെ വിചുന്നിന്ത്യാ കുടുമ്പം പരമാത്മാവിൽ ഒപ്പുകൂപ്പെട്ട്, പ്രാണീച ആവരണശക്തി വഴിയാൽ ഇതിച്ചുരുത്തെന്നു ഉദിച്ചുതന്നു എന്നും ഏതൊന്തും, സൗഖ്യപ്പെട്ടവസ്ഥയിൽ കത്താഡോക്കാവായി ശോധിച്ച വിശ്വാസമയ ആത്മാ വിഷയ ഗ്രഹണസാമഗ്രികളായ കരണങ്ങളും വിചുന്നിന്ത്യാ തന്ത്രപാധിയായ വിശ്വാസപ്പെട്ടവയും വിചുന്നിന്ത്യുമേഖല ജേണയം, അഥവാ ഏന്താ ഉപാധികൾ അവനിൽ അഭാവമാകയാൽ, അഥാതുമാത്രം പാധിജോട്ട് തനിച്ചു ശ്രദ്ധായുശ്വരന്നന്നുഭില്ലാതെ അഥാത്രോപാധി താൻ ഇതനാട്ടം ഇല്ലാത്തപോലെ നിതപകാരമായി ഭവിച്ച്, അതു, നാിരാഖാവമായി നീഞ്ഞിപ്പോകും. അക്കാലത്തു ശാഖാലൈപ്പാദിശവേച്ചന്നും തന്ത്ര സ്വന്തപ്രമായ, ബിംബമായ, തുടസ്യ മുഹമ്മദെച്ചന്നുമാത്രമായി ശേഷിച്ച നീനോ പ്രാരബ്ദ്യക്കമംഘാത്മാ ജൂഗ്രദിവസമയെ പൂർവ്വമണ്ഡിയ നീതിപോലെ അഥാതുപ്രാപാധി മുഹമ്മദായി ക്രമമായി വിഷയസാമിഗ്രികളായ കരണാഖാഡാ ഉപാധികങ്ങളാട്ട് പ്രാപിച്ച നീല്ലും. ഇതിനെ വിവേകാനുദ്ദേശരിക്കാനും നോക്കാനും നോക്കിയാൽ, കരണം മുതൽ അഥാതുത്പാനം ഉപാധികളോട്ട് സംബന്ധിക്കുമോണി, ജാഗ്രത, സപ്പനം എന്നവക്കുള്ള വിചുന്നിന്ത്യുമേഖല സൗഖ്യ പൂശിച്ചുനും ആകും. ഏന്താൻ നോം അറിയാതെ ഉറന്തിരെന്ന പ്രതീതിയിൽ ആവരണശക്തി അവിടെ ഉള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നാൽ, ഈ ഉപാധികളോട്ട് മുടിയ അവസ്ഥയിൽ അനഭവിക്കപ്പെട്ട പുതതിജ്ഞാനത്തെ അഭ്യേശ അഭ്യന്തരങ്ങാം, മുതൽ ആവരണശക്തി സ്വന്തമായി തന്നെ അവിവേകമില്ലാത്തതിനും സപ്രകാരമായിരുന്നിട്ടും സപ്രകാരമായിരുന്നിട്ടും അവിവേകമില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെ അഭ്യന്തരങ്ങാനെമുന്നും ധാരിച്ചു, വാസനയാൽ ആ ആവരണശക്തി ഉഭിച്ച രഹ്യാതെ വേറില്ല. മേലും ആ ആവരണശക്തിയേം തന്നെ സുവമായിരുന്നു എന്നാൽ പ്രതീതി കാണപ്പെടുകയാലും, രണ്ടും

രവവസ്ഥയെ പററിയിരിക്കുന്നതാലും, ഈ സുവാന്നത്രീഡൈ ഒഴിച്ചു് മററുള്ള യാത്രാനിഗോയും അറിപ്പത്തില്ല ഏതൊരു നോം ശാറിയായു് കാക്കന ആവരണം ശക്തിക്കു് അർത്ഥമം പറയപ്പെടേണ്ടതായി വരും. അപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടാൽ ഈ ആവരണം ശക്തി തന്റെ ചേഷ്ടയെ വിച്ച് നീങ്ങാം താരം സപത്രുപമററു് അവസ്ഥവായി ഭവിക്കണം. അപ്രകാരാത്തനെ അജ്ഞാനാനുഭവിയെ മാത്രം സ്ഥാപിച്ചു് നീതുപാക്കിലും ആ അജ്ഞാനാനുഭവിക്കുന്ന, എനം അറിയായു് കാക്കന, ഒരു അജ്ഞാനം തുടങ്ങുന്നു് അതിനാൽ പ്രകാരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അജ്ഞാനം ല്യൂമാനമായി കാണപ്പെടുകയാൽ, അതിനാലും തന്റെ ശക്തിക്കു വിട്ടു് അവസ്ഥവാകേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ഈ ആവരണം ശക്തി അവസ്ഥവനും വരികിൽ, എല്ലാവരാലും ഒരപോലെ അനുഭവിക്കുപ്പടാൽ കാരണമെന്തു് ചുന്നാൽ, ഈ ആത്മബൈചതന്യും നീതുനീർവ്വികാരത്തിപ്പടിരഹിത തുടമ്പമെച്ചതന്യുമാകം. അപ്രകാരം രാനപാരികൾത്തുപരി, ഉപാധികൾ ത്രിപ്പടിഗ്രന്ധജ്ഞവസ്ഥക്കു ഇംകം. ഈവയിൽ ആത്മബൈചതന്യും പ്രശ്നവിംബിക്കുന്നവരിൽ ഇവകൾ തന്നെ ചേതനവസ്ഥപോലെ പ്രകാരിക്കണം. തുടമ്പൻറെ സപത്രുപവിശേഷകമില്ലായു് അയാൽ ഈവയിൽ പ്രശ്നവിംബിച്ച ചിരാഭാസൻ ഇവകളും വിച്ചുനീണ്ടി, തുടമ്പമാത്രമായി ശേഷിച്ച ഈവ ത്രിപ്പടിയില്ലെന്നതുകിനാൽ ജൂഡിഷ്പോലെ തോന്നുന്ന ആത്മബൈചതന്യും സപത്രുപവും, ഇതുനുമില്ലായു് കക്കാണ്ടു് കരണ്ണാദികളോടു് സമശ നമ്മന ഒപ്പാലെ ദോന്നാം. ആക്കയാൽ ഉത്തരവാദിയിൽ വാസന നാരഹിത നീരാകാര ത്രിപ്പടിഗ്രന്ധപുതിയിൽ ആത്മബൈചതന്യും പ്രശ്നവിംബിച്ചു്, ആ മുത്തായിൽ അതിനു് എന്നു ഭീനപ്പെടാതെ ശാത്രൂക്ക്ഷമായി വാസന ഉഭിച്ചു് ആ വാസനാപുതിയിൽ ചെച്ചതന്യും പ്രശ്നവിംബിച്ചു് ശാതിനു് ബൈലൈച്ചു പുശ്വമായ മുത്തിയും ഉപഹിതചെച്ചതന്യാനുഭവി പ്രകാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അംഗീനയും അതിനാധാരായ നീർവ്വിശേഷകുടമ്പമെന്നും വിവേക ത്രിനുമായു് ഈ ദാസനാജ്ഞാനം അവകളിൽ തന്റെ വിച്ചുരിസംബന്ധം ഇല്ലാണു് കുഞ്ഞാണു് ശാന്താനാഭാവമുക്കുന്ന ആവരണം ശക്തിപ്പാലു് തന്റെ വിച്ചുതീസംബന്ധ താഴെ തന്നെ തന്നെ പ്രജ്ഞാത്മകമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ട വിജ്ഞാഭിച്ചു നീക്കും. ഈതു തന്നെയാണു് അവരണം ശക്തിയുടെ ആരോപബീജമാകുന്നതു്. ഈതു് അന്നാദിജായ ഉള്ളതു്. ഈ സുക്ഷമവാസനയാൽ ആരോപിക്കാപ്പെട്ടാലും തന്റെ നിലയില്ലാത്ത പുശ്വാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച വന്നതിനാൽ, സപാളതില്ലാഭിച്ച പുതാഷൻ സപചിതാവിനെ തന്റെ കാരണം

മായി ഭാവിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ ആവരണങ്കരതി സകലത്തിനും കാരണമാകം. മേലും വാസനയിൽ പ്രതിബിംബിച്ച അണാനും വിള്ളതിയോട് കൂടിയിരുന്നാലും, അതിനു മുൻപെട്ട പുതിയിലൈ ദിച്ച് അണാനും വിള്ളതിയെ വിട്ടുനീണ്ടിയിരുന്നാലും, തുടന്തു പരമാത്മസപ്തദശത്താനും ശ്രദ്ധയനീതപാഡികമായിരുന്നാലും, ഇതും സ്ഥലങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുടുകൂടിവരുന്നതുകൊണ്ട് അണാനും സപ്തദശം അല്ലെങ്കിലും അനുഭവിക്കപ്പെടുകയാൽ അതിനെ വണ്ണിക്കുന്നതിനും ആത്മം ശക്തമാരാക്കുന്നില്ല. എത്ര പ്രകാരം തത്തിലും വിച്ചാരാസഹനിയമായ ഈ ആവരണങ്കരതി വിച്ചാരിക്കുപ്പട്ടാൽ അവസ്ഥവായിരത്തെന്ന സിദ്ധികം. ഇപ്രകാരം വിവേകാനുഭൂതിയിൽ നിഷ്ഠയിച്ചു്, വസ്യാപ്തത്രാനിൽ അനൃപ്പത്വം തുഞ്ഞുവായിരുന്നു അവസ്ഥാസം വത്വാൻ പ്രശക്തിയില്ലാതെനും, അഖ്യാസത്തെ വിട്ടുനീണ്ടി അപ്രകാരം കാരംതന്നെ ഇതിനെ നിഷ്ഠയിപ്പാൻ കാരണമായി പറഞ്ഞ സേവപാധികനീതപാഡിക്കുമലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം അഞ്ചുന്നേണ്ടിയെ ഉള്ളപട്ടി അനുഭവിച്ചു്, ഈ ആവരണപുത്രതി സപപ്രശ്നാശിൽപ്പോലും ഉദിക്കാൻ അവസരമില്ലാതെ ക്ഷയിച്ചു്, ആ ശാന്തവിശ്വല ഗതാർ നിരാവരണപരമ്പരയുമുണ്ടെങ്കിൽ ചെപ്പതന്നുമാത്രമായി അ ചുമത്തിണ്ടാനാണവും നിരന്തരാനുഭൂതിയായി സിദ്ധിക്കിൽ, ആ വിവേകാനുഭൂതിയാക്കാനും വാഴ്ചക്കാണ്ടു് വെച്ചപെട്ടു് പുന്നത്തമാനരഹിതമായി മനസ്സുപ്പത്തിൽനിന്ന് രണ്ടാം തലയും നാശിച്ചപോകം.

രോഗി: മുർഖ്ചു, മരണം, പ്രളയം, സമാധി ഇവകളിലും ആ ആവരണങ്കരത്തിയുടെ പ്രവേശമിരിക്കേ സൂഷ്ണവും സമയം കൊണ്ടു മാത്രം അനുഭൂതിക്കാംവും അതുകൊണ്ടു മരിച്ചുവന്നാളിൽ

അത്രചാ: മുർഖ്ചുവസ്ഥയിലും അതിയേരുന്നതാടക്കുടിയ മനോവാസന തന്നെ ആക്കാലമന്ത്രത്തുമുള്ള സപഭാവങ്ങളാട യാഥനാനീനെന്നും അഭിധിവപ്പുടാതെ വാസനാത്തിരുത്താനും തന്നെ മുഖമായി ആവരണമെതിയിൽ ലയിച്ചു്, ആ പുതതിയും വിച്ച നീണ്ടി, ചിഡാഭാസൻ തുടന്തുമമാത്രമായി ശേഷിച്ചു്, ഉത്തമാനദശയിൽ ഭയക്കും കളോട് ചേന്നവനായി, പുർവ്വവാസനാവിശേഷത്താൽ കാണപ്പെടാലും, മുർഖ്ചുവസ്ഥയിൽ എപ്രകാരം ഇതനാവെന്ന ചോദിച്ചാൽ സൂഷ്ണവും വസ്ഥാനുഭൂതിയോട് സമാനമായിട്ട് അണ പറയും. അപ്ര

കാരം തന്നെ പ്രളയാവസ്ഥയും മരണാവസ്ഥയും ഭവിക്കം. സമാധ്യവാസമയോ എന്നാൽ, ആരോപിതമായ സകല രേഖപ്രതിരുദിഷ്ഠിച്ചു അതിനു വേറായിട്ടില്ലാതെ നിശ്ചയിച്ചു, സപ്രത്യേകമാത്രമായി പ്രകാശിക്കം. ആ അവസ്ഥയിൽ ദ്രുത്യവിഷയം, വിക്രീഡിപം മൂല ഘല്ലാത്തതിനാലും ത്രിപുടിയില്ലാത്തതിനാലും ഈ രണ്ട് മൂന്ന് ഒരു അവരണം ശക്തിക്കൊന്തി ആ സമാധ്യവിഭവത്തിനും സമാനമായിരിക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം പരഞ്ഞവെന്നല്ലാതെ ആ ആവരണ രൂത്തിക്കു അവിടെ പ്രവേശം സിലബിക്കയില്ല.

ശിഷ്യൻ: സൗജ്ഞ്യം മുതൽ മുൻപരിയപ്പെട്ട അവസ്ഥകളിൽ ജീവനായതു “അവസാനത്തു ത്രിസ്ഥാലുഹമത്തിനു വേറായിട്ടില്ലാതെ ലയിക്കപ്പെട്ട എന്നതിനാൽ ആത്മപ്രാപ്തി എല്ലാവർക്കും ശരിയായിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രാവനി തെരത്തൻ മാത്രം ഗുഹപ്രാപ്തി ഉള്ളവ നേന്നം, അവൻ മാത്രം ജനീക്കയില്ലെന്നം, മറുള്ളവർ ഗുഹപ്രാപ്തി തുടങ്ങതെ ജനീക്കമെന്നം ഉള്ളതു എന്നെന്ന ചേതം?

ആചാര: ആ അവസ്ഥകളിൽ ജീവമായ “ഗുഹപ്രാപ്തിയെ പ്രാപിച്ചിതനിട്ടം ഗുഹജ്ഞനാം കൊണ്ടു” അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒരുംഗമകാതത്തിനാൽ, വിചിത്രഗ്രഹക്കിയോടു ചേർന്നു ആകർഷിക്കുന്ന വിക്രാന്തം എന്നാൽ മരണാഭരയെന്നതിൽ ഉത്തരവാദിക്കുന്നതിനു ഫേറുവില്ലായുകയാൽ അവസ്ഥ എന്നെന്ന ജനനം വരം എന്നാൽ, വ്യവഹാരാപയോഗിയായ ഉത്തരാന്മീല്ലായുകയാൽ മരണമെന്ന പരിപ്പെട്ട എന്നല്ലാതെ ലീംഗശരീരം, കാരണം ശരീരം ഇവകൾ ഗുഹജ്ഞനാം കൊണ്ടു വിടുന്നെന്നാതിരിക്കുന്ന കാലമത്രയും ആ ഉപാധിയാട്ട ചേർന്ന ജീവൻ, ദേശാന്തരം പോയ പ്രത്യാശ അവിടെ ജീവിച്ചിരിക്കു അവൻ ചിലതുടെ ദ്രുഢി കി മാത്രം കാണപ്പെടാതെയിരിക്കു അതുകൊണ്ടു അവൻ മരിച്ചുവനാക്കാതു പോലെ, മരിച്ചുവനാകയില്ല. ഇപ്രകാരം ഗുഹജ്ഞനാം തെരത്തൻ തന്നെ മൃക്തനാകം. ഇപ്രകാരം തെളിഞ്ഞാലും.

[അപ്രകാരം തന്നെ ശിഷ്യൻ തെളിഞ്ഞു. ആചാരനും ശാന്തരം സംശയമുണ്ടിക്കൊതെ കാര്യരക്ഷിക്കം നിമിത്തം ചില രഹസ്യങ്ങളെ അതുള്ളിച്ചുപറ്റുന്നു.]

മനോനാശാന്തമായി, ബഹുക്കണ്ണനായി നില്ലുന്ന ശ്രദ്ധവീരാ, മുമ്പിൽ വിക്രീഡിപം വായിക്കുപ്പെട്ടതുപോലെ ഇപ്പോൾ ആവരണാശക്തിയും ബാധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ രേഖപ്രതല്പ

പണ്ണും ദർപ്പണങ്ങൾം പോലെ ഉള്ളിക്കൽ, സഹതിനെ അഭിമാനിച്ച് പബ്ലീക്കറ്റർ നീതിയായി നടത്തുന്നതുപോലെ കാണിച്ച് രേപ്രേതത്തെ വിശ്രദിപ്പിക്കൽ, ഇരു കർ യാതുറണം സിഡിക്കൈകയില്ല. എന്നാൽ നീതിമാനി—നീതിയായി ഏന്നതു വ്യവസ്ഥയെ സ്ഥാപിച്ച് നൃാധിവിഭോഗമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന താക്കന്നടന്നതി മരക്കുന്ന സ്വഭാവത്തെ സകൽ സന്ദേഹനീല തത്ത്വത്തുമാണ് ഇന്നിയും കരണ്ണതാനാദോഹിപ്പാണോ.

ജാഗ്രത്തു വിട്ടനീതി സപ്ലൂം അനുഭവിക്കപ്പെട്ടതായും, ഈ രണ്ടും സൂഷപ്പിയിൽ മരയുന്നതായും, അനന്നാദം ഉണ്ടാതന്നോ പ്രപഠ്യം ഉടിക്കുന്നതായും കാണപ്പെട്ടുന്നതിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായാലും യോ? ഈ മുന്നവസ്ഥകൾക്കം ഭേദം എന്തു്? ഏന്നു ഗോക്കി ധാരം ജാഗ്രത്ത്, സപ്ലൂം ഈ രണ്ടിലും അനുഭവിക്കപ്പെട്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഇതിൽ ഭേദപ്പെട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ അനുഭവം കൊണ്ടു ഭേദമുണ്ട്. സപ്ലൂത്തിൽ ഒരു ദേശത്തിൽ ചെന്നു് അവിടെ ചീലവരാൽ മുകു് ചെന്നനാഡിക്കാണ്ടു് ഉപചരിക്കപ്പെട്ടുന്നത് അ, അടക്കാളം ഉണ്ടാക്കുന്ന ശേഷം അവന്നും സ്ഥൂലദേഹത്തിൽ കാണായ്ക്കയാൽ ഈ രണ്ട് വസ്ഥകൾക്കം ഭേദം സിഡിക്കാമെന്നാൽ, സപ്ലൂം വാസനനായ മാകയാൽ, വാസനയെന്നതു് ജാഗ്രതന്നുത്തിയടക്കാർമ്മമാകയാൽ, അതു സത്യമാകയില്ല. എന്നെന്നനാൽ ഗജത്തുറഗരമപദാദികൾ മുതലായ വസ്തുക്കൾ സപ്ലൂവസ്ഥയിൽ അനുഭവിക്കപ്പെട്ട് ഉത്തര ക്ഷണങ്ങളിൽ തിരേപ്പാടുപ്പെടുന്നു. നന്നായി ആലോച്ചിക്കുന്നോ അവ കല്പനാമാറ്റമെന്ന ഫിംതെ സത്യമാകയില്ല. അസത്യമായ വസ്തുക്കളുടെ അനുഭവത്തെ രേഖവസ്ഥയായിട്ട് പറയുന്നതു് നീതിയാകയില്ല. ഈ സപ്ലൂവസ്ഥ അസത്യവും ജാഗ്രതവസ്ഥ സത്യവും മായത്തുകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടവസ്ഥകൾക്കം ഭേദമുള്ളതായിട്ടുണ്ടു് എന്നു പറയാമെങ്കിലും ജാഗ്രതവസ്ഥ സത്യമായി സിഡിച്ചാൽ അതു ശരി. സിഡിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭേദവും സിഡിക്കയീല്ല. അനു എന്നെന്നെന്നു, ജാഗ്രതവസ്ഥയിൽ അനുഭവിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ സപ്ലൂവസ്ഥയിൽ കണ്ണ വസ്തുക്കെലുക്കാണ്ടു് ഭിന്നപ്പെടായ്ക്കയാൽ പദാർത്ഥത്തെലേം സിഡിക്കയീല്ല. അനുഭവത്തെലേം സിഡിക്കാമെന്നാൽ, അനുഭവം എന്നതു് ഏതീൻ്നും വ്യാപാരമെന്നു ഗോക്കിയാൽ, കേവലം ബഹിപ്പ് കരണ്ണഭൂട്ടേട്ടുമല്ല, സ്വന്തകരണാനുഭൂട്ടേട്ടുമല്ല. രണ്ടിന്നും സംബന്ധവല്ലത്താൽ ആക്കന്നാവെന്നാൽ, ഇതുകൾ സകലതു് ജീവമാകയാൽ ആത്മപ്രകാശത്തെ ആപേക്ഷിച്ചു തന്നെ മുൻപറഞ്ഞ അസ്ത്രത്തി സിഡിക്കേണ്ടതാണോ. അവഴന്നു

അങ്ഗു; മററള്ള സകലതും ദ്രോം; ദ്രോമഗ്രഹണവും ഘടതല്ലുമാക യാൽ, ഘടതരിന് ജാഗ്രതാദ്വയസമകൾ സിഖിക്കാതെതു പോലെ, ഇവകൾക്കം സിഖിക്കയില്ല. അങ്ഗുവിന്നെതാകാമെ നാൽ, അവസ്ഥകളെ കടന്ന് സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നവനെ എന്തിനെ സംബന്ധിക്കും? ഫേലും ഈ അവസ്ഥകൾ സുഷ്ടൂഡിയിൽ കാണപ്പെടായു് കയാൽ ആത്മസംബന്ധം ഇല്ലെന്നമാകം. ഈ ആത്മസംബന്ധത്തെ വിട്ട് നീണ്ടി ഒരു വസ്തുവും ഒരിടത്തും ഇരിക്കു മെൻ സിഖിക്കായു് കയാൽ അവസ്ഥവുമാകം. അതോ, തോന്നിയും കാണാതെ മരഞ്ഞം വിവേകത്താൽ ബാധിക്കപ്പെടും. ഉള്ളതു അധിക്കാനാതീ ന കാലതു യത്തിലും വേർപ്പെടാതെ അധിക്കാന തായിത്തെനെ സിഖിക്കം. ന പ്രാദേശ്യാവായ ആത്മാവിനെ ചീച്ചു് സപ്പേശാത്മാനസ്ത റാഡിൽ സപ്പേശപ്പെടുമഗ്രഹണവും വേർപ്പെ ടാതെ ആത്മമാത്രമായി ശേഷിക്കുന്നതുപോലെ, അവസ്ഥമാത്രാ സാക്ഷിയായ അങ്ഗുവിനെ ചീച്ചു് അവസ്ഥമാത്രയും അഭ്യഷ്ടവും വേർപ്പെടാതെ അങ്ഗുവിന്നു ദ്രോധമമാത്രമാണി ശേഷിച്ചു് നില്ക്കും. പൂർവ്വമീമാസകമാത്രതിൽ പറയപ്പെട്ട സപർഭ്രാദി മലവേറ്റ വായ അപൂർവ്വവും ഈ ദ്രോധമമത്തിലെടുത്തി, ജാഗ്രത സപ്പേശ വസ്ഥകൾക്കം ദേശത്തെ കല്പിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ നീണ്ടി പ്രോക്കം. ആകയാൽ വിവേകകിക്കിൽ ഈ രേപ്രതല്പ്പണ്ണ തെരുയും മനസ്സായ തന്നെയും മിമൃദ്യമാം വിശ്രസിപ്പിച്ച നിലപ്പിക്കം. അപ്രകാരംതെനെ മുത്തിക മുത്തികയിൽ വെച്ചു, ലോങ്ങു, റണം ഈ രണം എത്തവസ്ഥകാണ്ടു സമാനമായിട്ടി ലിഡാതെ ഭിന്നപാതമുണ്ടുപോലെ തോന്നിയാലും അതിപ്രകാരം കൊണ്ടു് റണം വിവേകബന്ധവിയിൽ പ്രതിവുവഹാര തതിന് വോവാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ, അജ്ഞമായി ഒരു ഭാഗവും ദ്രോധമത്തിലെടുത്തി അനാത്മവസ്തുവായിക്കൊണ്ടു് വിവേകബന്ധവിയിൽ ആത്മാവു് ഇതുകർക്കുന്നുമെന്നറിയുമാറു് സ്വഹ്യരിച്ചു് നിലപ്പിക്കം.

ഇപ്രകാരം ജീവനാതു് നാഭുതത്തുപരാം സിഖിച്ച വിവേകം കുക്കാണ്ടു് കമ്മകാണ്ടാണ്ടിൽ പറഞ്ഞ പുണ്യപാപങ്ങളോടു ചേർന്നും അനേകക്കോടി ജീവനമരണങ്ങൾ ജീവനോടു ചേർന്നിതനു തായി പറയുന്നതിൽ, അവസ്ഥകളുപോലെ ജീവനമരണങ്ങളും നിലയില്ലാതെ വന്നപോയവയായിരിക്കു അവജ്ഞാടു ചേർന്ന ജീവൻ അവിനാശിയായും അതുകൂടും സംബന്ധവിഭോഗങ്ങളും വികാരമില്ലാത്തവനായും, അവയ്ക്കു സാക്ഷിംായും, അട്ടപ്പുകുിൽ, അവനും അവക്കളിപ്പുപാലെ ഒരു വസ്തുവായി നശിക്കം. അന്തിനെ

യായാൽ അവകളും ജീവനം സിഖിക്കാതെ നീണ്ടിപ്പോക്കം. അതോ ശ്രദ്ധയുടെ കൃഷ്ണഭവം ഈ മുന്നിനും ചേപ്പക്കയില്ല. ആ നിമിത്തം അവ ഒന്നുപറഞ്ഞ പ്രകാരം വ്യവസ്ഥ പിച്ചാൽ ആകാശത്തിൽ പെയ്യുന്ന പർഷ്ണത്താലും, ദഹിക്കനും മുരുകിരണാവപാതാലും ആക്കശത്തിനു ശൈത്യ ഉഷ്ണംസംബന്ധം സിഖിക്കാവാൽ പോലെ, ഈ ആത്മാവിനും മുൻപറഞ്ഞ സംബന്ധം സിഖിക്കാം എല്ലാ. തോന്ന നാലു ഏന്നാൽ, അളവിലും തുല്യമായി ചുവരിപോലെ മാണപ്പട്ടാലും മതമരീചികാപ്രവാഹ ശാൽ ഭൂമി നാനക്കും പ്രാതാത്രപോലെ, ഇവകളുടെ സംബന്ധം ആത്മാവിനും സിഖിക്കാകയില്ല. ഈ പ്രകാരം ആലോച്ചിക്കിൽ ജീനമരണങ്ങൾ നീണ്ടി ജീവനാർക്ക മോക്ഷമാർഘം വെളിപ്പുചെറം. ശ്രപ്പകാരംതന്നെ കരശില്ലാതു സമഗ്രാ കാരി കുറി ചലനവിശേഷത്താൽ അല, നാ, കുംഭി മുതലായവകളും വികാരത്തോട് ചേരന്നതായിട്ടും അല്ല അടങ്കിയേണ്ടും നിർവ്വികാരമായും കാണപ്പട്ടാലും ജലം ജലമായിട്ടതനെ സിഖിച്ചിരിക്കുവോലെ, വിക്ഷേപം, വിക്ഷേപത്തിംബൻ നീക്കാം സാക്ഷിച്ചെത്തന്നും കാണിപ്പോക്കാണും അലോച്ചിക്കുവോകും. കാലതത്തപം തന്നിക്കുന്നും പ്രപഞ്ചത്താൽ അംഗശേഷ തേതയും പ്രമാണപ്പട്ടിയുകകൊണ്ടും പ്രപഞ്ചത്താന്നായും. സാക്ഷിയാൽ മാത്രം പ്രകാശക്കയെത്ത് ചിദ്രപിലക്കുണ്ടായും, സർവ്വസം ഹാരമായിരിക്കുകൊണ്ടും തന്ത്ര സംഹാരശക്തിയാൽ പ്രപഞ്ചത്തെ വ്യാപിക്കുമ്പെട്ടും തന്നെ പരിശാമത്തെ വിടുന്ന ഫോഡാനും മുറ്റായില്ലാതെ മഹാമുരു ഗൃഹസ്ഥാനായ മഹാകാലത്തെ അതിനും ദിവാശിട്ടില്ലാതെ നീണ്ടിപ്പോക്കം. അപ്രകാശം സർവ്വസംഹാര കാലതത്തപാരംഭാഗവും ഉദിക്കുവോകും, തന്നിലൂടെം മഹാകാലതത്തപാരിംബന സംഹാരശക്തികൊണ്ടും പ്രവേശിക്കുവോകും, കർപ്പൂരയല തീപട്ടപോലെ, വസ്തുകൾ അംഗശേഷവും അഞ്ചെന്നയങ്ങൾ അഴിയുന്നതിനോടും ഇന്ന വിധമെന്ന പരയതക്കെൽപ്പാത വ്യമദായയും വ്യസനരായയും ദയകവാടിയേയും പ്രാപിച്ചും അപ്രകാശം തന്നെ നാശിച്ചും, കാലതത്തപമായ തന്ത്രാന്തരിയിൽ നീനു വേറില്ലാതെ നീണ്ടിപ്പോക്കം. ആ അന്ന ഭത്തിയിൽ നീനും സർവ്വസംഹാരകാരകത്പാ പ്രപഞ്ചവിലക്കുണ്ടായും ചെപ്പതന്നുത്തീന്നായും സർവ്വസംഹാരശക്തിയോടു ചേരാതായും അന്തിമിയിൽ ഉളിച്ച പ്രകാരം നോക്കപ്പട്ടാൻ അപ്രകാശം ഉദയമായ അന്തിമിപ്പുത്തിയുടെ മുണ്ടായിൽ നീനു വേറില്ലാത്തതായും ജീവമായും ഭവിച്ചും, മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാശം ദിവ്യമംഗളത്തിൽ അടങ്കി, അതിൽ നീനു വേറേയില്ലാതെ നീണ്ടി

നീല്ലും. ആ ആത്മദൃഷ്ടി തന്നെ കാലത്തെ കടന്നിരിക്കയാൽ കാലാ കാലനായ പ്രത്യക്ഷിനെ കാലത്തപ്പേം ഒരിക്കലും സംബന്ധിക്ക അല്ല. ഇങ്ങനെ വിവേകിച്ചു് ആനുഭവിച്ചും സകല ചേപെത തെരുവും സംഹരിച്ചു്, ആത്മസപത്രപത്തിൽ, അതിൽ നീനും അനുമായിട്ടില്ലാതെ ആ ആത്മദൃഷ്ടാൽ ഭൂജിക്കൊപ്പു്, അതു മാത്ര മായി ഗ്രഹിച്ചു് നീല്ലും. ആവിടെ ചോറുതള്ളപോലുള്ള ചേപെത പ്രപഞ്ചവും ഉപകരണം പോലുള്ള കാലത്തപ്പും ക്ഷേമിക്കപ്പെട്ട മാത്രത്തിൽ പ്രത്യേകരണമായി വിലാസിക്കും. ആ ആദാദ്ദീ നീലയെ മരിക്കാതെവരാതു്? നോക്കുത്തകവരാതു്? ഇങ്ങനെ ന കാലത്തപ്പെത്തെ ജയിച്ചും ആവിടെ ത്രിപ്പടി ഇല്ലായു് കയാൽ മനസ്സും നശിച്ചപോകും. അതിനാൽ വന്ന ജനനമരണാദി സകല ദിവ്യങ്ങളും നീണ്ടിപ്പോകും. അപ്രകാരം തന്നെ സകല വിധി നീപേഡ്യങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങളാൽ പരിശപ്പെട്ട ഖളവിധ പുണ്യപാപങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗനരകാദികൾ, ഉച്ചനീച്ചങ്ങളായ ജനനാദികൾ, ഇന്നിയും സന്ദര്ഭു്, ഭാരിച്ചു്, രോഗം മുതലായവകൾ, അശേഷവും കർമ്മത്തിൻ ഫലമായി കർത്താവെ സംബന്ധിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടിരുന്നുണ്ടും. അവകൾ ജാതിവർഗ്ഗങ്ങളുമധ്യമന്ത്രികളുംഘാതാവാഡികൾക്ക് ആന്തരുദ്ധ്യമായ പ്രേതസമാനരാഖ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു് സിഖിച്ചിരിക്കയാൽ, ശരീരാഖ്യാസം, നീണ്ടിപ്പോയാൽ കമ്മു വെന്നും നീണ്ടിപ്പോകും. കർമ്മബന്ധം നീണ്ടിയാൽ കർമ്മബന്ധം കമ്മ ആക്കമായ അതിഭേദങ്ങൾാണും മിത്തമായ ദയവും നീണ്ടിപ്പോകയാൽ കൂദാശാക്കരിക്കുന്ന അസീപിപ്രതാഭി ദാലാരവനങ്ങളാക്കുക, മുഹമ്മദി സൂംപെപരുന്നതുള്ള ദോഗികളിലെ ജീനമാക്കുക, ഇവ ആശശേഷവും ദേഹാഖ്യാസത്തെ വിച്ഛ നീണ്ടി, ദേഹസാക്ഷിയായ പ്രത്യുഗഭേദം പരമാത്മസപത്രപത്രാര അനന്യമായ നഭവിച്ചും ആ ആത്മസപത്രപം ജാതിഗ്രംഖങ്ങളുമന്ത്രാധികാരിയായി തുടർന്നു ആവിധപരിപ്പേദമുന്നുന്നതു സജ്ജാതീയ വിജ്ഞാതീയ സപാതരം മുന്നുന്നതു അനുമായി, അഭേദപത്മമായി, ചാംഡാനുമായ അഥ ബേജുകൾസ അപരോക്ഷസാക്ഷാത്കാരമായി, പ്രകാശിക്കയാൽ, ആകാശത്തിൽ മെട്ടു്, പള്ളം ഇവയെപ്പോലെ, സപത്രപരാിൽ ഇം പ്രപഞ്ചം, ഇതു പ്രപഞ്ചകല്പകമായ മനസ്സു് ഇവ സകലവും കാലഗ്രാമത്തിലും ഉണ്ടാക്കാനവസരമില്ലായെന്നു് ആത്മാനാഭത്തിയുണ്ടായി, തർക്കണം മനോനാശം സിഖിക്കും. ഇതായും മുവുപ്പികാരി, കള്ളടക്ക മനോനാശമാർഗ്ഗനായുപണം.

മല്ലുമാധികാരികൾ മനോനാശാത്മം ഹംദേശങ്ങളാൽ നിമിത്തമായിരിക്കും. ഇം രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൊണ്ടല്ലോരെ

മനോനാശമാർഗ്ഗമായി മാർഗ്ഗാന്തരമില്ല. ആത്മാവു താനായി രിക്കേക്കാണ്ട് മനോജയം സുലമോയും മുട്ടക്കുവിനാൽ ആത്മാവു ശ്രൂംബനാാം സ്വാധനം കൊണ്ട് മരണപ്പാട് തൃടി അനൈപ്പിക്ക യാൽ മനോജയം കംനിനമായും ഭവിച്ചു് ഇപ്രകാരം തെളി എതാലും.

[ശിഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ ആചാര്യക്കാണാക്കാക്കുമാക്കുന്ന വാളായും ഒരു വിശ്വകമാക്കുന്ന കൈയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇതു നശ്യുരഹായി അന്തർമ്മിവപ്പെട്ട് ദേഹത്താഖ്യാസമായ മുന്നു തലയും ആവാശമാവിക്കുപ്പമാകുന്ന രണ്ട് തലയും, ശവകളോടുള്ളടിയിൽ മന മൂരുകുന്ന മുർഖിപ്പാപ്പുവും രജ്ജുസർപ്പമെന്നുപറാലെ കാണാതൊഴി ഞ്ഞപ്പോൾ, “ഓഹോ! നിന്നു മാത്രത്തിൽ കിട്ടകിട്ടതക്കുതായ മനസ്സുവിടെ? ലോകമെമ്പിടെ? കാലതനവിടെ? മാതാവിശ്വരു ഉദ രഹമവിടെ? ഏതായെരും! ആശ്വര്യും!!” എന്നാനുഭവിച്ച് മനോജ യംകൊണ്ട് നിഷ്ട കൂടി. അന്നത്തോടു ബഹിർമ്മവനായി ആചാര്യന്റെ വണങ്ങി, “സച്ചിദാനന്ദ അവബേജണ്യകരസമായ എന്നിൽ നിന്നു വേരായിട്ടുന്ന കാണാനില്ല. രജ്ജുസർപ്പമായ മനസ്സ് എന്ന ഏജ്ഞാന തീണ്ടും? തോനേ സർവ കാലത്തും ഉള്ളവൻ”. എന്ന ശിഷ്യൻ ആനന്ദപരവരശനായി നില്ക്കേണ്ടാൽ പ്രതിബന്ധനയുംസാ ത്മകമായോ ബ്രഹ്മനുംലഹരിയിനാലോ കരണാധിക്കുവിശ്വഷ തതാലോ ആചാര്യൻ മറുപടിയും മുമ്പിലത്തിലെപ്പറ്റിവയുടെ സാര എതാ ശാഖാസംഗ്രഹമായിട്ട് അനുഭവച്ചുനു.]

ആചാര്യൻ: ദേഹം, ദക്ഷ എന്ന രണ്ട് വസ്തു. അവയിൽ ദൈഹികത ജീവിയം എന്നം പറയും. ദക്ഷ ചിത്രം എന്ന പറയപ്പെട്ടും. ജീവിയായ ദൈഹികം, ദക്ഷിണാ ഉപാധിയായും ദയവുതിശ്വരു ഉപാധിയായും. രണ്ട് പാരിവോട്ടുടർന്നതായി ഭാവിച്ചു്, ആത്മാനാത്മവസ്തുകൾ പോലെ ഭവിച്ച നില്ക്കും. ആ വിധ ദക്ഷിണാ ഉപാധിയും കർത്താ_ഭോക്താ_ഇതാത്താ_സ്വാഖാ എവാം ജീവിയാ പാധികളും. ശാസം ഗ്രാഭാസീനസാക്ഷിത്തുടമ്പിംഗും പരമാത്മാവന്ന പ്രത്യുഗം ഉപാധികളും ഭവിച്ച നിലവാക്കം. വാജാവബന്ധന ഇരുയു പ്രപഞ്ചങ്ങളെ ബഹിർമ്മവമായാക്കുടെ, വിഷയീകരിക്കു സേവാർ വിഷയാകാരങ്ങളായി പരിശീലിച്ച ഭേദിച്ച പുത്രതികൾ ഫലമെന്ന പറയപ്പെട്ടും. അവയേംട തൃടി ഐടം, പടം, മംം എന്ന കല്പനയോടെ വിഷയങ്ങളെ മുണ്ടിയ ബുദ്ധി ചീഡാഭാസപൂര്ണതീയി ചുന്ന പറയപ്പെട്ടും. ഈ പല ചീഡാഭാസപൂര്ണതീകൾ ഉണ്ടി. മറഞ്ഞും അവകളെ കരിക്കാതെ പ്രകാശപ്പീകരാൻ കാരണമായ

നിന്ന നീർവ്വികാരവുത്തി സാക്ഷിപ്പുത്തിയാകം. ഈ സാക്ഷിപ്പു രത്തിയിൽ പ്രകാശിക്കേകാണ്ട്' പാരമാത്മാവിന്റെ സാക്ഷി ഒ നാം, കല്പനാപുത്തിയിൽ പ്രകാശിക്കേകാണ്ട്' ചീഡാഭാസവന്നാം, മലപുത്തിയിൽ പ്രതിഫലിക്കേകാണ്ട്' വിഷയമെന്നും, ചീഡാഭാസപുത്തി ഉളിക്കുന്നോഴം ശാതിനാനാധാരമായിതന്നെ നിരാക്കരാണുകൾ പുത്തിയിൽ പ്രതിഫലിച്ച ഒച്ചതന്നുതന്നെ തന്ത്ര സ്വത്രപ്രഥായി കണ്ടു' തന്നെന്നു സാക്ഷിസ്വപ്നഭാവം മറഞ്ഞതിനാൽ അണ്ണരൂപാമുക്കണ്ടു' തന്നെന്നു മറവിൽ അവൻ കാണുപ്പടാത്തതുകൊണ്ടു' അംഗാനതരൂപാമിയായ ഈശൻ പരോക്ഷൻ എന്നും, വിവേകാംബ്രഹിം യാൽ അവനെ താനാധി ശരംഭിക്കുന്നോൾ താൻ തന്നെ അപരോക്ഷമായ ബുദ്ധസ്വത്രപ്രമേന്നും രൂതിയുക്തികളെ നിരന്തരാണം വമായി പറയുത്തക്കല്ലാശിരിക്കും.

ഈപ്രകാരമറിഞ്ഞു', ബെന്ദമോക്ഷവ്യവഹാരത്തിനും ആധാരമായ ദൈപ്താബൈപ്ത വികാസങ്ങങ്ങളേമല്ലോ മനപറിശ്രദ്ധ പുത്തി ഭേദഗതാശിച്ച വേദോധില്ലായുകയാൽ, ആ പുത്തിയും കല്പിതമായതുകൊണ്ടു' വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ലായുകയാൽ, ഏടപടാഭി ഇഹപരമാദ്ധ്യായി പരിജ്ഞാനിച്ച മലപുത്തിഥും അതിനെ ചുണ്ടി നിന്നു ചീഡാഭാസസ്വീതിയിലും, അതിനെ നാതിൽ നാനിനും മറഞ്ഞും അറിയുന്ന സാക്ഷിപ്പുത്തിയിലും. അഖിട്ട ലഭിപ്പിച്ച സാക്ഷിപ്പുത്തിമാത്രമായി നില്ക്കുന്നോൾ ഭ്രംക്കങ്ങൾ അഭ്യർഥവും ദക്ഷായിട്ട മാത്രം കാണും. ആ ഭ്രംപാധിയായിരുന്ന ഭ്രം വിഭ്രന്നീകരിയിൽ നാലും അബ്ദിട ഉദിക്കുന്ന വിവേകത്താൽ ആ ഭ്രംപാധി ഭ്രം മായി നിതപാധിക്കുന്നമാത്രാണി ശേഷിച്ചു', സ്വപ്നം താനാശി പ്രകാശിക്കും. ഈനാക്കുന്ന സകല വേദാന്തങ്ങളുടെയും ചുതക്കിം.

ഭൈപ്താം ഭ്രംമായിരിക്കും. ഭക്തി തന്നെ അഭൈപ്തമായി റിക്കിം. അതേ സ്വപ്നംവന്നു, ആത്മാവിജ്ഞ ചിന്തിച്ചാലും ഇതു ചീറ്റിച്ചാലും, സ്വപ്നം വന്നുവരുമി ഭവിക്കിൽ പ്രത്യുഗ്രഭിന്ന ബുദ്ധമാകുന്ന കൃടസ്ഥ ഗാശി താനാധിട്ട തന്നെ സമസ്തവും പ്രകാശിക്കും. അതു എന്നിനെന്നെന്നും, സ്വപ്നം ദശാപുരാഡനിംത്രും അതിൽ കാണുപ്പട്ടം ചിറ്റുന്നും ദശാപുരാഡനു നിപോശ്യിപ്പും നോഡും ആ ഉപാധിരൈ വിട്ടു നീണ്ടി നില്ക്കും. കാപ്ര കാരനോ, കാരോ ഉപാധിക്കുള്ളും നീക്കിക്കണ്ടാൽ നീതപാധികമായി ഭ്രംഭ്രം വിഷയം കൂടുതെ, ഭേദിക്കപ്പടാതെ, സ്വപ്നം താനാധിതന്നെന്ന പ്രകാശിക്കിം. അപ്രകാശം സ്വപ്നം ജീവതന്നും നോക്കിയാൽ ഈ ജീവത്തിലും ജീവത്തിലും തന്നെ ഉപാധികളെ വിട്ടു നീണ്ടി ഭ്രംഭ്രം വിഷയത്തോന്നു

പ്രകാശം ബേരു

ലറ്റു സ്വയം താനായിത്തന്നെ പ്രകാശിക്കം. ആകയാൽ നീ, ഞാൻ, അതു, ഇതു, ജഗത്തു, ഇംഗ്ലൻ, ജീവൻ, മൃത, ശിഷ്യൻ, ബന്ധം, മോക്ഷം മുതലായ ഭേദം, ഇവകൾ വിച്ച് നീങ്ങിയ അദ്ദേം, ഈ സകലവും തന്നെ ഒഴിച്ചു വേരേയില്ല. താൻ തന്നെ തുംബിയ പരിപ്രേക്ഷാദർഹിത അസഹായമുന്നുന്നായ, സ്വയം പ്രകാശമഹത്പമായ, സ്വയംപ്രഭ ആകയാൽ ഇപ്രകാരം പ്രകാശിക്കുന്ന നീന്കു എന്നോന്നു ഉപദേശിക്കവാനുള്ളതു!

[ഇപ്രകാരം അതിളിച്ചയ്ക്കു രണ്ടുപേരും താനായി സ്വയം പ്രകാശമായി പ്രകാശിച്ചു!]

മുംഭം.

GURUKULA PUBLICATIONS

By NATARAJA GURU

- The Word of the Guru
- One Hundred Verses of Self-Instruction
- Wisdom's Frame of Reference and Other Essays
- World Education Manifesto
- Dialectical Methodology
- The Bhagavad Gita
- An Integrated Science of the Absolute (Vol. I & II)
- Towards A One World Economics

By Nitya Chaitanya Yati

- My Inner Profile
- Bhakti
- An Intelligent Man's Guide to the Hindu Religion
- In the Wonderland of Companionship
- In the Stream of Consciousness
- Psychology—An Eastern Perspective
- Meditations on the Self
- Beyond Cause and Effect
- Love and Devotion
- Prāṇāyāma
- The Bhagavad Gita—Commentary
- Vināyakāṣṭakam—Commentary
- Daiva Daśakam (A Prayer for Humanity)—Commentary
- Marxism and Humanist Nonarchy
- Meditations on the Way

Other Books

- An Anthology of the Poems of Narayana Guru
- East-West University of Brahmavidya Year Book-1978
- The Blessing of Being Not Educated
 - By Dr. Peter Oppenheimer
- Gestures in Silence—Who and What Narayana Guru Is
 - By Deborah Buchanan
- Functional Democracy—A Failure In India
 - By Muni Narayana Prasad
- Gurukulam (Monthly)

ഗുരുക്കുല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

- മംഗലഭാരതി (മംഗലാനദി സപാമ്)
നടരാജുള്ളവിശ്വാ ആത്മകമം ദാനാം ഭാഗം
(വിവി: മംഗലാനദി സപാമ്)
- നടരാജുള്ളവിശ്വാ ആത്മകമം രണ്ടാം ഭാഗം
(വിവി: മംഗലാനദി സപാമ്)
- ഗ്രതവത്യർ നടരാജുള്ള (വിവി: നിത്യചൈതന്യ യതി)
ഗ്രതവും ശിഷ്യനം (നിത്യചൈതന്യയതി)
ആദ്യോപദേശശരതകം (വ്യാവ്യാ: നിത്യചൈതന്യയതി)
മഴനമദ്ധാസം (നിത്യചൈതന്യയതി)
ദൈവദശകം വ്യാവ്യാ: നിത്യചൈതന്യയതി
വിനാധകാഷ്ടകം —വ്യാവ്യാ: നിത്യചൈതന്യയതി
വിവി: മുനി നാരായണ പ്രസാദ്
ദൈവദശഗീതാസപാധ്യായം നന്ദാം ഭാഗം
(നിത്യചൈതന്യയതി)
ദൈവദശഗീതാ സപാധ്യായം —രണ്ടാംഭാഗം
(നിത്യചൈതന്യയതി)
ഗ്രതകല ധ്യാനമജ്ജുപ്പ് (മുനിനാരായണപ്രസാദ്)
ന്യാധർശനം (മുനിനാരായണപ്രസാദ്)
നൗറിനി എന്ന കാവ്യശില്പം (നിത്യചൈതന്യയതി)
ചീനിവിഷ്ണുധാര സീത—ഒരു പഠനം (,,)
ഇവം ഭാഗത്യത്തിൽ നിത്യചൈതന്യയതി
(വിവി: മുനി നാരായണ പ്രസാദ്)
ദൈവദശകം —വ്യാവ്യാ: പ്രാ. ഏ. എച്ച്. റാസ്സി
ജ്ഞാതി, മനം, ഭദ്രവം (നിത്യചൈതന്യയതി)
പിണ്ഡനദി —നാരായണമുത്ത്(വ്യാവ്യാ. നടരാജുള്ള)
പരിപ്രാജകനായ ഗ്രതവിശ്വാകൃത ഒരു ഭൂതയാത്ര
(വിജയലക്ഷ്മി)
ജ്ഞാതിമീമാംസം — നാരായണമുത്ത് (വ്യാവ്യാ: നടരാജുള്ള)
ആദ്യോപദേശശരതകം — ഏറ്റ ധ്യാനമുദ്ധം
(നിത്യചൈതന്യയതി)
നാജിക്കാനദിവിലാസം — (അരീ. പട്ടസ്വിസപാമികൾ)
ഗുരുകുലം (മാസിക)

